SVJETSKI BESTSELER

Daniel Glattauer

Protiv sjevernog vjetra

»Pametno, smiješno i napeto istovremeno!«

Guardian

Protiv sjevernog vjetra

Daniel Glattauer

Naslov izvornika: Gut gegen Nordwind

Prvo poglavlje

15. siječnja

Predmet: Otkaz pretplate

Željela bih otkazati svoju pretplatu. Mogu li to učiniti ovim putem? S prijateljskim pozdravima, E. Rothner.

Nakon 18 dana

Predmet: Otkaz pretplate

Želim otkazati svoju pretplatu. Je li to moguće putem emaila? Molim za kratak odgovor.

S prijateljskim pozdravima, E. Rothner.

Nakon 33 dana

Predmet: Otkaz pretplate

Poštovane dame i gospodo nakladničke kuće "Like"! Ukoliko Vaše uporno ignoriranje mojih pokušaja za otkazivanjem pretplate služi tomu da i dalje prodate izdanja svojega, nažalost, sve lošijega proizvoda, moram Vam priopćiti: Ja više ništa neću platiti!

S prijateljskim pozdravima, E. Rothner.

Nakon 18 minuta

AW:

Vi ste kod mene na pogrešnoj adresi. Ja sam privatna osoba. Moja adresa je:

woerter@leike.com. Vi želite pisati na: woerter@like.com. Vi ste već treća osoba koja kod mene želi otkazati pretplatu. Časopis zbilja mora biti loš.

Nakon 5 minuta

RE:

Oh, oprostite! Hvala na objašnjenju. Pozdrav, E. R.

Nakon 9 mjeseci

Bez oznake

Sretan Božić i svako dobro u Novoj godini želi Vam Emmi Rothner.

Nakon 2 minute

AW:

Draga Emmi Rothner, mi se poznajemo gotovo manje nego nikako. Ipak Vam zahvaljujem na srdačnoj i iznad svega originalnoj skupnoj e-mail poruci! Samo da znate: Obožavam skupne poruke skupini kojoj ne pripadam. Spp, Leo Leike.

Nakon 18 minuta

RE:

Oprostite na pismenoj smetnji, gospodine Spp Leike. Zabunom ste upali u moju kartoteku klijenata, jer sam prije nekoliko mjeseci htjela otkazati jednu pretplatu i previdom nabasala na Vašu adresu. Odmah ću je izbrisati.

P.S.: Ukoliko Vam padne na pamet originalnija formulacija poželjeti nekome "Sretan Božić i svako dobro u Novoj godini" osim "Sretan Božić i svako dobro u Novoj godini", slobodno mi to napišite. Do tada: Sretan Božić i svako dobro u Novoj godini! E. Rothner.

Nakon 3 minuta

AW:

Želim Vam ugodne blagdane i veselim se za Vas, da Vam predstoji godina koja će biti jedna od Vaših osamdeset najboljih. Ukoliko ste se u međuvremenu pretplatih na koji loš dan, možete slobodno kod mene - zabunom - otkazati pretplatu. Leo Leike.

Nakon 3 minute

RE:

Dojmili ste me!

Lp, E. R.

Nakon 38 dana

Predmet: Ni jedan euro!

Poštovana upravo nakladničke kuće "Like", ja sam Vaš časopis otkazala tri puta pismeno i dva puta telefonski (kod izvjesne gospođe Hahn). Ukoliko mi i dalje šaljete časopis, onda to smatram Vašim osobnim zadovoljstvom. Upravo

primljenu uplatnicu u visini od 186 eura rado ću zadržati za uspomenu, da me podsjeća na "Like" i onda kada konačno više ne budem primala daljnja izdanja. Molim Vas da ni u kojem slučaju ne računate s time da ću Vam platiti i jedan jedini euro. S poštovanjem, E. Rothner.

Nakon 2 sata

AW:

Draga gospođo Rothner, činite li Vi to namjerno? Ili ste se pretplatili na loše dane? Spp, Leo Leike.

Nakon 15 minuta

RE;

Dragi gospodine Leike, ovo mi je sada već uistinu iznimno neugodno. Nažalost, patim od kronične "ei" pogreške, zapravo od pogreške "e" ispred "i". Kada brzo pišem i želim napisati slovo "i", uvijek mi uklizne jedan "e". Čini se da se moje dvije jagodice srednjih prstiju svađaju nad tipkovnicom. Lijeva uvijek želi biti brža od desne. Ja sam, naime, rođena ljevoruka, koju su tek u školi preusmjerili u dešnjakinju. To mi lijeva do danas nije oprostila. Uvijek mi jagodicom srednjega prsta ubaci slovo "e" prije nego desna uspije napisati slovo "i". Oprostite na smetnji, neće se (vjerojatno) više dogoditi. Želim Vam ugodnu večer. E. Rothner.

Nakon 4 minute

AW:

Draga gospođo Rothner, smijem li Vam postaviti jedno pitanje? I odmah ovdje jedno drugo: Koliko ste vremena utrošili za e-mail s objašnjenjem svoje "ei" pogreške? Lp, Leo Leike.

Nakon 3 minute

RE:

Uzvraćam s dva pitanja: Kako Vi procjenjujete utrošak vremena? I zašto to pitate?

Nakon 8 minuta

AW:

Procjenjujem da za to niste utrošili više od dvadeset sekundi. U tom Vam slučaju čestitam: u kratkom vremenu uspjelo Vam je besprijekorno priopćenje, na koje sam se morao nasmijati. A to večeras zacijelo nitko ne bi uspio. Na Vaše drugo pitanje, zašto Vas to pitam: trenutačno se profesionalno bavim jezikom e-mailova. A sada ponavljam svoje pitanje: Ne dulje od dvadeset sekundi, imam li pravo?

Nakon 5 minuta

RE:

Tako dakle, Vi se profesionalno bavite e-mailovima. Zvuči dosta uzbudljivo. Doduše, ja se sada pomalo osjećam poput pokusnoga kunića. No svejedno. Imate li Vi možda osobnu stranicu na internetu? Ako ne, želite li je? Ako da, želite li jednu ljepšu? Ja se, naime, profesionalno bavim osobnim internetskim stranicama. (Dovde sam trebala ravno deset sekundi, mjerila sam vrijeme, bio je to poslovni razgovor, to uvijek ide glatko.)

Kod mojega banalnog e-maila s pogreškom "e" ispred "i" procjena Vam je, nažalost, dobrano pogrešna. To mi je zacijelo ukralo dobre tri minute života. Pa što onda, može li se znati kojem je dobru poslužilo? Sada bi me ipak zanimala još jedna stvar: Zašto ste pretpostavili da sam za svoj mail o pogrešci "e" ispred "i" trebala samo dvadeset sekundi? I prije nego Vas konačno ostavim na miru (osim ako mi nakladnik "Like" ponovno ne pošalje kakvu uplatnicu), zanima me još nešto. Vi ste gore napisali: "Smijem li Vam postaviti jedno pitanje? I odmah ovdje jedno drugo: Koliko ste vremena... itd?" Nadovezujući se na to, imam dva pitanja. Prvo, koliko ste vremena potrošili za ovaj geg? Drugo, je li to Vaš humor?

Nakon sat i pol

AW:

Draga nepoznata gospođo Rothner, odgovorit ću Vam sutra. Sada isključujem računalo. Ugodna večer, laku noć, već prema tome. Leo Leike.

Nakon 4 dana

Predmet: Otvorena pitanja

Draga gospođo Rothner, oprostite što Vam se tek sada javljam, ali kod mene trenutačno vlada prilična zbrka.

Željeli ste znati kako sam to pogrešno pretpostavio da za svoje objašnjenje o "ei" pogrešci niste trebali više od dvadeset sekundi. Eh, sada, Vaše e-mail poruke čitaju se kao da potječu "iz vrela", ukoliko mi dopuštate ovu procjenu. Mogao bih se zakleti da ste osoba koja brzo govori i brzo piše, vrckava osoba kojoj svakodnevica nikada nije dovoljno brza. Kada čitam Vaše e-mail poruke, ne mogu u njima uočiti stanke. One mi u tonu i tempu izgledaju pobudne, bez daha, nabijene energijom, živahne, čak pomalo uzbuđene. Tako kao Vi ne piše netko tko ima nizak krvni tlak. Čini mi se da Vam spontane misli bez zadrške teku u tekst. Pritom se odlikujete jezičnom sigurnošću, okretnim, izrazito ciljanim ophođenjem s riječima. Ako mi Vi sada, međutim, izjavljujete da ste za svoj e-mail trebali više od tri minute, onda sam zacijelo stvorio krivu sliku o Vama.

Pitali ste me, nažalost, za moj humor. To je jedno tužno poglavlje. Da bi čovjek imao smisla za humor mora u sebi moći prepoznati barem dašak šaljivosti. Iskreno rečeno, trenutačno ne prepoznajem ništa slično, osjećam se lišen svake šaljivosti. Kada pomislim na protekle dane i tjedne, prođe me volja za smijehom. Ali to je moja osobna priča kojoj ovdje nije mjesto. Ipak, zahvaljujem Vam na osvježavajućem načinu izražavanja. Bilo je iznimno ugodno razgovarati s Vama. Nadam se da su pitanja sada manje-više dobila odgovor. Ako se slučajno opet zabunite na moju adresu, bit će mi drago. Jedno Vas ipak molim: otkažite konačno pretplatu na "Like", to već pomalo ide na živce. Ili da ja to učinim? Lijep pozdrav, Leo Leike.

Nakon 40 minuta

RW:

Dragi gospodine Leike, nešto Vam moram priznati: Ja za onaj svoj "e" ispred "i" mail doista nisam trebala više od dvadeset sekundi. Mene je samo naljutilo što ste procijenili da ja e-mail poruke samo tako ofrljim. Vi, doduše, imate pravo, ali niste imali pravo to unaprijed znati. Dobro, iako trenutačno nemate smisla za humor, očito se jako dobro razumijete u e-mailove. Godilo mi je kako ste me brzo prokužili! Jeste li Vi profesor jezika? Lijep pozdrav, "vrckava" Emmi Rothner.

Nakon 18 dana

Predmet: Halo

Halo, gospodine Leike, htjela sam Vam samo reći da mi oni iz "Likea" više ne

šalju nove brojeve. Jeste li Vi možda posredovali? Uostalom, mogli biste se jedanput i javiti. Ja na primjer još uvijek ne znam jeste li profesor. Google Vas u svakom slučaju ne poznaje ili Vas uspijeva dobro sakriti. I, je li s Vašim humorom već nešto bolje? Ipak je vrijeme karnevala. Tu ste praktički bez konkurencije. Lijep pozdrav, Emmi Rothner.

Nakon 2 sata

AW:

Draga gospođo Rothner, lijepo da mi pišete, već ste mi nedostajali. Ja sam već gotovo bio pred odlukom da se pretplatim na "Like". (Pozor, humor u začetku!) A Vi ste me doista tražili preko "Googlea"? To mi uistinu laska. Da bih za Vas mogao biti "profesor", to mi se, iskreno govoreći, već manje sviđa. Držite me, dakle, za staru vreću, jesam li u pravu? Ukočen, odveć pedantan, onaj koji uvijek sve bolje zna. Eh, pa neću se grčevito truditi dokazati Vam suprotno, inače bi moglo postati neugodno. Pretpostavljam da trenutačno jednostavno pišem starije nego što jesam. A moja slutnja; Vi pišete mlađe nego što jeste. Uostalom, ja sam savjetnik za komunikaciju i sveučilišni asistent za psihologiju govora. Upravo radimo na studiji o utjecaju e-maila na naše jezično ponašanje i - što predstavlja bitno zanimljiviji dio - o emailu kao prijenosniku osjećaja. Zbog toga malo naginjam stručnim izrazima, ali ubuduće ću se suzdržavati, to Vam obećavam. Prebrodite uspješno karnevalske dane! Koliko Vas mogu procijeniti, zacijelo ste pripremili lijepu zbirku crvenih nosova od kartona i trubica.:-)

Ljubazan pozdrav, Leo Leike.

Nakon 22 minute

RE:

Dragi gospodine psihologu govora, sada ću ja s Vama izvesti mali pokus. Što mislite, koja je od Vaših netom primljenih rečenica za mene bila najzanimljivija, toliko zanimljiva da bih Vam o njoj odmah morala postaviti pitanje (kada ne bih prethodno izvodila pokus)?

I odmah još jedan dobar savjet u svezi s Vašim humorom: Vašu rečenicu "Ja sam već gotovo bio pred odlukom da se pretplatim na ‘Like’" smatrala sam razlogom nekakve nade! Svojom dodatnom opaskom "(Pozor, humor u začetku!)"

opet ste, nažalost, sve pokvarili. Jednostavno to izostavite! Ona stvar s crvenim nosovima i trubicama također me uveseljavala. Očito imamo isti nehumor. Ali možete se mirno pouzdati u to da sam u stanju prepoznati Vašu ironiju i ne trebate dopisivati smajlić! Ljubazan pozdrav, doista je ugodno čavrljati s Vama. Emmi Rothner.

Nakon 10 minuta

AW:

Draga Emmi Rothner, zahvaljujem na Vašim savjetima glede humora. Vi ćete na koncu od mene još učiniti veseljaka. Još Vam više zahvaljujem na pokusu! On mi daje priliku pokazati Vam da (još uvijek) nisam tip "staroga samoživog profesora". Da jesam takav, pretpostavio bih da bi Vam najzanimljivija rečenica morala biti: "Upravo radimo na studiji (...) o e-mailu kao prijenosniku osjećaja." Ovako sam siguran da Vas najviše zanima: "A moja slutnja: Vi pišete mlađe nego što jeste." Vama se iz toga nužno nameće pitanje: Po čemu on vjeruje da je to prepoznao? I u nastavku razmišljanja: Koliko me starom zapravo smatra? Jesam li u pravu?

Nakon 8 minuta

RE:

Leo Leike, baš ste vražičak!!! Tako, a sada smislite dobre razloge da mi objasnite zašto bih morala biti starija nego što pišem. Ili još jasnije: Kako staro pišem? Koliko sam stara? Zašto? Nakon što riješite ove zadaće, otkrijte mi koji broj cipela nosim. Ljubazan pozdrav, Emmi. S Vama je doista zabavno.

Nakon 45 minuta

AW:

Pišete kao da imate 30, ali Vi ste oko 40, recimo 42. Po čemu vjerujem da to prepoznajem? Jedna 30-godišnjakinja ne čita redovito "Like". Prosječna dob pretplatnice na "Like" iznosi 50 godina. Vi ste, međutim, mlađi, jer se profesionalno bavite osobnim stranicama na Internetu pa biste po tome mogli imati 30 ili čak znatno ispod toga. Doduše, nijedna 30-godišnjakinja ne šalje skupni mail svojim klijentima kako bi im poželjela "Sretan Božić i svako dobro u Novoj godini". I zaključno: Zovete se Emmi, dakle Emma. Ja poznajem tri Emme, sve su starije od 40. S 30 godina se ne zove Emma. Emma se opet zove netko tko je još

ispod 20, no Vi niste ispod 20, jer biste u tom slučaju rabili riječi poput "cool", "spacig", "nabrijan", "mrak", "heavy" i slične. Osim toga u tom slučaju ne biste pisali velikim početnim slovom ni u cjelovitim rečenicama. I općenito, imali biste pametnijeg posla nego se upuštati u razgovor s predmnijevanim profesorom lišenim svakog humora i pritom smatrati zanimljivim koliko Vas mladom ili starom on procjenjuje. Još nešto uz "Emmi": ako se netko zove Emma i piše mlađe nego što jest, jer se, na primjer, osjeća znatno mlađe nego što uistinu jest, tada se neće zvati Emma, nego Emmi. Zaključak, draga Emmi Rothner: Vi pišete kao da imate 30, a imate 42, imam li pravo? Vaš broj cipela je 36. Vi ste malena, nježna i vrckava osoba kratke crne kose. I Vi ključate pri govoru poput vrutka. Imam li pravo? Ugodna večer, Leo Leike.

Sljedećega dana

Predmet: ???

Draga gospođo Rothner, jeste li uvrijeđeni? Gledajte, ja Vas ne poznajem. Kako onda mogu znati koliko ste stari? Možda imate 20 ili 60 godina, možda ste visoki 1,90 cm i teški 100 kila. Možda imate cipele broj 46 i stoga svega tri para cipela, napravljena po mjeri. Da biste mogli platiti četvrti par, morali ste otkazati svoju pretplatu na "Like" i udobrovoljiti svoje klijente osobnih internetskih stranica božićnim čestitkama. Nemojte se, dakle, ljutiti. Mene je procjenjivanje zabavljalo, imam pred sobom maglovitu predodžbu o Vama i to sam Vam pokušao priopćiti pretjeranom preciznošću. Doista Vas nisam želio povrijediti. Lijep pozdrav, Leo Leike.

Nakon dva sata

RE:

Dragi "profesore", sviđa mi se Vaš humor. Udaljen je tek za pola tona od kronične ozbiljnosti i zato zvuči posebno promašeno! Javit ću Vam se sutra. Već se unaprijed veselim! Emmi.

Nakon 7 minuta

AW:

Hvala! Sada smireno mogu poći na počinak. Leo.

Sljedećega dana

Predmet: Povrijediti

Dragi Leo, ispuštam sada ono "Leike". Vi zato ubuduće možete zaboraviti na "Rothner". Jako sam uživala u Vašem jučerašnjem mailu. Pročitala sam ga više puta. Htjela bih Vam izraziti priznanje. Smatram uzbudljivim da se toliko možete posvetiti jednoj osobi koju uopće ne poznajete, koju još nikada niste vidjeli niti ćete je vjerojatno ikada vidjeti, od koje i inače ništa ne možete očekivati i gdje ne možete znati hoće li ikada biti uzvraćeno išta iste vrijednosti. To je potpuno netipično za muškarca i to kod Vas cijenim. To sam Vam jednostavno unaprijed željela reći. Toliko o tome, a sada bih spomenula nekoliko točaka:

1.) Vi očito patite od izražene psihoze skupnoga maila s božićnim čestitkama. Gdje ste to zapatili? Izgleda da Vas jako muči kada Vam se poželi "Sretan Božić i svako dobro u Novoj godini". Dobro, obećavam da Vam to više nikada, baš nikada neću reći! Uostalom, smatram začuđujućim što mislite da iz "Sretan Božić i svako dobro u Novoj godini" možete zaključiti nečiju životnu dob. Da sam napisala "Veseo Božić i sretnu Novu godinu", bih li tada bila deset godina mlada?

2.) Žao mi je, dragi Leo, ali da osoba ne može biti mlađa od 20 godina ako ne rabi riječi poput "cool", "nabrijan" i "heavy" sliči mi na odveć profesorski stav otuđen od istinskoga svijeta. Ne radi se o tome da se ja ovdje trudim pisati tako da Vi pomislite kako sam mlađa od 20. Ali može li se to doista znati?

3.) Kažete, dakle, da pišem kao da imam 30. Jedna 30-godišnjakinja pak ne čita "Like", kao što Vi kažete. U svezi s time rado ću Vam razjasniti: časopis "Like" pretplatila sam za svoju majku. Što sada velite? Jesam li konačno mlada nego što pišem?

4.) Moram Vas sada ostaviti samog s ovim načelnim pitanjem. Imam, nažalost, jedan termin. (Priprema za krizmu? Plesna škola? Studio za njegu noktiju? Čajanka? Izaberite nešto po želji.)

Ugodan ostatak dana, Leo! Emmi.

Nakon 3 minute

RE:

Ah, da, Leo, nešto ću Vam još otkriti: kod broja cipela baš i niste puno pogriješili. Nosim broj 37. (Ali Vi mi ne trebate poklanjati cipele, imam već sve.)

Nakon 3 dana

Predmet: Nešto nedostaje

Dragi Leo, ako mi tri dana ne pišete, u meni nastaju dva osjećaja: 1.) to me čudi, 2.) nešto mi nedostaje. Oboje nije ugodno. Učinite nešto protiv toga! Emmi.

Sljedećega dana

Predmet: Konačno poslano!

Draga Emmi, u svoju obranu navodim: ja sam Vam svaki dan pisao, ali svoje e-mailove nisam poslao, ne, naprotiv, sve sam ih redom izbrisao. U našem dijalogu došao sam, naime, do osjetljive točke. Vi, ova izvjesna Emmi s brojem cipela 37, počinje me polako zanimati više nego što bi to odgovaralo okviru u kojem razgovaram s njom. I ako ona, ta izvjesna Emmi s brojem cipela 37, već na početku ustvrdi: "Vjerojatno se nikada nećemo vidjeti", onda ona ima posve pravo i osobno dijelim njezino mišljenje. Smatram jako, jako pametnim da polazimo od toga da među nama neće doći do susreta. Ne želim, naime, da način našega razgovora ovdje spadne na razinu brbljarija u nekakvom "chatroomu" ili oglasniku za traženje kontakata.

Toliko, a ovaj mail sada konačno šaljem, kako biste Vi, ta izvjesna Emmi s brojem cipela 37, barem nešto imali u svojemu poštanskom sandučiću od mene. (Znam da tekst nije uzbudljiv, on je samo dio onoga što sam Vam htio pisati). Ljubazan pozdrav, Leo.

Nakon 23 minute

RE:

Aha, ovaj izvjesni Leo, psiholog govora, dakle, ne želi znati kako ova izvjesna Emmi s brojem cipela 37 izgleda? Leo, to Vam ne vjerujem! Svaki muškarac želi znati kako izgleda žena s kojom razgovara. On, dapače, što prije želi doznati kako ona izgleda. Jer nakon toga će znati želi li i dalje razgovarati s njom ili ne. Ili nisam u pravu? Srdačno, izvjesna Emmi 37.

Nakon 8 minuta

AW:

Ovo je bilo više hiperventilirano nego napisano, zar ne? Emmi, ja uopće ne trebam znati kako izgledate ako mi dajete takve odgovore. Ja Vas ionako imam

pred sobom. Pritom se čak uopće ne moram baviti psihologijom govora. Leo.

Nakon 21 minute

RE:

Griješite, gospodine Leo. To je bilo potpuno smireno napisano. Vi biste me jedanput trebali vidjeti kada doista hiperventiliram. Uostalom, i inače baš niste skloni odgovoriti na moja pitanja, zar ne? (Kako zapravo izgledate kada pitate "zar ne"?) Htjela bih se, međutim, još jedanput vratiti na Vaš e-mail od danas prijepodne. Tamo uglavnom ništa ne paše jedno s drugim. Mogu utvrditi:

1.) Vi mi pišete e-mailove i ne pošaljete ih.

2.) Vi se polako počinjete više zanimati za mene nego što bi to odgovaralo "okviru u kojem razgovaramo". Što bi to imalo značiti? Nije li okvir našega razgovora isključivo obostrano zanimanje za drugu posve stranu osobu?

3.) Držite pametnim, ne, Vi smatrate čak "jako, jako pametnim" da se nikada nećemo susresti. Zavidim Vam na strastvenoj privrženosti mudrosti!

4.) Vi ne želite "chatroom" brbljarije. Nego? O čemu bismo trebali razgovarati, a da se Vi ne biste već polako počeli više zanimati za mene nego što to odgovara "okviru"?

5.) I za slučaj da dođe do ne baš neočekivane reakcije s Vaše strane pa ne odgovorite na moja upravo postavljena pitanja: Rekli ste da ste maločas napisali samo mali dio onoga što ste mi htjeli pisati. Slobodno mi napišite ostatak. Mene veseli svaki redak! Ja Vas, naime, rado čitam, dragi Leo. Emmi.

Nakon pet minuta

AW:

Draga Emmi, ukoliko ne možete pisati 1.), 2.), 3.) i tako dalje, onda to niste Vi, zar ne? Sutra više. Ugodna večer. Leo.

Sljedećega dana

Bez oznake

Draga Emmi, jeste li primijetili da mi o nama apsolutno ništa ne znamo? Mi proizvodimo virtualne misaone likove, jedno o drugom stvaramo iluzionističke fantomske slike. Postavljamo pitanja koja imaju svoju draž u tome da ostanu bez

odgovora. Da, za nas je svojevrsni sport pobuditi znatiželju u drugoga i tu znatiželju i dalje podgrijavati na način da joj kategorički ne udovoljimo. Pokušavamo čitati između redaka, između riječi, uskoro i između slova. Grčevito nastojimo ispravno procijeniti onoga drugog. Istodobno smo brižno oprezni da ne odamo nešto bitno o sebi. Što znači "nešto bitno"? Baš ništa, mi još ništa nismo rekli o svojemu životu, ništa o našoj svakodnevici što bi jednom od nas moglo biti važno. Komuniciramo u zrakopraznom prostoru. Mi smo pristojno priznali u kojem zvanju radimo. Vi biste mi teoretski oblikovali lijepu osobnu stranicu na internetu, ja bih Vam za to napravio praktične (loše) psihograme govora. To je sve. Putem jednoga lošega gradskog časopisa znamo da oboje živimo u istom velegradu. A inače? Ništa. Oko nas nema drugih ljudi. Mi stanujemo nigdje. Mi nemamo životnu dob. Mi nemamo fizionomiju. Ne razlikujemo dan od noći. Ne živimo u vremenu. Imamo samo svoje glupe monitore, svatko od nas strogo i tajno samo za sebe, i jednu zajedničku razbibrigu: zanimamo se za jednu posve stranu osobu. Bravo!

Što se mene tiče, sada dolazim do svojega priznanja: ja se ludo zanimam za Vas, draga Emmi! Ne znam, doduše, zašto, ali znam da je za to postojao znakovit povod. Također znam koliko je to zanimanje apsurdno. Ono nikada ne bi izdržalo osobni susret, neovisno o tome kako izgledate, koliko ste stari, koliko biste od svoga zamjetnog e-mail šarma mogli ponijeti sa sobom na jedan takav susret i koliko se od Vaše napisane šaljivosti krije u Vašim glasnicama, u Vašim zjenicama, Vašim kutovima usnica i nosa. Ovo "ludo zanimanje", tako barem slutim, hrani se isključivo i samo iz poštanskoga sandučića elektroničke pošte. Svaki pokušaj da ga se pusti van vjerojatno bi bijedno propao.

A sada moje ključno pitanje, draga Emmi: Želite li još uvijek da Vam pišem e-mailove? (Ovoga puta jasan odgovor bio bi vrlo poželjan.) Drag, ljubazan pozdrav, Leo.

Nakon 21 minute

RE:

Dragi Leo, to je bilo previše za odjednom! Zacijelo imate previše slobodnoga vremena. Ili Vam se to računa u radno vrijeme? Hoćete li za to dobiti nadoknadu slobodnoga vremena? Možete li to uračunati u poreznu olakšicu? Znam da imam oštar jezik. Ali samo pismeno. I samo ako sam nesigurna. Vi me, Leo, činite

nesigurnom. Sigurno je samo jedno: da, ja želim da mi i dalje pišete e-mailove, ako Vam to ne predstavlja teškoću. Ukoliko to nije bilo dovoljno jasno, pokušat ću još jednom: DA, JA ŽELIM!!!!!! E-MAILOVE OD LEA! EMAILOVE OD LEA! E-MAILOVE OD LEA! OVISNIK SAM O LEOVIM E-MAILOVIMA!

A sada mi obvezno morate otkriti zašto niste imali razloga zanimati se za me. To, naime, ne razumijem, ali mi zvuči napeto. Dragi, ljubazni i još jedanput "ljubazni" pozdravi, Emmi.

(P. S.: Vaš gornji e-mail bio je prekrasan! Lišen svakog humora, ali doista prekrasan!)

Nakon 2 dana

Predmet: Sretan Božić

Znate što, Emmi, prekinut ću s našim običajem i ispričati Vam nešto iz svojega života. Zvala se Marlene. Prije tri mjeseca još bih napisao: Zove se Marlene. Danas se tako zvala. Nakon pet godina sadašnjosti bez budućnosti, konačno sam našao put u zajedničku prošlost. Pojedinostima naše veze ne želim Vas zamarati. Najljepši u svemu bio je uvijek novi početak. Budući da smo oboje strastveno rado počinjali iznova, činili smo to svakih nekoliko mjeseci. Mi smo međusobno bili "velika životna Ijubav", ali nikada u vrijeme zajedničkoga življenja, nego uvijek kada smo se upravo trudili ponovno se naći. Eto, jesenas je konačno došao kraj: našla je drugoga, nekoga za koga je mogla zamisliti da će se s njime ne samo naći nego i živjeti (iako je on pilot španjolske zrakoplovne tvrtke, ali molim lijepo). Kada sam to doznao, bio sam sigurniji nego ikada da je Marlene bila "žena moga života" i da moram poduzeti sve kako je ne bih zauvijek izgubio.

Tjednima sam činio sve i još malo više od toga. (Ovdje bih Vas također poštedio pojedinosti.) I ona je doista bila blizu toga da meni, a time i nama, pruži posljednju šansu: Božić u Parizu. Namjeravao sam je - smijete me slobodno ismijati, Emmi - tamo zaprositi, kakav idiot! Ona je samo željela dočekati povratni let "Španjolca" kako bi mu rekla istinu o meni i Parizu, jer mu je to - mislila je - bila dužna reći. Imao sam pritom neugodan osjećaj. Što znači "neugodan"? Imao sam španjolski air-bus u želucu kada sam zamišljao Marlene i toga pilota. To je bilo 19. prosinca.

Toga popodneva dobio sam - ne, nikakav telefonski poziv - katastrofalan e-

mail od nje: "Leo, neće ići, ne mogu, Pariz bi bio samo jedna nova laž. Molim te.

oprosti mi!" Ili nešto u tom smislu. (Ne, ne nešto u tom smislu, nego doslovno.) Ja sam joj odmah otpisao: "Marlene, želim te oženiti! To je moja čvrsta odluka. Želim uvijek biti s tobom. Sada znam da to mogu. Mi pripadamo jedno drugom. Vjeruj mi posljednji put. Molim te da o svemu još jedanput porazgovaramo u Parizu. Molim te, reci da Parizu."

I tako, tada sam čekao odgovor, jedan sat, dva sata, tri sata. U međuvremenu sam svakih dvadeset minuta razgovarao s njezinim nijemim poštanskim sandučićem elektroničke pošte, čitao stara, u računalu pohranjena ljubavna pisma, gledao naše digitalne fotografije zaljubljenog para, koje su sve bez iznimke nastale tijekom naših nebrojenih pomirbenih putovanja. A onda sam opet kao opsjednut buljio u monitor. Od onoga kratkoga zvuka bez ikakva osjećaja koji se oglasi kada pristigne nova poruka, od one male smiješne omotnice koja se kao simbol pojavi na donjem rubu monitora ovisio je moj život s Marlene, a s mojega tadašnjega gledišta i moj daljnji život.

Odredio sam rok patnje do 21 sat. Ukoliko se Marlene do tada ne javi, Pariz, a time i naša posljednja šansa umrli su. Bilo je 20 i 57. Iznenada, zvuk zvonca, simbol omotnice (strujni udar, infarkt), poruka. Zatvaram oči na nekoliko sekundi. Skupljam bijedne ostatke pozitivnoga stava, koncentriram se na željenu vijest, na Marlenin pristanak za Pariz u dvoje, za trajni život s njom. Otvorim oči i otvorim poruku. I čitam, čitam, čitam: "Sretan Božić i svako dobro u Novoj godini želi Emmi Rothner."

Toliko o mojoj "izraženoj psihozi skupnoga maila s božićnim čestitkama". Ugodna večer, Leo.

Nakon 2 sata

RE;

Dragi Leo, ovo je bila iznimno lijepa priča. Iznad svega me oduševila poenta. Gotovo sam ponosna što sam se tako sudbonosno uključila u događaj. Nadam se da Vam je jasno da ste meni, svojemu "virtualnomu misaonom liku", svojoj "iluzionističkoj fantomskoj slici" upravo otkrili izvanredne stvari o sebi. Ovo je doista bio "privatni život marke Leo, psihologa govora". Danas sam već preumorna da bih rekla nešto suvislo o tome. Ali sutra ćete od mene dobiti

pristojnu raščlambu, ako nemate ništa protiv, onako 1.), 2.), 3.) itd. Spavajte dobro i sanjajte lijepo. Dakle, ne o Marlene, to Vam ne bih savjetovala. Emmi.

Sljedećega dana Predmet: Marlene

Dobro jutro, Leo. Smijem li biti malo grublja s Vama?

1.) Vi ste, dakle, čovjek koji se za ženu može zanimati samo na početku i kraju veze: kada je želi osvojiti i neposredno prije nego je konačno izgubi. Vrijeme između – koje se inače zove zajedništvo – Vama je dosadno ili odveć naporno, ili oboje. Jesam li u pravu?

2.) Vi ste doduše (ovoga puta) kao nekim čudom ostali neoženjeni, ali da biste svoju bivšu dobili iz kreveta nekakvoga španjolskog pilota, bili ste spremni stati pred oltar. To ipak svjedoči o manjku poštovanja prema bračnom zavjetu. Jesam li u pravu?

1.) Vi ste već jednom bili oženjeni, jesam li u pravu?

2.) Imam Vas zorno pred sobom, kako toplo i meko umotani u samosažalijevanje čitate ljubavna pisma i gledate stare slike, umjesto da poduzmete nešto što bi jednu ženu moglo navesti na misao da kod Vas prepozna nešto poput nagovještaja Ijubavi ili tihe želje za nečim trajnim.

3.) Eh, da, i onda MOJ sudbonosni e-mail upada u Vaš poštanski sandučić koji odlučuje o biti ili ne biti. Ispada da sam ja u najidealnijem trenutku konačno izgovorila ono što je Marlene već godinama moralo biti na jeziku: LEO, GOTOVO JE, JER NIKADA ZAPRAVO NIJE NI BILO! Ili drugim riječima, zakukuljeno, poetičnije, s više ugođaja: "Sretan Božić i svako dobro u Novoj godini želi Emmi Rothner."

4.) Ali sada, dragi Leo, Vi pravite impozantnu gestu. Vi odgovarate Marlene. Čestitate joj na njezinoj odluci i kažete; MARLENE, U PRAVU SI, GOTOVO JE, JER NIKADA ZAPRAVO NIJE NI BILO! Ili drugim riječima, zakukuljeno, energičnije, snažnije: "Draga Emmi Rothner, mi se poznajemo gotovo manje nego nikako. Ipak Vam zahvaljujem na srdačnoj i iznad svega originalnoj skupnoj e-mail poruci! Samo da znate: Obožavam skupne poruke skupini kojoj ne pripadam. Spp, Leo Leike." Vi ste iznenađujuće dobar i otmjen gubitnik sa stilom, dragi Leo.

5.) A sada moje ključno pitanje: Želite li još uvijek da Vam pišem e-mailove?

Ugodno prijepodne, Emmi.

Nakon 2 sata AW:

1.) Nisam kriv što Vas podsjećam na čovjeka koji Vas je očigledno - elegantno, kao što je opisano pod točkom jedan - razočarao. Molim Vas, nemojte misliti da me bolje poznajete nego što me možete poznavati! (Vi me uopće ne možete poznavati.)

2.) Što se tiče mojega posljednjeg bijega u obećanje braka: ionako ne mogu ništa više nego sebe nazvati "potpunim idiotom" Ali sarkastična moralistična Emmi s brojem cipela 37 dodaje još nešto da spasi čast bračnoga zavjeta, predmnijevam, žmirkajući očima i s pjenom na ustima.

3.) Žao mi je, još nikada nisam bio oženjen. Vi? Više puta, imam li pravo?

4.) Opet se radi o čovjeku pod točkom jedan, na kojega Vas podsjećam, čovjeku koji radije čita ljubavna pisma koja je stvarnost već odavno pregazila umjesto da Vam dokazuje trajnu Ijubav. Možda je bilo i više takvih ljudi u Vašemu životu.

5.) Da, u trenutku prispijeća Vaše božićne čestitke osjetio sam da sam izgubio Marlene.

6.) Ja sam Vam onomad odgovorio kako bih skrenuo pozornost sa svoga promašaja, Emmi. I do danas sam naš razgovor smatrao dijelom svoje terapije za prevladavanje Marlene.

7.) Eh, da, slobodno mi pišite! Istresite iz svoje duše sve svoje frustracije o muškarcima. Budite neobuzdani, pravdoljubivi, cinični, veseli nad tuđom nevoljom. Ako se potom bolje osjećate, onda je moja mail adresa ispunila svoju svrhu. Ako ne, onda jednostavno opet priuštite sebi (ili svojoj majci) pretplatu na "Like" i otkažite je kod "Leike". Ugodno popodne, Leo.

Nakon 11 minuta

RE:

Oh, ne! Povrijedila sam Vas. To nisam htjela. Mislila sam da ste to u stanju otrpjeti. Previše sam očekivala od Vas. Poći ću u nutarnju klauzuru. Laku noć, Emmi.

P. S.: Uz točku tri, samo sam jedanput bila u braku. I još uvijek sam!

Drugo poglavlje

Nakon tjedan dana

Predmet; P. v.

Posrano vrijeme danas, zar ne? Lp, E.

Nakon 3 minute

AW:

1.) Kiša

2.) Snijeg

3.) Kiša sa snijegom

Spp, Leo

Nakon 2 minute

RE:

Jeste li još povrijeđeni?

Nakon 50 sekundi

AW:

Nisam nikada ni bio.

Nakon 30 sekundi

RE:

Ili ne razgovarate rado s udatim ženama?

Nakon jedne minute

AW:

Svakako! Mene, međutim, čudi zašto udate žene razgovaraju s posve stranim muškarcima poput mene.

Nakon 40 sekundi

RE:

Imate ih više u svojemu poštanskom sandučiću? Koji djelić Vaše terapije za prevladavanje Marlene zapravo predstavljam?

Nakon 50 sekundi

AW:

Lijepo, Emmi, polako dolazite u formu. Maločas ste mi ispali gotovo nepoduzetni, snishodljivi i stidljivi.

Nakon pola sata

RE:

Dragi Leo, ozbiljno, imam potrebu priopćiti Vam: iskreno žalim zbog svoga maila sa sedam točaka od prošloga ponedjeljka. Pročitala sam ga nekoliko puta i moram priznati: zvuči doista odvratno kad se polako pročita. Problem je da Vi ne možete znati kakva sam kada takvo što kažem. Da me pritom vidite, ne biste se mogli ljutiti na mene (barem to umišljam). Vjerujte mi, sve sam drugo osim frustrirane osobe. Razočaranja u muškarcima bila su kod mene u prirodnim granicama, a to znači: naravno da ima ograničenih muškaraca. Ali ja sam imala sreće. Što se toga tiče, ja sam iznimno dobro prošla. Moj cinizam je više sport i igra nego ljutnja i obračun. Uostalom, jako cijenim to što ste mi ispričali ono o Marlene. (Pritom upravo primjećujem da mi o Marlene zapravo ništa niste rekli.) Kakva je ona (bila) žena? Kako izgleda? Koji broj cipela nosi? Kakve cipele nosi?

Nakon jednoga sata

AW:

Draga Emmi, ne zamjerite mi, ali nisam raspoložen pričati o Marleninu ukusu glede obuće. Na plaži je obično hodala bosa, toliko Vam rado mogu odati. Moram sada prestati, upravo mi netko dolazi u posjet. Ugodan dan, Leo.

Nakon 3 dana

Predmet; Kriza

Dragi Leo, zapravo sam čvrsto odlučila da ću sljedeći email dobiti od Vas, a ne da ću ga sama pisati. Nisam, doduše, studirala psihologiju govora, ali u mojoj su se glavi složile dvije stvari: 1.) Ja sam Vam između redaka otkrila ne samo da sam udata nego da sam čak sretno udata. 2.) Vi na to reagirate najbezvoljnijim odgovorom od početka našega virtualnog življenja u dvoje, koje u međuvremenu traje već duže od godine dana. A nakon toga se više uopće ne javljate. Možda Vam

više nisam zanimljiva? Možda zato što sam već zauzeta? Možda Vam više nisam zanimljiva jer sam usto i "sretno zauzeta"? Ukoliko je to točno, onda budite barem toliko "muško" da mi to i kažete. S prijateljskim pozdravima, Emmi.

Sljedećega dana

Bez oznake

GOSPODINE LEO?

Sljedećega dana

Bez oznake

LEEEEEEEEEEEOOOOOO, HUUUUUUU-UUUUUUUUHHHHHH?????

Sljedećega dana

Bez oznake

Seronja!

Nakon 2 dana

Predmet: Ljubazna pošta od Emmi

Halo, Emmi! Prekrasan je osjećaj vratiti se kući s napornoga seminarskog putovanja iz ljepotama ne baš obdarenog i bojama vrlo skromnog Bukurešta, gdje je upravo došlo proljeće na jedan perverzan način (snježne oluje, mrazovi), odmah uključiti računalo i otvoriti poštanski sandučić, prokrčiti put kroz šikaru od 500 nemilosrdnih pošiljatelja suvišnih do bijednih poruka, da bi se došlo do četiri e-maila od, po svojoj jezičnoj nadarenosti, načinom izražavanja i po točkama strukturiranim programom, vrlo cijenjene gospođe Rothner, veseliti se poput injem pokrivenoga rumunjskog medvjeda u naprednoj fazi otkravljivanja da će se konačno pročitati nekoliko ljubaznih, osjećajnih, šaljivih, toplih rečenica. Euforično se otvori prvi e-mail - i na što se nailazi s oba oka istodobno? Na: SERONJA! Hvala lijepa na pozdravu!

Emmi, Emmi! Vi ste opet utuvili u glavu prekrasne stvari. Moram Vas ipak razočarati: meni uopće ne smeta što ste "sretno zauzeti". Nikada nisam namjeravao bliže Vas upoznati, bliže nego je to moguće razmjenom elektroničke pošte. Nikada nisam želio ni znati kako izgledate. Temeljem tekstova koje mi pišete pravim vlastitu sliku o Vama. Slažem svoju osobnu Emmi Rothner. Ja Vas u općim crtama

još uvijek pred sobom imam takvu kakvu sam susreo na početku našega kontakta, neovisno o tome jeste li tri puta tragično udati, pet puta sretno razvedeni ili svaki dan veselo "još slobodni" i u subotnjim noćima razuzdano neudati.

Nažalost, moram utvrditi da Vas kontakt sa mnom očigledno izjeda. Iznad svega, čudi me jedna stvar: zašto je jednoj sretno udatoj, muškarcima sve drugo nego frustriranoj, suverenoj, ironično šaljivoj, šarmantnoj, samopouzdanoj ženi s brojem cipela 37 (i neodređene životne dobi) toliko stalo do intenzivnih razgovora o tako osobnim stvarima s nepoznatim, ponekad mrzovoljnim, međuljudskim odnosom oštećenim, krizama podložnim, nikakvim humorom nadarenim profesorskim tipom? Što uostalom Vaš muž misli o tome?

Nakon 2 sata

RE:

Najvažnije na početku: Injem prekriveni medo Leo is back from Bukarest! Dobro došao. Oprostite "seronju", ali bilo je za očekivati. Kako ja mogu znati da imam posla s izvanzemaljski nastrojenim čovjekom koji nije razočaran kada dozna da je njegova vjerna, poštovana, sarkastična partnerica u dopisivanju već zauzeta? Da imam posla s čovjekom koji radije "slaže svoju osobnu Emmi Rothner" umjesto da poželi upoznati pravu. Ako Vas u svezi s ovim smijem barem malo izazivati: Koliko god je dobro slažete u svojim najhrabrijim maštanjima, dragi Leo, psihologu govora, s pravom Emmi Rothner to ne možete usporediti.

Osjećate li izazov? Ne? To sam i mislila. Bojim se da je upravo obratno: Vi izazivate mene, Leo. Vi posjedujete određeni neuobičajen, ali cilju vrlo usmjeren način da se kod mene učinite sve zanimljivijim. Vi o meni želite istodobno doznati sve i ništa. Izražavate, već prema dnevnom raspoloženju, "ludo zanimanje" i svoje gotovo patološko nezanimanje za mene. A to me naizmjenično ljuti i uzbuđuje. Trenutačno - uzbuđuje. Priznajem. Ali možda ste Vi jedan od onih usamljenih, stisnutih, lutajućih, sivih (rumunjskih) vukova koji ženi ne može pogledati u oči. Onaj kojega pritišće velik strah od stvarnoga susreta. Netko tko uvijek mora stvarati svjetove iz mašte jer se ne snalazi u sadašnjem, življenom, dohvatljivom, stvarnom okruženju. Možda ste istinski kompleksaš glede žena. Ah, sada bih tako rado upitala Marlene. Imate li možda njezin aktualni telefonski broj ili onaj španjolskoga pilota? (Ovo je šala, molim Vas, nemojte sada opet biti uvrijeđeni tri

dana.)

Ne, Leo, jednostavno mi se sviđate. Dragi ste mi. Dapače, jako dragi! Jako, jako, jako! I jednostavno ne mogu vjerovati da me ne želite vidjeti. To ne znači da bismo se doista trebali vidjeti. Dakako da ne bismo! Ali ja bih, na primjer, ipak rado znala kako izgledate. To bi objasnilo mnoge stvari. Mislim, to bi objasnilo zašto pišete onako kako pišete. Jer, naime, izgledate tako kao što izgleda netko tko piše kao što Vi pišete. A ja bih vraški rado znala kako izgleda netko tko piše poput Vas. Tada bi se to razjasnilo.

U vezi s tim "razjasniti": ja ovdje zapravo ne želim govoriti o svojemu mužu. Mi možemo rado govoriti o Vašim ženama (ukoliko se takve ne nalaze isključivo u poštanskom sandučiću elektroničke pošte). Mogu Vam dati i dobre savjete, mogu se jako dobro uživjeti u ženske osjećaje, ja sam, naime, žena. Ali moj muž... No dobro, reći ću Vam. Mi imamo prekrasan, harmoničan odnos s dvoje djece (koju je on ljubazno donio u brak da me poštedi trudnoće). Između nas zapravo nema nikakvih tajni. Ja sam mu rekla da putem e-maila češće razgovaram s jednim "ljubaznim psihologom govora". On je upitao: Želiš li ga upoznati? Ja sam odgovorila: Ne. Nato je on rekao: Pa čemu to onda? Ja: Ničemu. On: Ah, tako. I to je bilo sve. Nešto više on nije želio znati, nešto više mu ja nisam željela reći. Više o njemu ne bih govorila. Okej?

Tako, dragi injem pokriveni medo, a sada o Vama. Kako izgledate? Recite mi. Molim Vas!!! Ljubazan pozdrav, Vaša Emmi.

Sljedećega dana

Predmet: Pokus

Draga Emmi, ja također samo s naporom uspijevam izbjeći Vaše toplo-hladno kupke. Tko nam zapravo plaća vrijeme koje mi ovdje skupa (bez skupnosti) presjedimo? I kako to uspijevati uskladiti sa svojim poslom i obiteljskim obvezama? Pretpostavljam da svako od Vaše dvoje djece ima još najmanje po tri prugaste vjeverice ili nešto slično. Gdje nalazite poticaja i volje tako se intenzivno i detaljno baviti stranim medvjedima?

Vi, dakle, neminovno želite znati kako izgledam? Dobro, ja ću sada nešto ustvrditi i predlažem jednu igru, priznajem, ludu igru, ali Vi biste me trebali upoznati i s jedne druge strane. Dakle, kladim se da ću između, recimo, dvadeset

žena odmah prepoznati jednu i jedinu Emmi Rothner, dok Vi između isto toliko muškaraca nikada nećete odgonetnuti Lea Leikea. Hoćemo li provesti ovaj pokus? Ako pristanete, možemo razmisliti o odgovarajućem načinu. Ugodno prijepodne, Leo.

Nakon 50 minuta

RE:

Dakako da ćemo to učiniti. Vi ste doista pravi pustolov! Na početku bih iznijela svoje sumnje, ali ne smijete mi zamjeriti. Ja računam s time da mi se Vi vizualno uopće nećete svidjeti, dragi Leo. A izgledi za to su veliki, jer se meni muškarci načelno ne sviđaju, osim rijetkih (uglavnom pederi) iznimaka. Obratno - no dobro, sada o tome radije ne bih ništa rekla. Vi umišljate da ćete me odmah prepoznati. Tada zacijelo imate predodžbu o mojemu izgledu. Kako je ono bilo? "Četrdeset dvije godine, mala, nježna, vrckava, kratka crna kosa." Već sada želim Vam puno uspjeha pri prepoznavanju! Dakle, kako ćemo to učiniti? Hoćemo li razmijeniti 20 slika među kojima će biti i jedna osobna? Lijep pozdrav, Emmi.

Nakon 2 sata

AW:

Draga Emmi, predlažem osobni susret a da to ne znamo, dakle u skupini ljudi gdje su moguće zamjene. Mogli bismo, na primjer, uzeti veliku sajamsku kavanu Huber u Ergeltstrasseu. Zacijelo je znate. Tamo uvijek ima različite publike. Izaberimo vremenski raspon od dva sata, možda jedne nedjelje popodne, i unutar toga vremena oboje ćemo se naći tamo. Zbog stalnih dolazaka i odlazaka gostiju i gužve neće biti zamjetno da se mi nastojimo međusobno otkriti.

Glede mogućega razočaranja da neću biti u skladu s Vašom priželjkivanom vizualnom predodžbom, mislim da tajnu naše vanjštine ne moramo otkriti ni nakon susreta. Zanimljivo je, barem ja tako mislim, po čemu mislimo da ćemo se prepoznati, a ne kako u zbilji izgledamo. Ponavljam, ne želim znati kako izgledate. Želim Vas samo prepoznati. I to ću učiniti. Uostalom, svoj raniji osobni opis Vas više ne smatram važećim. Vi ste za mene (unatoč mužu i djeci) postali nešto mlađi, gospođo Emmi Rothner.

I još nešto: Jako me veseli da uvijek citirate nešto iz mojih starih e-mailova.

To znači da ste ih očito sačuvali. To mi laska.

Što mislite o mojoj ideji o susretu? Ljubazan pozdrav.

Leo.

Nakon 40 minuta

RE:

Dragi Leo, određeni problem ipak postoji. Ako me prepoznate, znat ćete kako izgledam. Ako ja Vas prepo- znam, znat ću kako izgledate. Vi, međutim, uopće ne želite znati kako ja izgledam. Ja se pak bojim da mi se nećete svidjeti. Bi li to tada bio kraj naše uzbudljive zajedničke priče? Ili drukčije rečeno, želimo li se uopće tako prepoznati, da se kasnije više ne moramo dopisivati? Za to bi cijena moje znatiželje bila previsoka. Tada bih radije ostala anonimna i do konca života primala poštu od injem pokrivenoga mede. Pusa, Emmi.

Nakon 35 minuta

AW:

To ste lijepo rekli. Mene naš susret ne brine. Vi me nećete prepoznati. Ja pak o Vama imam tako jasnu predodžbu, da se ona samo može potvrditi. Ukoliko moja slika o Vama (suprotno mojemu uvjerenju) ne bude odgovarala stvarnosti, onda Vas i tako neću prepoznati. U tom slučaju mogu zadržati svoju sliku iz mašte. Također pusa, Leo.

Nakon 10 minuta

RE:

Majstore Leo, izluđuje me Vaša sigurnost da znate kako izgledam! To je prilično drsko od Vas. Tako, to se jedanput moralo reći. Još jedno pitanje: Leo, kada promatrate moju konturama tako jasnu sliku iz mašte, sviđam li Vam se barem?

Nakon 8 minuta

AW:

Sviđati, sviđati, sviđati. Je li to uistinu tako važno?

Nakon 5 minuta

RE:

Da, to je totalno važno, Vi moralni teologu. Barem za mene. Ja volim 1.) da mi se netko sviđa i ja volim 2.) sviđati se.

Nakon 7 minuta

AW:

Zar nije dovoljno, ako se 3.) sami sebi sviđate?

Nakon 11 minuta

RE:

Nije, tu sam odveć neskromna. Osim toga lakše je svidjeti se sam sebi ako se i drugima sviđaš. Čini se da se Vi volite 4.) sviđati samo svojemu poštanskom sandučiću, imam li pravo? On je strpljiv. Za njega ne morate čak ni zube prati. Imate li, uostalom, još nešto zuba? Ili i to nije tako važno?

Nakon 9 minuta

AW:

Konačno sam se opet pobrinuo za poticaj Emmina krvotoka. Kako bismo ovu temu privremeno zaključili: Vaša slika iz mašte iznimno mi se sviđa, inače ne bih tako često mislio na nju, draga Emmi.

Nakon jednoga sata

RE:

Vi, dakle, često mislite na mene? To je lijepo. Ja također često mislim na Vas, Leo. Možda se doista ne bismo trebali sresti. Laku noć!

Sljedećega dana

Predmet: U zdravlje

Halo, Leo, oprostite zbog kasne smetnje. Jeste li možda on-line? Hoćemo li popiti čašu crnoga vina? Svatko sam za sebe, naravno. Trebate znati da mi je ovo već treća čaša. (Ako načelno ne pijete, onda mi slažite i recite da rado kojiput popijete čašu ili bocu vina, dakle sve umjereno i bez nekog cilja. Dvije vrste muškaraca, naime, ne mogu podnijeti: Pijance i askete.)

RE:

Popit ću još i četvrtu prije nego padnem u nesvijest. Vaša posljednja šansa za danas.

RE:

Šteta. Nešto ste propustili. Mislim na Vas. Laku noć.

Sljedećega dana

Predmet: Šteta

Draga Emmi, doista mi je žao što sam propustio naš romantični ponoćni prilog, svatko pred svojim računalom. Odmah bih s Vama, u Vaše zdravlje i protiv virtualne anonimnosti popio čašu vina. Bi li smjelo biti i bijelo vino? Ja radije pijem bijelo nego crno. Ne, srećom Vam ne moram lagati: niti sam često pijan niti sam uvijek asket. Dakle, deset puta prije sam pijan nego asket, deset puta prije i dvadeset puta češće. Marlene na primjer (sjećate li se?), Marlene nije pila ni kapi alkohola, nije ga podnosila. A što je bilo još gore, nije podnosila ni kapi alkohola koje sam ja popio. Razumijete? To su neke stvari s kojima počinje osjećajno suprotstavljeni život. Za popiti uvijek treba dvoje ili nijedno.

Dakle, kao što rekoh, vječna šteta što Vašu zamamnu ponudu od sinoć nisam mogao prihvatiti. Nažalost, vrlo kasno sam došao kući. Do sljedećeg puta, Vaš on-line kompanjon u piću in spe, Leo.

Nakon 20 minuta

RE;

Vrlo kasno došao kući? Leo, Leo, gdje se to motate noću? Sada mi još samo recite da postoji nagovještaj nekakve nasljednice Marlene? Ukoliko je to slučaj, morate me odmah iscrpno obavijestiti o toj ženi kako bih Vas mogla odgovoriti. Intuicija mi, naime, govori da se trenutačno ne biste trebali vezati, da još niste spremni za neku novu vezu. Vi i inače imate mene i Vaša predodžba iz mašte o meni zacijelo više odgovara Vašemu idealu o ženi nego nekakvo usputno poznanstvo iz kakva vjerojatno crvenim plišem presvučenoga bara (za usamljene medvjeđe profesorske likove) u dva sata noću ili koliko je već bilo. Ostanite ubuduće, dakle, kod kuće i ponekad oko ponoći simultano nazdravimo čašom vina (da, iznimno to smije biti i bijelo vino). Nakon toga ćete biti umorni i poći na počinak kako biste sljedećega dana opet bili orni za nove e-mailove svojoj boginji iz mašte Emmi Rothner. Hoćemo li učiniti tako?

Nakon 2 sata

AW:

Draga Emmi, ali kako je ugodno opet jedanput doživjeti tako očaravajući začetak scene ljubomore. Znam već, to je, dakako, talijanski sročeno, ali ja sam svejedno uživao. Glede mojih ženskih poznanstava, predlažem da se prema tome odnosimo kao prema Vašemu mužu i Vaših dvoje djece s po šest prugastih vjeverica. To jednostavno ne pripada ovamo! Nas dvoje smo ovdje samo za nas dvoje. Ostat ćemo tako dugo u kontaktu dok jedno od nas ne ostane bez daha ili ga ne prođe volja. Ne vjerujem da će se to meni dogoditi. Lijep proljetni dan, Vaš Leo.

Nakon 10 minuta

RE:

Upravo mi je palo na pamet: što je bilo od našega dogovora o igri prepoznavanja? Želite li to još uvijek? Moram li se doista zabrinuti zbog one noćne puce iz plišanoga bara? Dakle, kako bi bilo prekosutra, u nedjelju 25. 3., nakon 15 sati u pretrpanoj sajmišnoj kavani Huber? Napravimo to! Emmi.

Nakon 20 minuta

AW:

Dakako, draga Emmi. Rado ću Vas prepoznati. Sljedeći vikend mi je, doduše, već isplaniran. Letim sutra navečer na tri dana u Prag, tako reći, posve "privatno". Ali zato se sljedeće nedjelje rado možemo prepustiti našoj društvenoj igri.

Nakon jedne minute

RE:

PRAG S KIME???

Nakon 2 minute

AW:

Ne, Emmi, doista ne.

Nakon 35 minuta

RE:

Okej, kako želite (ili ne želite). Ali nemojte mi se vratiti s ljubavnim jadima! Prag je kao stvoren za ljubavne jade, posebno krajem ožujka. Sve sivo u sivom, a

navečer se objeduje u nekom lokalu koji je sav presvučen najtamnijim drvom na svijetu, pred očima jedva zaposlenoga i depresivnoga konobara koji je prestao živjeti nakon što je tijekom jednoga državničkog posjeta poslužio Brežnjeva, jedu se bijeli valjušci i pije tamno pivo. Nakon toga više se ništa ne događa. Zašto ne letite u Rim? Tamo ćete susresti ljeto. Dakle, ja bih s Vama letjela u Rim.

Uostalom, naša će igra prepoznavanja morati pričekati još neko vrijeme. Ja sam od ponedjeljka tjedan dana na skijanju. Naravno da ću Vama, svojemu prisnom dopisnom kompanjonu, reći s kime: s komadom muža i dva komada djece (i bez prugastih vjeverica.) Na Wurlitzera će pripaziti susjedi. Wurlitzer je naš debeli mačak. On mrzi skijaše pa će zato ostati kod kuće. Želim Vam prekrasnu večer Emmi.

Nakon 5 sati

RE:

Jeste li već kod kuće ili ste još uvijek u onom tamo-amo plišanom baru?

Laku noć, Emmi.

Nakon 4 minute

AW:

Već sam kod kuće. Čekao sam da me Emmi konačno kontrolira. Tako, sada mogu mirno poći spavati. Budući da sutra rano idem na put, već sada želim Vama i Vašoj obitelji ugodan skijaški tjedan. Laku noć. Čitat ćemo se! Leo.

Nakon 3 minute

RE:

Imate li pidžamu na sebi? Laku noć, E.

Nakon 2 minute

AW:

Je li Vi možda spavate goli? Laku noć, L.

Nakon 4 minute

RE:

Hej, majstore Leo, to ste tako erotično upitali. Ne bih to očekivala od Vas. Kako ne bih razbila ovo iznenadno iskrenje napetosti medu nama, odustajem od

pitanja kako Vaša pidžama izgleda. Dakle, laku noć i lijep provod u Pragu!

Nakon 50 sekundi

AW:

Dakle, spavate goli?

Nakon jedne minute

RE:

On to doista želi znati! Recimo ekskluzivno za Vaš svijet mašte, dragi Leo: ovisi pokraj koga. A sada uživajte u Pragu u dvoje! Emmi.

Nakon 2 minute

AW:

U troje. Putujem s jednom dobrom starom prijateljicom i njezinim životnim suputnikom. Leo. (Sada se isključujem.)

Nakon 5 dana

Bez oznake

Draga Emmi, jeste li on-line kada skijate? Lijep pozdrav, Leo. P. S.: Imali ste pravo s Pragom. Onaj par mojih prijatelja odlučio se rastati. Ali Rim bi bio još gori.

Nakon 3 dana

Bez oznake

Draga Emmi, sada biste se već polako mogli vratiti. Nedostaju mi Vaši kontrolni e-mailovi. Trenutačno mi uopće nije zabavno noćima visjeti po plišanim barovima.

Nakon jednoga dana

Bez oznake

Kako biste u svom poštanskom sandučiću imali tri e-maila od mene. Lijep pozdrav, Leo. (Jučer sam samo za Vas, ili barem u mislima na Vas, kupio novu pidžamu.)

Nakon 3 sata

AW:

Ne pišete mi više?

Nakon 2 sata

AW:

Ne možete mi pisati ili mi više ne želite pisati?

Nakon 2 sata

AW:

Ja novu pidžamu mogu i zamijeniti, ako je u tomu problem.

Nakon 40 minuta

RE:

Ah, Leo, tako ste slatki!!! Ali ovo što mi radimo nema nikakva smisla. To uopće nije isječak iz stvarnoga života. Moj skijaški tjedan - bio je to isječak iz stvarnoga života. Nije bio baš najbolji isječak, ali ipak je bio dobar isječak i prihvaćam ga kao takvoga. Nisam ga htjela imati drukčijeg, dakle, imam ga kakav jest, a to kakav jest posve je okej. Djeca su malo živcirala, ali to je njihova dužnost kao djece. Osim toga nisu moji i to mi ponekad predbacuju. No dopust je bio okej onakav kakav je bio (već sam rekla da je bio okej, zar ne?).

Leo, budimo iskreni: ja sam za Vas slika iz mašte, stvarnost u tomu je svega nekoliko slova koje vi govorno-psihološki sastavljate u određenu zvučnu vezu. Ja sam za Vas poput telefonskog seksa, samo bez seksa i bez telefona. Dakle, računalni seks, samo bez seksa i bez slika za kopiranje s računala. A Vi ste za mene čista igrarija, agencija za osvježavanje flertovanja. Mogu činiti ono što mi nedostaje, mogu doživljavati prve korake približavanja (a da se u stvarnosti ne moram približavati). Samo što smo nas dvoje zgodnih već kod drugog ili trećeg koraka približavanja, do kojega ne smije doći. Mislim da bi polako bilo vrijeme da stanemo. Inače ćemo ispasti smiješni. Nismo više 15-godišnjaci, ja sam tomu, naravno, puno bliža od Vas, ali mi to nismo i tu nema pomoći.

Leo, reći ću Vam još nešto. Ja sam tijekom ovoga ponekad živcirajućega, ali sve u svemu iznimno lijepoga, mirnog, harmoničnog, šaljivog, u pojedinim razdobljima čak romantičnoga skijaškog tjedna stalno morala misliti na ovoga nepoznatog injem pokrivenog medu imenom Leo Leike. To nije u redu. To je bolesno, ili? Zar ne bismo trebali prestati? pita Emmi.

Nakon 5 minuta

RE:

Uostalom, žao mi je zbog Vašega para prijatelja. Da, Rim bi vjerojatno bio pakao.

Nakon 2 minute

RE:

Kako Vam stoji nova pidžama?

Sljedećega dana

Predmet: Susret

Draga Emmi, hoćemo li još barem obaviti naš "susret prepoznavanja"? Vjerojatno će nam nakon toga biti puno lakše prestati s "približavanjem koje to ne smije biti". Emmi, ja ne mogu jednostavno prestati misliti na Vas time što ću Vam prestati pisati i time što ću prestati očekivati poštu od Vas. To mi zvuči odveć jeftino i pragmatično. Obavimo još naš pokus! Što kažete na to? Lijep pozdrav, Leo.

(Moju novu pidžamu nije moguće opisati, nju se mora vidjeti i opipati.)

Nakon sat i pol

RE:

Sljedeće nedjelje od 15 do 17 sati u velikoj sajmišnoj kavani *Hubert* Lijep pozdrav, Emmi.

(Leo, Leo, ono s pidžamom, "nju se mora vidjeti i opipati", bilo je pravo nabacivanje. Da nije došlo od Vas, rekla bih: iznimno nezgrapno nabacivanje!)

Nakon 50 minuta

AW:

To je u redu! Ali mi ne smijemo doći točno u 15 i točno u 17 napustiti lokal. I ne smijemo odveć istraživački zagledati okolo. I inače bez ikakvih napadnosti koje bi nas mogle odati. Ne smijete mi u otkrivačkom afektu prići i upitati me: Vi ste Leo Leike, zar ne? Mi moramo jedno drugomu dati mogućnost da se ne prepoznamo. U redu?

Nakon 8 minuta

RE:

Da, da, da, ne bojte se, profesore jezika, neću Vam biti nametljiva. I da ne bi došlo do daljnjih zapleta, predlažem da do nedjelje objavimo zajedničku zabranu razmjene e-mailova. Tek nakon toga opet ćemo pisati, slažete li se?

Nakon 40 sekundi

AW:

Slažem se.

Nakon 30 sekundi

RE:

Što, međutim, ne znači da sada svaku noć morate zaglaviti u plišanom baru.

Nakon 25 sekundi

AW:

Ma ni govora, to je ionako zabavno samo ako me Emmi Rothner poziva na odgovornost već zbog same pretpostavke da bi to moglo biti tako.

Nakon 20 sekundi

RE:

Onda sam smirena. Dakle, do nedjelje!

Nakon 30 sekundi

AW:

Do nedjelje!

Nakon 40 sekundi

RE:

I ne zaboravite oprati zube!

Nakon 25 sekundi

AW;

Emmi, Vi uvijek morate imati zadnju riječ, imam li pravo?

Nakon 35 sekundi

RE:

Zapravo da, ali ako sada još jedanput odgovorite, onda ću Vam to prepustiti.

Nakon 40 minuta

AW:

Dodatak o pidžami. Napisao sam: "Nju se mora vidjeti i opipati." Odgovorili ste kako bi to bilo nezgrapno nabacivanje da je to netko drugi rekao. Imam nešto protiv toga. Tražim da mi ubuduće nezgrapna nabacivanja pripišete kao nezgrapna nabacivanja, kao što biste to učinili svakomu drugom. Dopustite da budem nezgrapan kakav jesam. U konkretnom slučaju, moju biste pidžamu uistinu trebali opipati, pod prstima se osjeća senzacionalno. Dajte mi jednu adresu i ja ću Vam je poslati na ispitivanje opipom. (Još uvijek nezgrapno?) Laku noć!

Nakon 2 dana

Predmet: Disciplina

Svaka čast, Emmi, disciplinirani ste! Do prekosutra u kavani *Huber*. Vaš Leo.

Nakon 3 dana

Bez oznake

Halo, Leo, jeste li bili tamo?

Nakon 5 minuta

AW:

Naravno!

Nakon 50 sekundi

RE:

Sranje! Toga sam se bojala.

Nakon 30 sekundi

AW:

Èega ste se bojali, Emmi?

Nakon 2 minute

RE:

Svi muškarci koji su dolazili u obzir da bi mogli biti Leo Leike bili su ispod svakoga kriterija, mislim čisto vizualno. Žao mi je, možda sada zvuči brutalno, ali

kažem onako kako jest. Leo, iskreno, jeste li jučer između 3 i 5 doista bili u kavani *Huber?* Dakle, ne skriveni u zahodu ili zabarikadirani u zgradi preko puta, nego doista za barom ili u kavani, sjedeći ili stojeći, čučeći ili klečeći, posve svejedno?

Nakon jedne minute

AW:

Da, Emmi, doista sam bio nazočan. Koji su ljudi za Vas dolazili u obzir da bi mogli biti Leo Leike, ako smijem pitati?

Nakon 12 minuta

RE:

Dragi Leo, grozim se ići u pojedinosti glede toga. Recite mi, molim Vas, samo ovo: da niste slučajno bili onaj, eh, kako to reći, onaj s prirodnim čekinjastim dlakama po cijelome tijelu, nabijen omanji gospodin s majicom koja je nekada bila bijela i ljubičastom imitacijom skijaškoga pulovera povezanog oko struka, koji je u kutu bara pio nekakav Campari ili nešto slično crvenkasto? Mislim, ukoliko ste to bili Vi, onda samo toliko: ukusi su različiti. Zacijelo ima dosta žena koje jednoga takvog tipa drže jako zanimljivim i apsolutno atraktivnim. I uopće ne brinem da se jednoga dana uz njega neće naći i žena za cijeli život. Ali moram priznati: moj izbor, otvoreno govoreći, tada baš i ne biste bili, žao mi je.

Nakon 18 minuta

AW:

Draga Emmi, svaka čast Vašoj otvorenosti koja razoružava i samu sebe raskrinkava, ali biti "neuvredljiv" ne spada baš u Vaše jače strane. Za Vas izgled očito ima najveći prioritet. Vi se upravo ponašate kao da će Vaš ljubavni život sljedećih desetljeća ovisiti o tome s koliko tjelesne privlačnosti Vaš e-mail prijatelj djeluje na Vas. Uostalom, za početak Vas mogu umiriti: ono dlakavo čudovište za šankom, koje se osvrtalo za mladim mesom, nije identično s mojom osobom. Ali samo nastavite svoje izlaganje - tko još nisam smio biti? I odmah potom dodatno pitanje: Ukoliko sam jedan od onih koji su za Vas bili "vizualno ispod svakog kriterija", je li tada naša e-mail veza završena?

Nakon 13 minuta

RE:

Dragi Leo, ne, naravno da ćemo mi i nadalje nesmetano mailati. Pa poznajete me, ja neizmjerno pretjerujem. Upravo se u nešto zaletavam i ne želim biti ometana. Ja jednostavno jučer u lokalu nisam vidjela nijednog muškarca kojega bih barem približno držala tako zanimljivim kako mi Vi pišete, dragi Leo. A upravo sam se toga bojala. Nijedna od tih bljutavih nedjeljnopopodnevnih faca u kavani *Huber* ni iz daleka nema sličnosti s Vašim stidljivim, pažljivim, odmah potom jasno usmjerenim, iznenadno otvorenim, medvjeđe zanosnim, ponekad čak u začecima sjetnim, u svakom slučaju tankoćutnim načinom kojim se pismeno susrećete sa mnom.

Nakon 5 minuta

AW:

Doista baš nijedan? Možda ste me jednostavno previdjeli?

Nakon 8 minuta

RE:

Dragi Leo, Vi me hrabrite. Nažalost, ne vjerujem da sam previdjela nekoga koga ne bi trebalo previdjeti. Gotovo slatka bila su ona dva frika s piercingom koja su sjedila za trećim stolom s lijeve strane. Ali oni nisu bili stariji od dvadeset godina. Jedan vrlo zanimljiv tip, možda čak i jedini za kojega bi se to moglo reći, stajao je s dugonogom blondinom modela vamp anđeo desno iza šanka - držeći se za ruke. On nije želio vidjeti, a očito nije ni vidio nikoga drugoga osim nje. Onda je bio još jedan čisto simpatičan, ali nažalost pomalo debibo nasmiješen europski prvak u veslanju stupnjevite građe tijela - ne, Leo, to niste bili Vi! A inače? Kosači trave oko okućnica, skupljači pivskih podložaka u posjedu pivovarskih akcija, nosači diplomatskih torbi u krizmaničkim odijelima, stalni posjetitelji građevinskih trgovina, čiji su prsti već mutirali u francuske ključeve. Bilo je još posjetitelja jedriličarske škole s infantilno snenim pogledima, dakle vječnih dječaka, ali nadaleko i naširoko nijedan karizmatičan lik. Stoga moje tjeskobno pitanje: Tko je od njih bio moj psiholog govora? Tko je bio moj Leo Leike? Jesam li ga toga sudbonosnog nedjeljnog popodneva izgubila u kavani *Huber?*

Nakon sat i pol

AW:

Bez želje da budem prepotentan, draga Emmi, ja sam znao da me nećete prepoznati!

Nakon 40 sekundi

RE:

LEO, TKO STE BILI VI? RECITE!!

Nakon jedne minute

AW:

Govorimo o tome dalje sutra, sada imam dogovoren susret, draga Emmi. I zahvalite dragom Bogu da ste već našli čovjeka za cijeli život. Uostalom, samo stidljiva primjedba: Vi još uopće niste govorili o sebi, jeste li to zamijetili? Tko je bila Emmi Rothner? Više o tome sutra. Ljubazan pozdrav, Vaš Leo.

Nakon 20 sekundi

RE:

Što? Ostavljate me samu? Leo, to mi ne možete napraviti! Javite se! Odmah! Molim Vas!

Nakon pola sata

RE:

Doista se više ne javlja. Možda je ipak bio ono dlakavo čudovište...

Treće poglavlje

Sljedećega dana

Predmet: Mora

Leo Laike, znam! Upravo sam se probudila okupana znojem. Došla sam na to! To je doista bilo savršeno smišljeno. Vi ste od početka bili posve uvjereni da Vas neću prepoznati. Nikakvo čudo: VI STE BILI JEDAN OD KONOBARA! Vi ste šefov prijatelj i on Vam je dopustio da dva sata glumite konobara, imam li pravo? A znam i koji ste konobar bili. Zapravo samo jedan dolazi u obzir, ostali su prestari: Vi ste mali mršavi s okruglim naočalama koštanoga ruba!

Nakon 15 minuta

AW:

I? Razočarana? (Uostalom, dobar dan.)

Nakon 8 minuta

RE:

Razočarana? Otriježnjena! Povrijeđena! Ljuta! Nasamarena! Prešli ste me. Osjećam se prevarenom. Tu ste bijednu igru smišljali od samoga početka. Vi ste došli s prijedlogom da za susret odemo u sajmišnu kavanu *Huber*. Vjerojatno se cijela posluga tjednima zabavljala na moj račun. Držim to primjereno nekom šugavcu, grozno. To nije onaj Leo Leike kojega poznajem. To nije onaj Leo Leike kojega sam upoznala. To nije onaj Leo Leike kojega bih htjela upoznati! To nije onaj Leo kojega želim upoznati makar za milimetar bliže. Ovim ste postupkom uništili sve ono što smo mjesecima izgradili. Zbogom!

Nakon 8 minuta

AW:

A sviđam li Vam se barem, mislim - vizualno?

Nakon 2 minute

RE:

Želite li iskren odgovor? Rado ću Vam ga dati kao zaključak.

Nakon 45 sekundi

AW:

Ako Vam to ne pričinja neugodnosti, bilo bi jako ljubazno.

Nakon 30 sekundi

RE:

Ne smatram Vas lijepim. Ne smatram Vas čak ni ružnim. Smatram Vas apsolutno bezizražajnim. Apsolutno dosadnim. Posve nezanimljivim. Jednostavno samo: beeeeeeeeh!

Nakon 3 minute

AW:

Doista? To zbilja zvuči brutalno. U tom slučaju uistinu mogu biti sretan što nisam u koži toga čovjeka. I što nisam bio sakriven u njegovom konobarskom odijelu. Ukratko, ja nisam bio on, ja nisam on i zacijelo nikada neću biti on. Ja, uostalom, i inače nisam bio konobar. Nisam bio ni dostavljač ni pomoćnik u kuhinji. Nisam bio ni policajac u odori. Nisam bio ni žena koja održava zahode. Bio sam posve obični Leo Leike, gost u kavani *Huber* u nedjelju između 3 i 5. Šteta zbog Vašega sna, Emmi "izgled iznad svega" Rothner. Šteta zbog Vaše proćerdane more!

Nakon 2 minute

RE:

Leo, hvala!!!!!! Sada trebam viski.

Nakon 15 minuta

AW:

Moj prijedlog bio bi: radije govorimo o Vama da smirite živce. Odmah na početku rekao bih da mi vanjština jedne žene, čak i kada bi mi bila važna, očito nikada ni približno ne bi mogla biti toliko važna koliko je to Vama vanjština jednoga muškarca. U skladu s tim mogu posve opušteno reći da se u navedenom vremenu u lokalu nalazilo puno zamjetno zanimljivih žena koje bi bile vrijedne biti Emmi Rothner.

(Moram nakratko prekinuti, zbog sastanka. Imam, naime, usputno zanimanje.

Uskoro to sebi više neću moći priuštiti.)

Javit ću se za otprilike dva sata i nastaviti ako Vam to odgovara. Uostalom, trebali biste bocu viskija polako odložiti na stranu...

Nakon 10 minuta

RE:

1.) Još uvijek ne shvaćam kako netko tko pišući uspije ostvariti takvu blizinu da je čak u stanju uvrebati Emmi u njezinu najintimnijem ponašanju (pri ispijanju viskija), ne shvaćam da netko tko tako piše istodobno izgleda kao jedan od onih koje sam vlastitim očima vidjela u kavani *Huber!* Stoga Vas još jedanput pitam, dragi Leo: Zar nije moguće da sam Vas jednostavno previdjela? Molim Vas, recite da! Ne želim da ste jedan iz kategorije onih ljudi koje sam jučer spominjala. Bilo bi odveć šteta po Vas!

2.) Možda u lokalu i nije baš bilo puno "zamjetno zanimljivih žena". Možda se samo mister Leike zamjetno zanima za (zamjetno) puno žena.

3.) Ipak bih se rado zamijenila s Vama. Vi iz "zamjetno zanimljive" ponude možete izabrati Emmi Rothner već prema raspoloženju, hiru i snazi mašte. Ja se za to vrijeme moram zadovoljiti jednim Leom Leikeom, kojega sam u apsolutno najboljem slučaju previdjela, što također ne predstavlja nekakvu oznaku kakvoće.

4.) Očito nemate pojma tko sam ja.

Tako, a sada ste Vi na redu, Leo!

Nakon 2 sata

AW:

Hvala, Emmi, konačno opet jedan rotnerski program po točkama. Smijem li odmah prijeći na točku 4.)? Griješite ako mislite da nemam pojma tko ste. Moram, doduše, priznati da ne znam točno tko ste. Postoje tri mogućnosti. Uvjeren sam da ste Vi jedna od triju mogućih žena. Slažete li se da pri nabrajanju tipologije primijenim slova umjesto brojeva, kako sve skupa ne bi sličilo na proglašenje pobjednika s mjestom na podiju? Ovo su, dakle, moje Rothner kandidatkinje:

A) Prototip iskonske Emmi. Stajala je za šankom, četvrta s lijeve strane. Visoka oko 1,65, nježna, kratka crna kosa, malo ispod 40 godina. Hektična, nervozna, brze motorike, stalno je vrtjela svoju čašicu viskija (!), uzdignute glave,

pogled usmjeren odozgor prema dolje. (Otmjenom arogancijom prikrivala je laganu nesigurnost.) Hlače, jakna, moderno, otkvačeno. Malena pustena ručna torbica. Zelene cipele, koje su izgledale kao da su pri osobnom izboru od 100 pari za nedjeljno popodne izišle kao pobjednice. (Broj cipela oko 37!!!) Promatrala je muškarce onako kako ih se promatra da oni to ne primijete. Crte lica fine, malo zategnute. Lice lijepo. Tip: muškasta, živahna, puna temperamenta. Dakle, prava Emmi Rothner.

B) Protulik, Emmi blondina. Tri je puta mijenjala mjesto, sjedila je prvo desno sprijeda, potom posve straga, nakon toga u sredini, a kasnije još kratko i za šankom. Vrlo suverena, nešto laganijih kretnji (nego tip iskonske Emmi). Plava vlaknasta kosa, frizirana na 80-e godine. Dob oko 35 godina. Piće: prvo kava, potom crno vino. Pušila je cigaretu (pritom je izgledala kao da uživa, ali bez znakova ovisnosti). Visina dobrih 1,75 . Vitka, duge noge. Crvene sportske cipele poznate marke. (Broj cipela oko 37!!!) Isprane traperice, uska crna majica (velike grudi, ukoliko smijem iznijeti primjedbu). Muškarce je promatrala savršeno nezamjetno. Crte lica opuštene. Lice lijepo. Tip; ženstvena, sigurna u sebe, *cool.*

C) Antitip, iznenađujuća Emmi. Stalno se kretala lokalom, nekoliko se puta kratko zadržala za šankom. Vrlo stidljiva. Egzotičan ten, velike oči oblika badema, zakukuljen pogled, prividna bojažljivost pred ljudima. Smeđa kosa do ramena, s prednje strane stupnjevana. Dob oko 35 godina. Pića: kava, mineralna voda. Visina: oko 1,70. Vitka, lijepe crno-žute hlače (zacijelo nisu bile jeftine), labave crne čizmice. Markantan, uglat vjenčani prsten! (Broj cipela oko 37!!!) Gledala je tražeći oko sebe, djelovala je pritom zaneseno, odsutno, melankolično, tužno. Crte lica meke. Lice lijepo. Tip: ženstvena, senzualna, stidljiva, uplašena. I možda baš zato: Emmi Rothner.

Tako, draga Emmi, ove Vam tri mogu ponuditi. Za kraj još možda odgovor na Vaše zdvojno pitanje niste li me možda ipak mogli previdjeti. Pa naravno, mogli ste me previdjeti. Ali Vi me niste previdjeli, žao mi je! Vaš Leo.

Nakon 5 sati

AW:

Draga Emmi, zar danas više neću dobiti e-mail od Vas? Zar toliko patite zbog ograničenja svoje moći vizualne prosudbe? Je li Vam sada već svejedno hoću li se

noćima motati po plišanim barovima? (I s kime?) Laku noć, Leo.

Sljedećega dana

Predmet: Zagonetno

Nazdravlje, Leo, uništavate me, ne mogu ni na što više misliti! Jako ste ih lijepo opisali, njih tri! Začuđena sam, uvijek me iznova iznenadite. Ah, da Vas kojim slučajem barem nisam vidjela!!! Leo, uz pretpostavku da sam ja doista jedna od tih žena, kako Vam je bilo moguće tako ih detaljno promatrati, a da ne budete otkriveni kao promatrač? Jeste li bili opremljeni videokamerom? Ili, drukčije rečeno, ukoliko sam doista jedna od triju navedenih žena, onda sam i ja Vas morala jako dobro uočiti. Ukoliko sam Vas jako dobro uočila, tada bi se potvrdila moja sumnja da ste bili jedan od onih koji ne bi smjeli biti Leo Leike, jer su oni - oprostite - izgledali smrtno dosadni. Drugo (danas bez brojeva, samo riječi; Vi ste se brojevima već toliko razbacivali, da su još samo nedostajale točne tjelesne mjere): Dakle, zašto upravo te tri?

Treće: Koja bi Vam od triju navedenih bila najdraža?

Četvrto: Recite mi tko ste Vi bili. Molim Vas! Dajte mi barem nekakvu malu natuknicu.

U prijateljskom, iako rastućem nestrpljenju, Vaša Emmi.

Nakon sat i pol

AW:

Zašto upravo te tri? Emmi, meni je već dulje jasno: Vi ste jedna takozvana "vraški zgodna žena". Jer, dovraga, Vi znate da dobro izgledate. Vi, naime, dajete do znanja da znate da dobro izgledate. Vi to uvijek iznova pišete između redaka, ponekad čak i izravno. Time ne blefira žena koja nije sto posto sigurna da na muškarce ostavlja dobar dojam. Vi ste čak povrijeđeni ako kao "zanimljiva žena" odmah iza sebe ne ostavite i u zaborav potisnete sve druge nazočne žene. Podsjećam Vas na Vašu točku 1.) od jučer. Tamo ste napisali: "Možda u lokalu i nije baš bilo puno zamjetno zanimljivih žena’. Možda se samo mister Leike zamjetno zanima za (zamjetno) puno žena." Vi se, dakle, smatrate najzanimljivijom od svih i držite čak drskošću što niste odmah prepoznati kao takva. Time mi je posao bio olakšan: morao sam obratiti pozornost samo na atraktivne žene koje su

se, prvo, doimale kao da nešto traže (kako god da su to dobro ili loše nastojale prikriti) i, drugo, koje su mogle nositi cipele broj 37. A to su bile upravo te tri.

Glede Vašega "trećeg": Pitanje koja bi meni bila draža se ne postavlja. Sve tri su na svoj način privlačne, ali sve tri su za mene sretno udate, imaju dvoje djece i ako baš i ne šest prugastih vjeverica, onda svakako mačka imenom Wurlitzer. Sve tri žive u jednom za mene drugom svijetu u koji samo virtualno smijem priviriti, dok mi stvarni pristup njemu nije dopušten niti će to biti. Već sam više puta rekao da ja svoju Emmi Rothner sebi radije predstavljam u glavi (odnosno na monitoru) umjesto da u stvarnom životu jurim ili žalim za njom. Otkrit ću Vam, međutim, da mi Emmi Rothner broj 1, iskonska Emmi, izgleda najautentičnije, da je ona najbliža onoj Emmi Rothner koja mi piše i koja se kroz to predstavlja.

Glede Vašega "četvrtog": Ukoliko mi priznate da ste identični s jednom od mojih triju kandidatkinja za Emmi, tada ću Vam dati natuknicu tko sam ja mogao biti.

Ljubazan pozdrav, Vaš Leo.

Nakon 20 minuta

RE:

Dobro, Leo. Ali prvo natuknica, a potom moja potvrda ili obavijest o pogrešci!

Nakon 3 minute

AW:

Imate li braće ili sestara?

Nakon jedne minute

RE:

Da, jednu stariju sestru koja živi u Švicarskoj. Kako? Je li to bila natuknica?

Nakon 40 sekundi

AW:

Da, Emmi, to je bila natuknica.

Nakon 20 sekundi

RE:

Ali ta natuknica ne upućuje ni na što!

Nakon jedne minute

AW:

Ja imam jednoga starijeg brata i jednu mlađu sestru.

Nakon 30 sekundi

RE:

Napeto, Leo. Pričajmo o tome drugi put. Naime, trenutačno sam mislima kod mogućega brata starijeg brata i mlađe sestre.

Nakon 50 minuta

RE:

Halo, Leo, gdje ste? Je li to stanka u mučenju napetošću?

Nakon 8 minuta

AW:

Svoju sestru Adrienne često viđam. Međusobno smo vrlo bliski. Jedno drugom sve kažemo. Tako, draga Emmi, ovo je sada već bilo više od natuknice. Ostatak morate sami sročiti. A sada mi otkrijte jeste li Vi bili jedna od mojih triju "Emmi".

Nakon 40 sekundi

RE:

Leo, to je kriptično! Molim JEDNU jasnu natuknicu! Tada ću Vam reći.

Nakon 30 sekundi

AW:

Pitajte me kako izgleda moja sestra.

Nakon 35 sekundi

RE:

Kako izgleda Vaša sestra?

Nakon 25 sekundi

AW:

Ona je visoka i plavuša.

Nakon 30 sekundi

RE:

Aha, lijepo, okej, odustajem! Dragi Leo, profesore govora, promatraču ljudi: JA SAM DOISTA JEDNA OD TRI. Ali te tri žene s istim brojem cipela ionako ne mogu biti drukčije od onih kako ste ih Vi opisali. Čudi me da sve tri istodobno možete smatrati zanimljivima i privlačnima. Ali muškarci su takvi.

Želim Vam još ugodnu večer. Ja ću napraviti Leostanku. Moram se opet pozabaviti drugim, važnijim stvarima. Ciao, Emmi.

Nakon jednoga sata

AW:

Sada ste bili posve iskonska Emmi, broj jedan.

Nakon 5 sati

AW:

Moja sestra je model. Laku noć!

Sljedećega dana Predmet: !!!!!!!!

NE!

Nakon 45 minuta

AW:

Ipak da.

Nakon 40 sekundi

RE:

Dugonoga blondina model vamp anđeo?

Nakon 25 sekundi

AW:

Je moja sestra!

Nakon 3 minute

RE:

A Vi ste bili lik koji se s njom držao za ruke i tako je zaljubljeno promatrao?

Nakon jedne minute

AW:

To je bila krinka. Ona je u međuvremenu promatrala žene i u pojedinosti mi opisivala sve one koje su dolazile u obzir biti Emmi.

Nakon 40 sekundi

RE:

Sranje, uopće više ne znam kako ste izgledali! Vidjela sam Vas posve površno.

Nakon 15 minuta

AW:

Ipak sam toga popodneva za Vas spasio mušku čast u kavani. Kako ste ono rekli:"Jedan vrlo zanimljiv tip, možda čak i jedini za kojega bi se to moglo reći, stajao je s dugonogom blondinom modela vamp anđeo desno iza šanka." To ću napraviti kao otisak i uokviriti!

Nakon 10 minuta

RE:

Nemojte se sada zbog toga uobraziti, dragi moj. Ja sam zapravo vidjela samo tu doista lijepu, hladnu blondinu. I pomislila: tko je s takvom ženom, taj mora da je zanimljiv tip. O Vama znam samo da ste relativno visok, relativno vitak, relativno mlad, relativno dobro odjeven. Imate relativno gledano još i kosu i relativno gledano zube, ako se dobro sjećam. Ono doista dojmljivo na Vama pročitala sam s lica Vaše predmnijevane ljubavnice, Vaše sestre. Ona Vas je promatrala kao što se gleda netko koga se doista voli i cijeni. Ali možda je to samo bilo odglumljeno da se riješi Emmi Rothner. Uostalom, to je od Vas doista bio inteligentan potez, pojaviti se tamo s vlastitom sestrom. Držim također ljupkim da s njom pričate o meni. Imam pritom dobar osjećaj. Mislim da ste sasvim okej, Leo! (A ja sam presretna da niste onaj dlakavi medvjed ili bilo tko drugi iz kabineta strave kavane *Huber.)*

Nakon 30 minuta

AW:

Ja tek pojma nemam kako Vi izgledate, draga moja. Ja sam uvijek stajao leđima

okrenut kandidatkinjama za Emmi, koje je Adrienne izabrala. Ona mi je opisivala žene "ženskim načinom" pa otuda modne pojedinosti. Ja osobno nemam baš nikakvih zapažanja.

Nakon jednoga sata

RE:

Još samo jedno pitanje Leo, prije nego našu partnersku igru završimo onako pametno kako smo je započeli: Koja bi se "Emmi" najviše svidjela Vašoj sestri, odnosno za koju ona misli da sam ja?

Nakon 10 minuta

AW:

Kod jedne je mislila: "To bi mogla biti ona!" Kod druge je rekla; "To je vjerojatno ona!" A kod treće je ustvrdila: "U ovu bi se zaljubio!"

Nakon 30 sekundi

RE:

U KOJU BISTE SE ZALJUBILI????

Nakon 40 sekundi

AW;

Draga Emmi, to Vam sa stopostotnom sigurnošću NIKADA neću otkriti. Uštedite sebi svaki trud pokušavajući to iscijediti iz mene. Želim Vam još ugodnu večer. Hvala na uzbudljivoj "igri". Jako ste mi dragi, Emmi! Vaš Leo.

Nakon 25 sekundi

RE:

U blondinu velikih grudi, jesam li u pravu?

Nakon 50 sekundi

AW:

Nema šanse, draga Emmi!

Nakon jedne minute

RE:

Izbjegnuti odgovor također je odgovor. Dakle, blondina velikih grudi!

Sljedeće večeri

Predmet: Loš dan

Dragi Leo, jeste li danas imali dobar dan? Ja nisam imala dobar dan. Dobra večer, laku noć. Emmi.

(Uostalom, na koju Emmi mislite sada kada mislite na Emmi? Nadam se da još uopće mislite na Emmi!)

Nakon tri i pol sata

AW:

Kada mislim na Emmi, onda ne mislim ni na jednu od onih koje mi je opisala sestra, nego na četvrtu, na svoju Emmi. Naravno da još uvijek mislim na Emmi. Zašto niste imali dobar dan? Što je u njemu bilo loše? Laku noć, dobro jutro, Vaš Leo.

Sljedećega dana

Predmet: Dobar dan!

Dobro jutro. Vidite, dragi Leo, tako počinje jedan dobar dan! Otvorim poštanski sandučić i blješti mi vijest o primljenoj pošti od Lea Leikea. Jučer, loš dan. Nikakav email od Lea. Baš ništa. Potpuno ništa. Baš ni zrnca nečega od Lea. Što od takvog dana može biti?

Leo, nešto ću Vam reći: mislim da bismo trebali prestati. Postajem ovisnica o Vama. Ne mogu po cijeli dan čekati da dobijem e-mail od čovjeka koji mi okrene leđa kada me sretne, koji me ne želi upoznati, koji od mene želi samo e-mailove, koji moje riječi koristi za to da stvara lik idealne žene, jer se sa ženama koje u stvarnosti susreće vjerojatno muči do iznad granica podnošljivosti. Ja tako dalje ne mogu. To nije zadovoljavajuće. Razumijete li to, Leo?

Nakon 2 sata

AW:

Okej, razumijem Vas. U svezi s time četiri pitanja, posve u skladu s rotnerskom upitnom shemom.

1.) Želite li me osobno upoznati?

2.) Čemu?

3.) Kamo to treba voditi?

4.) Treba li Vaš muž znati za to?

Nakon 30 minuta

RE:

1.) Želim li Vas osobno upoznati? Naravno da Vas želim osobno upoznati. Bolje osobno nego neosobno, ili?

2.) Čemu? To ću znati tek kada se upoznamo.

3.) Kamo to treba voditi? Tamo kamo će odvesti. Ukoliko ne odvede tamo, onda tamo ni ne treba odvesti. Dakle, ionako će odvesti onamo kamo treba odvesti.

4.) Treba li moj muž znati za to? To ću znati tek onda kada doznam kamo je odvelo.

Nakon 5 minuta

AW:

Vi biste, dakle, prevarili svoga muža?

Nakon jedne minute

RE:

Tko to kaže?

Nakon 40 sekundi AW:

Ja to iščitavam.

Nakon 35 sekundi

RE:

Obratite pozornost da ne iščitavate previše.

Nakon 2 minute AW:

Što Vam kod Vašega muža nedostaje?

Nakon 15 sekundi

RE:

Ništa. Baš ništa. Kako dolazite na ideju da mi kod njega nešto nedostaje?

Nakon 50 sekundi

AW:

Ja to iščitavam.

Nakon 30 sekundi

RE:

Iz čega to iščitavate? (Počinjete pomalo živcirati svojom psihologijom govornog iščitavanja.)

Nakon 10 minuta

AW:

Iščitavam to iz načina na koji mi dajete do znanja da želite nešto od mene. Što je to, moći ćete mi, doduše, reći tek nakon što se upoznamo. Ali nije sporno nešto ŽELITE. Ili, drukčije rečeno: Vi nešto tražite. Nazovimo to pustolovinom. Tko traži pustolovinu, taj je upravo ne doživi, imam li pravo?

Nakon sat i pol

RE:

Da, ja nešto tražim. Hitno tražim duhovnika koji bi mi objasnio što znači prevariti vlastitog muža. Ili, u najmanju ruku, kako to jedan duhovnik zamišlja, duhovnik koji još nikada nije prevario, jer ne samo da mu nedostaje žena s kojom bi mogao prevariti vlastitu ženu nego mu nedostaje i žena koju bi mogao prevariti, ukoliko izuzmemo Majku Božju. Leo, nemojte mi, molim Vas, prodavati "Ptice umiru pjevajući"! Ja ne tražim "pustolovinu" s Vama. Ja jednostavno samo želim vidjeti tko ste Vi. Želim svom prisnom e-mail kompanjonu jedanput pogledati u oči. Ukoliko to za Vas znači "prevariti", onda priznajem da sam potencijalna prevarantica.

Nakon 20 minuta

AW:

Ali svojemu mužu za svaku sigurnost ipak ne biste o tome pričali.

Nakon 15 minuta

RE:

Leo, ne sviđa mi se kada moralizirate okolo! Što se mene tiče, moralizirajte u

svojim stvarima, ali ne u mojima. Biti sretno udata ne znači da se partneru dostavlja svakodnevno izvješće o svakom pojedinom susretu. Time bih Bernhardu samo smrtno dosađivala.

Nakon 2 minute

AW:

Vi, dakle, svojemu Bernhardu ne biste ništa rekli o našemu susretu jer se bojite da bi mu to bilo smrtno dosadno?

Nakon 3 minute

RE:

Kako Ii samo pišete "svojemu Bernhardu", Leo! Nisam ja kriva što moj muž ima određeno ime. To, međutim, još ne znači da on meni pripada, da je lancem privezan za mene 24 sata na dan, pri čemu ga ja neprekidno gladim i stalno mu gučem "moj Bernhard"! Leo, mislim da Vi doista nemate pojma o braku.

Nakon 5 minuta

AW:

Emmi, ja još ni jednom jedinom riječju nisam govorio o braku. Uostalom, niste odgovorili na moje posljednje pitanje. Ali kako ono nedavno rekoste: izbjegnuti odgovor također je odgovor.

Nakon 10 minuta

RE:

Dragi Leo, zaključimo ovo. Na odlučujuće pitanje ste VI meni ostali dužni odgovor. Ja ću ga rado ponoviti: Leo, želite li me sresti? Ako da, onda to učinite! Ako ne, onda mi otkrijte čemu sve ovo, kako će se ovo nastaviti, odnosno treba li se ovo uopće nastaviti?

Nakon 20 minuta

AW:

Zašto ne bismo mogli pismeno razgovarati kao i do sada?

Nakon 2 minute

RE:

Ovo ne mogu shvatiti: On me jednostavno ne želi upoznati! LEO, Vi

nepopravljivi, možda sam ja ona blondina velikih grudi!!!

Nakon 30 sekundi

AW:

Što bih ja imao od toga?

Nakon 20 sekundi

RE:

Mogli biste buljiti.

Nakon 35 sekundi

AW:

I Vama bi se to svidjelo?

Nakon 25 sekundi

RE:

Meni ne, ali Vama da! To se sviđa svakom muškarcu, posebno onima koji to ne priznaju.

Nakon 50 sekundi

AW:

Takvi dijalozi mi se puno više sviđaju.

Nakon 30 sekundi

RE:

Aha, dakle ipak stisnuti verbalni erotičan

Nakon 3 minute

AW:

To je bila dobra završna riječ, Emmi. Ja sada, nažalost, moram iz kuće. Želim Vam ugodnu večer.

Nakon 4 minute

RE:

To je danas bilo 28 mailova između nas, Leo. Što je iz toga proizišlo? Ništa. Što je Vaš moto? Neobveznost. Što je Vaša završna riječ? Vi mi želite "ugodnu

večer". Tu smo negdje na razini "Sretan Božić i svako dobro u Novoj godini želi Emmi Rothner". Ukratko, mi se nakon stotina e-mailova i jednoga profesionalno provedenog "samo ne upoznati susreta" jedno drugomu nismo približili ni za milimetar. Ono što održava naše "prisno nepoznanstvo" jest samo strahovit angažman koji smo ulagali i ulažemo. Leo, Leo, Leo. Šteta, šteta, šteta.

Nakon jedne minute

AW:

Kada Vam jedan dan ne pošaljem e-mail, prigovarate mi. Kada Vam tijekom pet sati pošaljem 14 e-mailova, također prigovarate. Čini mi se da Vam trenutačno ne mogu ugoditi, draga Emmi.

Nakon 20 sekundi

RE:

Ne putem e-maila!!! Ugodna večer, gospodine Leike.

Nakon 4 dana

Bez oznake Ku-ku! Lp, Emmi.

Sljedećega dana

Bez oznake

Leo, ukoliko je to neka taktika, onda je to bijedna taktika! Mogu Vam biti draga. Ja Vam više neću pisati. Ciao.

Nakon pet dana

Bez oznake

Struje još ipak imate, Leo, ili?

Polako se počinjem brinuti za Vas. Napišite barem "muuuuuuu"!

Nakon 3 minute

AW:

Okej, Emmi, što se mene tiče, možemo se sresti. Želite li to još uvijek? Kada? Danas? Sutra? Prekosutra?

Nakon 15 minuta

RE:

Vidi sad, izgubljeni! A sada mu je odjednom važno sresti me. Da, možda još i želim. Ali prvo mi objasnite zašto se tjedan i pol niste javljali. I molim Vas, dobro mi to objasnite!

Nakon 10 minuta

AW:

Majka mi je umrla. Dobro objašnjeno?

Nakon 20 sekundi

RE:

Sranje. Stvarno? Od čega?

Nakon 3 minute

AW:

Sve u svemu, od svoje nesreće. U bolnici su rekli "zloćudni tumor". Srećom, sve je išlo prilično brzo. Tjelesno je samo kratko patila.

Nakon jedne minute

RE:

Jeste li bili kod nje kada je umirala?

Nakon 3 minute

AW:

Gotovo. Bio sam sa sestrom u čekaonici. Liječnici su mislili da trenutak nije pogodan da je vidim. Pitam se, kada bi bio "pogodniji".

Nakon 5 minuta

RE:

Jeste li bili jako povezani s njom? (Oprostite, Lee, u takvim prilikama uvijek se postavljaju ista pitanja.)

Nakon 4 minute

AW:

Još prije tjedan dana rekao bih: ne, nisam uopće bio povezan s njom. Danas se pitam što mi to, ako nije "povezanost", razdire utrobu. Ali ne želim Vam dosađivati svojim obiteljskim pričama, Emmi.

Nakon 6 minuta

RE:

Ne činite to uopće, Leo. Želite li me sresti i pričati o tome? Možda sam upravo ja prava u ovoj situaciji. Negdje jako daleko izvan Vašega života, a ipak Vam na neki način bliska. Zaboravimo cjelokupnu vanjštinu, sretnimo se kao dobri, stari, bliski prijatelji.

Nakon 10 minuta

AW:

Dobro, hvala Vam, Emmi! Hoćemo li se naći večeras? Ali upozoravam Vas. Upravo sam dosegnuo novi vrhunac svojega "nedostatka humora".

Nakon 3 minute

RE:

Dragi, dragi Leo, večeras nažalost neće ići, ali zato sutra navečer! Nekako oko 19 sati? U jednoj kavani u gradskom središtu?

Nakon 8 minuta

AW:

Sutra je sahrana. Ali u 19 sati bi sve trebalo biti gotovo. Napisat ću Vam do 17 sati e-mail. Tada ćemo dogovoriti gdje ćemo se točno naći. Slažete se?

Nakon 10 minuta

RE:

Da, Leo, tako ćemo učiniti. Rado bih Vam rekla nešto utješno. Ali to bi možda zvučalo kao "Sretan Božić i svako dobro u Novoj godini". Zato ču radije šutjeti. Posve sam uz Vas. Mogu zamisliti kako se osjećate. Čak se ne usuđujem poželjeti Vam "laku noć", jer ova noć zacijelo neće biti laka. Ali ću Vam zato sutra navečer biti potpora. Do skora, Emmi! (Unatoč tjeskobnim okolnostima, veselim se susretu s Vama!)

Nakon 5 minuta

AW:

Ja se također veselim! Leo.

Sljedećega dana

Predmet: Otkaz

Draga Emmi, ja za večeras, nažalost, moram otkazati susret. Sutra ću Vam objasniti zašto. Molim Vas, ne ljutite se. I hvala Vam što biste za mene bili tamo. To jako cijenim! Lijep pozdrav, Leo.

Nakon 2 sata

RE:

U redu je. Emmi.

Sljedećega dana

Predmet: Marlene

Draga Emmi, ja sam sinoćnju večer proveo s Marlene, svojom bivšom životnom suputnicom. Ona je također nazočila sahrani. Jako je voljela moju majku i obratno. Bilo mi je važno o svemu popričati s njom. Ona je ključ koji može otvoriti vrata moje glomazne obiteljske priče. Imala je onaj pristup mojoj majci koji je meni uvijek nedostajao. Marlene je jučer bila u lošem stanju. Ja sam bio onaj koji ju je morao tješiti. Bio sam sretan zbog te uloge. Ne mogu podnijeti da me se sažalijeva. Radije ja drugoga sažalijevam. (Ponekad i samoga sebe, ali to rado zadržim za sebe.) Nadam se da se ne ljutite na mene što sam Vas "otkvačio". Mislio sam i na ovo: Leo, zašto moraš u to uvlačiti ženu koja nema nikakve veze s tvojom prošlošću? Također nisam želio da me vidite ovakvoga kako trenutačno izgledam. Želim da me vidite u boljem raspoloženju. Nadam se da me razumijete, Emmi. Zahvaljujem Vam još jedanput na spremnosti da budete sa mnom. To je bio velik dokaz povjerenja. Ljubazan pozdrav, Leo.

Nakon 3 sata RE;

Okej je. Lp, Emmi.

Nakon 5 minuta

AW:

Ne, ništa nije okej prema načinu na koji pišete "okej je"! Dakle, što je u pitanju, Emmi? Osjećate li mojim otkazom povrijeđenu čast? Osjećate li se iskorištenom (a onda ipak nepotrebnom)?

Nakon dva i pol sata

RE:

Ne, ne, Leo. Samo sam u velikom poslu i zato tako kratka.

Nakon 8 minuta

AW;

To Vam ne vjerujem. Poznajem Vas, Emmi. Poznajem Vas u određenom smislu. Čudno je da stječem osjećaj loše savjesti samo na temelju pretpostavke da biste se mogli ljutiti na mene, iako Vi i sami najbolje znate da za takvo što ne biste imali nikakvo pravo.

Nakon 4 minute

RE:

Ne okolišajte, dragi Leo. Jeste li barem bili uspješni pri tješenju? Je li opet nešto u tijeku s Marlene?

Nakon 8 minuta

AW:

Ah, to je to! Pa naravno! Leo Leike se nakon sahrane svoje majke usuđuje sresti svoju bivšu. Emmi Rothner, koja inače ne preza ni od kakva napora gospodina Leikea prikazati kao moralnoga teologa, iznenada naslućuje ćudorednu propast. Mogu odmah još nešto dodati na to, draga Emmi. Otkrit ću Vam da sam šest sati nakon sahrane svoje majke gotovo za dlaku spavao sa svojom bivšom. Nadam se da ste šokirani! Ugodna večer!

Nakon 3 minute

RE:

Objasnite mi kako se s nekim "gotovo za dlaku" može spavati. A prije svega, zašto se to "za dlaku" ipak nije dogodilo? Uvjerena sam, to samo muškarcima uspijeva. Vjerojatno ste pomislili da biste svoju pogođenu bivšu prijateljicu mogli "dotješiti do kreveta". Ali neposredno prije toga ona je to primijetila i šapnula Vam u uho: "Leo, ne, to sada ne bi bilo dobro za nas. To bi razorilo povjerenje koje smo večeras ponovno počeli izgrađivati." A Vi ste pomislili: Šteta, šteta, za dlaku...

Nakon 15 minuta

AW:

Znate što, draga Emmi, držim upravo senzacionalnim s kakvom samorazumljivošću i tvrdokornošću želite od mene izvući izjave o privatnim stvarima koje su kilometrima udaljene od toga da bi Vas se mogle ticati. I s kojom sigurnošću u najneprimjerenijem mogućem trenutku iznosite svoje neukusne primjedbe kojima sve druge ljude nastojite reducirati na ono što Vama očigledno uvijek prvo pada na pamet: Seks. Seks. Seks. Polako se već počinjem pitati zašto je to kod Vas tako.

Nakon 8 minuta

RE:

Dragi Leo, uza sve poštovanje prema Vašemu tugovanju, tko se hvalio time da je s nekim "gotovo za dlaku" spavao? Vi ili ja? Leo, žao mi je, ja takve "za dlaku skupa spavati" scene imam zorno pred sobom. Ja sam takvo što ranije i sama prečesto doživljavala i imam dosta prijateljica koje to još uvijek redovito doživljavaju - i pate zbog toga. Ukoliko je to kod Vas i Marlene bilo potpuno drukčije, onda mi oprostite. Uostalom, čovjek Vašega senzibiliteta zacijelo bi morao znati da će se žena mojega senzibiliteta pri otkazu susreta motiviranoga "susretom s bivšom" u posljednjoj minuti i te kako osjećati odbijenom. Da, Leo, ja se osjećam grubo odbijenom. Ja jednostavno nisam bilo tko, pa ni za Vas. S poštovanjem, Emmi.

Sljedećega dana

Predmet: Emmi

Ne Emmi, Vi niste bilo tko. Ako itko nije bilo tko, onda ste to svakako Vi. A poglavito ne za mene. Vi ste poput nekoga drugoga glasa u meni, koji me prati kroz svakodnevicu. Vi ste iz mojega nutarnjeg monologa načinili dijalog. Vi obogaćujete moj nutarnji život. Vi tražite objašnjenja, inzistirate, parodirate. Vi se sukobljavate sa mnom. Ja sam Vam jako zahvalan zbog Vaše šaljivosti, zbog Vašega šarma, zbog Vaše živahnosti, čak i zbog Vašega "neukusa".

Ali, Emmi, vi ne biste smjeli htjeti biti moja savjest! Da ostanemo kod jedne od Vaših omiljenih tema: Vama mora biti svejedno kada se ja, s kime, kako često i na koji način seksam. Ja Vas također ne pitam kako to u krevetu funkcionira s Vama

i Vašim Bernhardom. Iskreno rečeno, to me uopće ne zanima. To ne znači da nemam erotskih predodžbi kada mislim na Vas. Ali te predodžbe držim daleko od Vas, ne želim Vas time opterećivati. One su isključivo u meni i tamo će i ostati. Ne smijemo početi zadirati u privatni život drugoga. To nas neće nikamo odvesti.

Emmi, ovih nekoliko naoko bezazlenih riječi o smrti moje majke jako su mi dobro došle. To je opet bio onaj drugi glas u meni, koji mi je postavljao "moja" pitanja što su nedostajala, koji mi je davao "moje" odgovore što su izostali, koji je postojano razbijao i slabio moju usamljenost. Osjetio sam jaku želju još više Vas pripustiti k sebi, imati Vas posve blizu sebe. Da ste onu istu večer imali vremena, to bi se i dogodilo. Danas bi sve izgledalo drukčije između nas. Nestale bi sve tajne, sve bi zagonetke bile riješene. Ja bih Vam odmah nakon pozdrava naprtio tešku naprtnjaču obiteljskoga tereta pod kojim bismo oboje pali na koljena. Bez ikakve čarolije, bez iluzija. Mi bismo pričali, pričali i pričali dok se ne bismo "ispričali", a onda? Otrježnjenje, što drugo. Kako se odnositi prema neposrednosti susreta ako se isti nikada nije vježbao? Kako bismo se gledali? Što bismo vidjeli jedno u drugom? Kako bismo danas pisali jedno drugom? Što bismo pisali? Bismo li uopće pisali? Emmi, ja se jednostavno bojim izgubiti svoj "drugi glas", Emmin glas. Prema njemu ću se pažljivo ophoditi. On je za mene postao neophodan. Vaš Leo.

Nakon 3 sata

RE:

Da nadovežemo na jednu od mojih omiljenih tema: Žao mi je MENI, MEĐUTIM, NIJE SVEJEDNO KADA SE VI, KOLIKO ČESTO I NA KOJI NAČIN SEKSATE! Ako sam već od nekoga izabrana kao "drugi glas", onda imam i pravo glasa kada se radi o prosudbi je li primjereno kada se taj netko, s kime, koliko često i na koji način seksa. (Pritom moram priznati da sam se ulomkom "na koji način" do sada relativno malo bavila, dragi Leo. Ali to se da nadoknaditi.) Tako, a sada Vas ostavljam s Vašim solo-glasom. Nastavak slijedi sutra. Pusa, Emmi.

Nakon sat i pol

AW:

Smijem li i ja jedanput biti ciničan, cijenjena Emmi? Pretpostavimo da sam

"dlakavo čudovište" iz sajmišne kavane *Huber*. Bi li Vam i tada bilo svejedno kada se, s kime, koliko često i na koji način seksam? Ili rečeno na drugi način: Je li tako da Vama nije svejedno kada se... i tako dalje samo zato što u svojim e-mailovima lovite ideal muškarca kod kojega Vam - unatoč bračnoj ljubavnoj sreći s Bernhardom - jednostavno ne može biti svejedno kada se on, s kime... i tako dalje? To bi, naime, potvrdilo moju teoriju da smo mi naizmjenično glas naše mašte. Nije li lijepo i dovoljno vrijedno da kod toga ostanemo?

Sljedećega dana

Predmet: Prvi odgovor

Dragi Leo, znate li što mi kod Vas doista izaziva gnušanje? Vaše formuliranje kada se radi o mome mužu. "Unatoč bračnoj ljubavnoj sreći s Bernhardom"... Molim Vas, čemu to sranje? "Bračna ljubavna sreća", to zvuči (i to namjerno) kao "izvršavanje bračnih dužnosti partnerske obljube". Ili kao "od matičara ovjerena redovita provedba spolnog odnosa s odgovarajućom razmjenom tjelesnih tekućina". Dragi Leo, Vi se rugate mome braku! Tu sam jako osjetljiva. Prestanite s time!

Nakon 45 minuta

AW:

Emmi, Vi stalno govorite o seksu. To je već patološki!

Nakon jednoga sata

RE:

Dragi prijatelju, ja još uopće nisam pravo ni počela govoriti o seksu. U svezi s time su kod Vas jučer bile dvije zamjetne rečenice. Na primjer ono s "erotskim predodžbama", gdje ste morali upotrijebiti tri negacije kako biste mi objasnili da nije tako, da Vi nikada niste imali takve predodžbe u svezi sa mnom. Tako to Leo radi! Netko drugi bi jednostavno rekao: "Emmi, ponekad erotski mislim na Vas!" Leo Leike pak kaže: "Emmi, nije da nikada erotski ne mislim na Vas." I onda se čudite što ostajem kod teme? Nije kod mene odnos prema seksu patološki, nego se Vi ponašate verbalno izvorno erotski, dragi Leo! Ukratko, ne vjerujem u Vaše izdignuto pastoralno-duhovno promatranje seksualnosti. Jer što to radi Leo sa svojim trostruko negiranim seksualnim predodžbama? Citat: "Ali te predodžbe

držim daleko od Vas, ne želim Vas time opterećivati." Ne želi me time opterećivati? Sada se Emmi stvarno pita kakve to predodžbe moraju biti kojima je se ne želi opterećivati. Neka joj to mimo isprica.

Nakon 20 minuta

RE:

Ah, da, još nešto, majstore Leo. Jučer ste napisali: "Ne smijemo početi zadirati u privatni život drugoga." Reći ću Vam nešto: Ono što mi ovdje radimo, o čemu mi ovdje pričamo, jest privatni život, privatni život i ništa osim privatnog života od prvoga e-maila, u stalnoj dopuni do danas. Mi ništa ne pišemo o svome poslu, ne otkrivamo svoje interese, ne navodimo čak ni razbibrige, ponašamo se kao da ne postoje kulturne teme, zatomili smo politiku, uspijevamo čak isključiti i aktualnu vremensku prognozu. Jedino što činimo i što nas dovodi do toga da zaboravimo na sve drugo jest: mi zadiremo u naš privatni život. Vi u moj, ja u Vaš. Neko veće zadiranje u privatnost i nije moguće. Trebali biste polako priznati da ste u međuvremenu postali "privatno intimni" sa mnom, i to iznimno u posve drugom značenju nego što bi to odgovaralo mojoj predmnijevano omiljenoj temi. Rekla bih čak, daleko iznad toga. Ugodna večer, Emmi.

Nakon sat i pol AW:

Draga Emmi, znate li što MENI kod Vas izaziva istinsko gnušanje? Vaš postojani "Gospodine Leo", "Majstore Leo", "Profesore Leo", "Gospodine psihologu govora". Budite ljubazni, ostanite kod "Leo". Vaše sarkastične poruke ionako postižu svrhu, oštro i sigurno. Zahvaljujem na razumijevanju! Leo.

Nakon 2 minute

RE:

Buuuuuh! Danas mi niste dragi!

Nakon jedne minute

AW:

Nisam ni sam sebi.

Nakon 30 sekundi

RE;

Priznajem da je to sada bilo upravo ljubazno od Vas!

Nakon 20 sekundi

AW:

Hvala.

Nakon 15 sekundi

RE:

Nema na čemu.

Nakon sat i pol

AW:

Spavate već?

Nakon 3 minute

RE:

Rijetko kad prije Vas. Laku noć!

Nakon 30 sekundi

AW:

Laku noć!

Nakon 40 sekundi

RE:

Morate puno misliti na svoju majku? Rado bih Vam malo toga oduzela.

Nakon 30 sekundi

AW:

To ste upravo učinili, draga Emmi. Laku noć!

Četvrto poglavlje

Nakon tri dana

Predmet; Kraj stanke!

Draga Emmi, mi smo imali tri dana e-mail stanke. Mislim da bismo sada mogli nastaviti. Želim Vam ugodan radni dan. Puno mislim na Vas, jutrom, u podne, uvečer, u noći, u vremenu između, redovito kratko prije i kratko nakon toga - a i tijekom toga. Ljubazan pozdrav, Leo.

Nakon 10 minuta

RE:

M. (Ma, Maj, Majs, Majst...) Dragi Leo, VI ste napravili e-mail stanku, a ne ja! Ja sam Vas pozorno promatrala kako pravite e-mail stanku. I ja sam čekala da konačno završite e-mail stanku. Jako sam nestrpljivo čekala na to. Ali, isplatilo se. Vi ste opet tu i mislite na mene, lijepo! Jeste li dobro? Imate li kasno večeras ili u ranoj noći vremena i volje popiti sa mnom čašu vina? Naravno, odvojeno. Dakle, Vi i Vaša Emmi iz mašte, i ja s virtualnim Leom. Pritom ćemo jedno drugomu napisati nekoliko riječi. Želite li?

Nakon 8 minuta

AW:

Da, Emmi, možemo to učiniti. Je li Vaš B. (Be, Ber, Bern, Bernh...), je li Vaš muž tijekom večeri odsutan?

Nakon 3 minute

RE:

Takva Vam pitanja čine zadovoljstvo, zar ne? To uvijek pomalo zvuči kao da me želite kazniti što sam sretno udata. Ne, Bernhard je tu. On ili sjedi u svojoj radnoj sobi i priprema se za sljedeći dan ili sjedi na svojem kauču i čita. Ili leži u svojemu krevetu i spava. Nakon ponoći uglavnom ovo treće. Zadovoljavajuće odgovoreno?

Nakon 6 minuta

AW:

Da, hvala, dovoljno! Kada govorite o svojemu mužu, Emmi, tada to uvijek pomalo zvuči kao da mi želite pokazati kako se odvojeno i neovisno može živjeti, kada netko jest ili upravo zato što jest sretno oženjen. Tako ne pišete "u radnoj sobi" nego "u SVOJOJ radnoj sobi". On ne sjedi "na našem kauču", nego "na SVOJEM kauču". On čak ne leži "u našem krevetu", on leži "u SVOJEMU krevetu".

Nakon 4 minute RE:

Dragi Leo, nećete vjerovati, ali kod nas doista svatko ima svoju sobu, svoj vlastiti kauč i da, čak i svatko svoj vlastiti krevet. Zabavno je da, naime, svatko ima svoj vlastiti život. Jeste li šokirani?

Nakon 25 sekundi

AW:

Zašto onda stanujete skupa?

Nakon 18 minuta

RE:

Leo, baš ste slatki! Naivan poput dvadesetogodišnjaka. Niti na našim vratima stoje pločice s natpisom "Zabranjen pristup" niti je boravak na našim kaučima "zabranjen za nepozvane" niti su naši kreveti opremljeni upozorenjem "Oprez, ujeda". Ukratko, svatko ima svoje područje, ali oboje smo srdačno pozvani ući u područje drugoga ili, kako smo ono ranije formulirali, "zadirati u privatni život drugoga". I? Opet nešto novo doznali o braku?

Nakon 30 sekundi

AW:

A koliko godina su djeca?

Nakon 35 minuta

RE:

Fiona je šesnaest, Jonas je jedanaest. A "moj Bernhard" je znatno stariji od mene. Tako, dragi Leo, obiteljski sat je završen! Ja bih djecu rado držala podalje od naših razgovora. Vi ste mi prije nekoliko mjeseci napisali da je pričanje sa mnom za Vas neka vrsta "terapije prevladavanja Marlene" (ne znam, doduše, je li to još uvijek tako, možete mi to jednom zgodom reći)! Kada Vam pišem ili čitam

nešto od Vas, za mene je to jedna vrsta "odmaka od obitelji". Da, to je otočić izvan moga dnevno doživljavanoga svijeta, otočić na kojem rado samo s Vama provodim vrijeme, ukoliko Vam je to pravo.

Nakon 5 minuta

AW:

Pravo mi je, Emmi! Nekad me jednostavno prevari znatiželja kako to izgleda kod Vas izvan našega malog maglovitog otoka, kako izgleda Vaš postojani život na kopnu, u sigurnoj bračnoj luci. (Oprostite, to je sada jednostavno dobro odgovaralo.) Ali sada sam opet samo otočić. Dakle, kada ćemo popiti našu čašu vina? Je li Vam ponoć prekasno?

Nakon 2 minute

RE:

Ponoć je prekrasna! Veselim se našem randesu.

Nakon 20 sekundi

AW:

Ja također. Do kasnije.

Ponoć

Bez oznake

Draga Emmi, ovdje Leo koji Vam želi očaravajuću ponoć samo u dvoje, samo za nas dvoje. Emmi, smijem li Vas zagrliti? Smijem li Vas poljubiti? Ja Vas ljubim. Tako, a sada popijmo. Što Vi pijete? Ja pijem Sauvignon Visintini, Colli Orientali del Friuli, 2003. A što Vi pijete? Odgovorite mi odmah, Emmi, odmah sada, da? Što pije Emmi? Ja pijem bijelo vino.

Nakon jedne minute

RE:

Leo, to zacijelo nije Vaša prva čaša!!!

Nakon 8 minuta

AW:

Ah, to opet piše Emmi. Emmi. Emmi. Emmi. Malo sam se napio, ali samo malo. Cijelu sam večer polako pio i čekao ponoć da mi Emmi dođe u posjet. Da,

točno. To nije moja prva boca. Čeznem za svojom Emmi. Hoćete li doći k meni? Jednostavno ćemo ugasiti svjetlo. Ne moramo se vidjeti. Ja Vas samo želim osjetiti, Emmi. Zatvorit ću oči. To s Marlene, to sve nema nikakva smisla. Mi iskrvarujemo jedno drugoga. Mi se ne volimo. Ona to vjeruje, ali mi se ne volimo, to nije Ijubav, to je samo podaništvo, samo posjedovanje. Marlene me ne želi pustiti, a ja, ja je ne mogu zadržati. Ja sam malo pijan. Uopće ne previše. Hoćete li doći do mene, Emmi? Hoćemo li se ljubiti? Moja sestra kaže da ste prekrasni, Emmi, tko god da jeste. Jeste li već nekada poljubili nepoznatog? Popit ću sada još jedan gutljaj bijelog vina iz Eriulija. Pijem u naše zdravlje. Malo sam već pijan. Ali ne previše. A sada ste opet Vi na redu, pišite mi, Emmi. Pisanje je poput ljubljenja, samo bez usnica. Pisanje je ljubljenje glavom. Emmi. Emmi. Emmi.

Nakon 4 minute

RE:

Pa sad, naš prvi ponoćni randes malo sam drukčije zamislila. Leo, pun ko čep! Ima to, međutim, i nekih svojih draži. Znate što, Leo? Bit ću kratka, pretpostavljam da i inače više ne uspijevate razlikovati slova. Ali ako imate volje i ako Vam to još uspije, onda mi slobodno još malo pričajte kako je kod Vas "doma". Nemojte, međutim, pisati ništa zbog čega biste ujutro, prije podne ili nakon buđenja iz delirija mogli zažaliti. Ja pijem čašu francuskoga crnog vina iz doline Rhone, godište 1997. Pijem u Vaše zdravlje! Vama bih pak u svakom slučaju preporučila da prijeđete na mineralnu vodu. Ili skuhajte sebi jaku kavu!

Nakon 50 minuta

AW:

Vi ste tako strogi, Emmi. Ne budite tako strogi. Ne želim kavu. Želim Emmi. Dođite k meni. Popijmo još jednu malu čašu vina. Možemo staviti povez preko očiju kao u filmu. Ne znam kako se film zove, moram razmisliti. Tako bih Vas rado poljubio. Svejedno mi je kako izgledate. Ja sam se zaljubio u Vaše riječi. Smijete pisati što god hoćete. Smijete pisati slobodno i strogo. Ja sve volim. Vi, naime, uopće niste strogi. Vi se na to prisiljavate. Vi jednostavno želite djelovati jači nego što jeste. Marlene ne pije ni kapi alkohola. Marlene je vrlo trezvena, ali fascinirajuća žena, to kaže svatko tko je poznaje. Ona je živjela s jednim pilotom iz Španjolske. Ali tomu je već došao kraj. Ona kaže da za nju postoji samo jedan, a

taj sam ja. Znate, to je laž. Mene za nju više nema. To jako boli, kada dođe do rastanka. Ja se više ne želim rastajati od Marlene. Moja majka ju je voljela. Moja je majka mrtva, ona je bila nesretna. Drukčije je nego što sam mislio. Jedan dio mene umro je s njom. Osjećam to tek nakon što je umrla. Moja se majka baš i nije puno brinula o meni, jedino o mojoj maloj sestri. A moj je otac odselio u Kanadu i poveo moga starijeg brata. Ja sam iskliznuo negdje po sredini. Ostao sam previđen. Bio sam tiho dijete. Mogu Vam pokazati slike. Hoćete li pogledati slike? U vrijeme karnevala uvijek sam bio Buster Keaton. Sviđaju mi se nijemi, tužni, veseli likovi koji znaju praviti grimase. Dođite, popijmo još jednu čašu u naše zdravlje i pogledajmo zajedno karnevalske slike. Šteta što ste udati. Varate li svoga muža, Emmi? Ne činite to. To tako boli kada je čovjek prevaren. Ja sam već malo pijan, ali još sam bistar u glavi. Marlene me jedanput prevarila. Hoću reći, za jedanput znam. Marlene kada se pogleda, odmah se može znati da vara. Emmi, ja ću ovo sada poslati. Ja Vas ljubim. I još jedan poljubac. I još jedan poljubac. I još jedan poljubac. Posve svejedno tko ste. Čeznem za blizinom. Ne želim misliti na svoju majku. Ne želim misliti na Marlene. Želim ljubiti Emmi. Malo sam pijan, oprostite. Ja ću sada ovo poslati. Potom ću ići spavati. Poljubac za laku noć. Šteta što ste udati. Vjerujem da bismo dobro pristajali jedno drugom. Emmi. Emmi. Emmi. Ja rado pišem Emmi. Jedanput lijevi srednjak, dvaput desni kažiprst i dva reda iznad toga desni srednjak, EMMI. Mogao bih tisuću puta pisati Emmi. Emmi pisati je ljubiti Emmi. Idemo spavati, Emmi.

Sljedećega prijepodneva

Predmet: Halo

Halo, Leo, opet među živima? Ljubazan pozdrav od Vaše Emmi.

Nakon dva i pol sata

RE;

Jeste li još u razmišljanju kako ćete sebi, a prije svega MENI objasniti svoje noćne e-mailove? Ne morate se truditi, Leo. Držim lijepim ono što ste mi nenamjerno napisali, čak jako lijepim. Trebali biste se češće napiti, tada postajete istinski osjećajan čovjek, vrlo otvoren i bez rukavica, vrlo nježan, ponekad čak nasrtljiv i strastven. Dobro Vam stoji ta nekontroliranost. A ja se osjećam počašćenom što ste me tako često htjeli poljubiti! Pišite mi već, dakle!!! Baš sam

znatiželjna što mislite o tomu. Trijezan se uvijek grčevito trudite ni u kojem slučaju ne biti onaj Leo koji se u pijanom stanju sam sebi vraća. Nadam se da ne povraća.

Nakon 3 sata

RE:

Leo??? Nije fer ne javljati se! I kukavički je. To mi miriši na muškarca koji ujutro više ne stoji uz ono što je prethodne noći u ljubavnom zanosu šaptao ženi u uho. Miriše mi, dakle, na jednoga prilično tipičnog, prilično prosječnog, prilično zapuštenog muškarca. U svakom slučaju, ne sliči na Lea. Dakle, pišite već konačno!!!

Nakon 5 sati

AW:

Draga Emmi, sada su 22 sata. Hoćete li doći k meni? Platit ću Vam taksi (stanujem na rubu grada). Leo.

Nakon nepuna 2 sata

RE:

Hej, hopala! Dragi Leo, sada su 23 sata i 43 minute. Sanjate li još ili već spavate? Ako ne, onda Vas pitam:

1.) Jeste li doista željeli da dođem k Vama?

2.) Želite li još uvijek da dođem k Vama?

3.) Jeste li možda opet "malo pijani"?

4.) Ako dođem k Vama, što ste zamislili da ćemo nas dvoje raditi?

Nakon 5 minuta

AW:

1.) Da.

2.) Da.

3.) Ne.

4.) Ono što se dogodi.

Nakon 3 minute RE:

Dragi Leo.

1.) Aha.

2.) Aha.

3.) Dobro.

4.) Ono što se dogodi? Uvijek se dogodi ono što se želi da se dogodi. Dakle, što želite da se dogodi?

Nakon 50 sekundi

AW:

Doista ne znam, Emmi. Ali vjerujem da ćemo to znati odmah čim se vidimo.

Nakon 2 minute

RE:

A ako se ne dogodi ništa? Tada ćemo oboje tamo samo glupo stajati, slegnuti ramenima i reći jedno drugomu: "Žao mi je, nekako se ništa ne događa." I što ćemo onda?

Nakon jedne minute

AW:

Taj rizik moramo uzeti na se. Dakle, dođite, Emmi! Usudite se! Usudimo se! Imajmo pouzdanja u nas!

Nakon 25 minuta

RE:

Dragi Leo, Vaša neuobičajena žurba, koja inače uopće ne odgovara Vašem biću, iritira me. Imam određenu sumnju. Vjerujem da Vi jako dobro znate što bi se trebalo dogoditi. Vjerojatno ste još malo omamljeni prošlom noći, dakle, u iznimnom "ugođaju". Tražite blizinu. Želite zaboraviti Marlene, odnosno da ona bude zaboravljena. I pročitali ste puno knjiga te vrste i vidjeli dosta odgovarajućih filmova, posljednji tango s Marlonom Brandom i slične. Leo, te scene su i meni poznate: ON prvi puta ugleda NJU, po mogućnosti u polutami, kako bi lijepo ispalo i ono što možda baš i nije posve lijepo. I nakon toga ne pada više ni jedna riječ, samo odjeća. Kao oni koji su tik do smrti od izgladnjelosti, bacaju se jedno na drugo, ne uskraćuju ništa, satima se valjaju po prostranstvima stana. Kamera

čini rez. Sljedeća slika: on leži na leđima, s usnica mu se iskrada frivolni smiješak.

Oči lascivnim pogledom miruju na stropu, kao da bi još i njega željele povaliti. Ona je položila glavu na njegova prsa. Zadovoljena poput srne nakon što je preko nje protutnjalo krdo jelena u vrijeme parenja. Možda još jedno od njih otpuhuje dim cigarete kroz nosnice. I onda se slika decentno gasi. I što slijedi potom? To bi me najviše zanimalo? Što potom slijedi?

Leo, tako to ne ide. U Vama se sada iznimno probudio muški obrazac. Dakako da se to sve još može pojačati. Onaj "povez preko očiju" koji ste spominjali u jučerašnjoj omamljenosti. Ne bismo se, dakle, čak morali ni vidjeti. Vi mi slijepo otvarate vrata. Mi se slijepo seksamo. Slijepo se opraštamo. I sutradan Vi meni opet pišete licemjerne e-mailove o potrebi nevaranja i ja Vam odgovaram prgavo kao uvijek. I ako je te noći bilo dobro, onda ćemo to ponavljati, posve izvan našega redovnog života, potpuno neovisno o našem dijalogu. Seks na najvišem stupnju apsolutne neobveznosti. I ništa se ne može izgubiti, ništa se ne stavlja na kocku. Vi imate svoju "blizinu", ja imam svoju izvanbračnu pustolovinu. Priznajem da je zamisao uzbudljiva. Ali radi se ipak o pomalo muškoj fantaziji, moram Vam to reći, dragi Leo. U svakom slučaju, to bismo sebi trebali izbiti iz glave. Ili da još jasnije formuliram: Ne sa mnom! (Ovo sam rekla posve nježno, doista!)

Nakon 15 minuta

AW:

A ako bih Vam ja samo rado pokazao nekoliko slika iz svojega djetinjstva? A ako bih s Vama samo rado popio čašicu viskija ili votke u naše zdravlje i naš pionirski poduhvat što smo se konačno vidjeli? A ako bih samo rado čuo Vaš glas? A ako bih možda samo rado udahnuo dašak mirisa Vaše kose i Vaše kože?

Nakon 16 minuta

RE:

Leo, Leo, Leo, ponekad zvučite kao da ste Vi žensko među nama dvoje, a ja muško. Ali mogla bih se zakleti da je to samo igra među nama na najvišoj razini. Ja razmišljam muški kako bih Vas razumjela, pokušavam se uživjeti u muški svijet, prizivam sva iskustva cjelokupnoga muškog misaonog svijeta plus odgovarajući

vokabular, s ciljem da od Vas moram čuti da sam JA usredotočena na seks. Leo, ja razobličujem vaše klasične motive hitnih ponoćnih poziva, a Vi jednostavno okrenete stvar naopako i tvrdite da se radi o mojim idejama. Leo, Vi nevinašce, stidljivi romantičaru! Priznajte konačno da Vaš virtualni juriš u deset sati uvečer nije imao za svrhu sa mnom gledati slike iz djetinjstva. (Imate li možda i zanimljivih poštanskih maraka? Tada bih, naravno, odmah došla...)

Nakon 3 minute

AW:

Draga Emmi, molim Vas, nemojte više nikada reći "vaše" kada mislite govoriti o MENI. Ja sam sebi odveć individualan a da bih dopustio da me se označi paušalnim i uglavnom posprdno sročenim muškim pluralom. Nemojte po drugim muškarcima zaključivati o meni. To me vrijeđa, doista!

Nakon 18 minuta

RE:

Okej, okej, ispričavam se! Time ste opet vješto zataškali "svoj" motiv zašto ste me tako hitno željeli vidjeti usred noći. Leo, nije nikakva sramota, dapače, jako mi laska i Vi ne gubite ni milimetra mojega poštovanja ako u postalkoholnom seksualnom porivu i ljubavnoj omamljenosti želite izvesti svoju točku poveza preko očiju s Vama, doduše, nepoznatom, ali navodno nimalo ružnom Emmi. Ah, da, sada je, uostalom, pola dva u noći pa bih polako trebala ići u krevet. Zahvaljujem Vam još jedanput na uzbudljivoj ponudi. To je bilo hrabro. Drago mi je kada ste spontani. I drago mi je kada me pijani obasipate poljupcima. Laku noć, Leo. Poljubac i od mene.

Nakon 5 minuta AW:

Ja nikada i ni s kim ne želim izvoditi nikakve točke. Laku noć.

Nakon 2 minute RE:

Ah, još dvije stvari, Leo. Danas ionako ne mogu spavati. Da sam danas doista došla k Vama, valjda ne mislite ozbiljno da bih pustila da mi Vi platite taksi?

Drugo: Da sam danas doista došla k Vama, koja je od triju Emmi iz repertoara Vaše sestre trebala doći k Vama? Vrckava iskonska Emmi? Prsata Emmi blondina? Ili stidljiva Emmi iznenađenja? Jer jedno Vam zacijelo mora biti jasno: u trenutku

našega susreta, Vaša bi Emmi iz mašte zauvijek umrla.

Sljedećega dana

Predmet: Problemi sa softverom?

Leo? Vi ste na redu!

Nakon 3 dana

Predmet: Stanka u emitiranju

Draga Emmi, pišem Vam samo zato da znate da nije da Vam više ne pišem. Kada opet budem znao ŠTO bih Vam mogao pisati, tada ću to odmah učiniti. Upravo sam zaokupljen skupljanjem svojih šizofrenih komadića u koje sam posljednjih dana razbijen. Kada ih uspješno sastavim, javit ću se.

Emmi, Vi ste mi stalno u mislima. Nedostajete mi. Osjećam čežnju za Vama. Vaše e-mailove čitam po nekoliko puta na dan. Vaš Leo.

Nakon 4 dana

Predmet: Izdaja

Halo, gospodine Leike, imate li grižnju savjesti u odnosu na mene? Morate li mi nešto izjaviti? ("Izjaviti" s jednim "i" kao izdaja?) Možda ne znam nešto što bih trebala znati? U tom slučaju, vjerujem da znam. Ja sam u svojemu poštanskom sandučiću pronašla stravično otkriće. Znate li o čemu govorim? Ako znate, onda olakšajte svoju savjest!!! Pozdrav, Emmi Rothner.

Nakon tri i pol sata

AW:

Emmi, što Vam je? Čemu ovaj kriptični e-mail? Kuhate li upravo nekakvu teoriju zavjere? Ja u svakom slučaju nemam pojma o čemu govorite. Kakvo ste to stravično otkriće pronašli u svojemu poštanskom sandučiću? Molim Vas, budite jasniji! I ne budite samo zbog sumnje tako grozno formalni! Ljubazan pozdrav, Leo.

Nakon 30 minuta

RE:

Poštovani gospodine psihologu govora, ako se ikada pokaže da je moja "sumnja" bila utemeljena, mrzit ću Vas do konca života!!! Bolje da mi to odmah kažete.

Nakon 25 minuta

AW:

Što god da Vas je dovelo u ovo raspoloženje, draga Emmi, Vaš me način izražavanja plaši. Ne želim biti žrtvom Vaše preventivne gole mržnje utemeljene na zakučastim mislima i apsurdnim rimama Vašega nepovjerenjem rastočenoga mozga. Govorite jasnim jezikom ili me volite! Sada sam uistinu ljut! Leo.

Sljedećega dana

Predmet: Izdaja II

U nedjelju sam srela jednu prijateljicu. Pričala sam joj o Vama, Leo. "Čime se on profesionalno bavi?" upitala me. "On je psiholog govora i radi na sveučilištu", odgovorila sam joj. Psiholog govora? Sonja je bila vrlo iznenađena. "Što on tamo radi?" pitala je izravnije. Ja: Zapravo ne znam točno, mi ne pričamo o svojemu poslu, nego samo o nama. I tada mi je palo na pamet. Na početku mi je spomenuo nekakvu studiju o jeziku e-maila, čime se trenutačno bavi. Nakon toga o tome više nikada nije bilo riječi. Nato se moja prijateljica Sonja smrknula i doslovno rekla: "Emmi, budi oprezna, možda te on samo studira!" To je za mene bio silan šok. Kod kuće sam odmah čitala naše stare e-mailove. I tamo od 20. veljače nalazim ovaj ulomak od Vas: "Upravo radimo na studiji o utjecaju e-maila na naše jezično ponašanje i - što predstavlja bitno zanimljiviji dio - o e-mailu kao prijenosniku osjećaja. Zbog toga malo naginjem stručnim izrazima, ali ubuduće ću se suzdržavati, to Vam obećavam."

Tako, dragi Leo, razumijete li sada zašto se osjećam kako se osjećam? LEO, JE LI VI MENE SAMO STUDIRATE? ISKUŠAVATE LI MENE KAO PRIJENOSNIKA OSJEĆAJA? PREDSTAVLJAM LI JA ZA VAS IŠTA DRUGO OSIM SADRŽAJA JEDNE HLADNE DOKTORSKE RADNJE ILI BILO KAKVE DRUGE GROZNE JEZIČNE STUDIJE?

Nakon 40 minuta

AW:

Najbolje bi bilo da za mišljenje o tome pitate svoga Bernharda. Meni Vas je u svakom slučaju dosta. Pod težinom Vaših osjećaja svaki bi prijenosnik ionako skrahirao. Leo.

Nakon 5 minuta

RE:

Time što prelazite u protunapad još uvijek ne znači da su se moje sumnje da ste me govorno-psihološki zlorabili rasplinule u ništa. Stoga od Vas tražim jasan odgovor, Leo. To ste mi dužni.

Nakon 3 dana

Predmet: Leo

Dragi Leo, iza sebe imam tri strašna dana. Strah - bio je to pravi napadaj panike - da ste me sve vrijeme zlorabili za studijske svrhe dospio je u ravnovjesje sa suprotnim strahom: možda sam Vam učinila nepravdu. Možda sam svojim prebrzim pripisivanjem krivice nešto između nas razorila. Ne znam što bi bilo gore, da ste me "prevarili" ili da sam u napadu slijepog nepovjerenja našu pažljivo zasađenu i brižno njegovanu biljčicu povjerenja iščupala iz zemlje.

Dragi Leo, molim Vas, stavite se u moj položaj. Ja već odavno nisam, to Vam želim priznati, s bilo kime razmijenila tako duboke osjećaje kao s Vama. Sama sam najviše iznenađena da je to na ovaj način uopće moguće. Ja u svojim e-mailovima Vama mogu tako puno biti prava Emmi kao inače nikada. U "stvarnom životu" čovjek uvijek mora, želi li uspjeti i izdržati u svakodnevici, sklapati kompromise sa svojom osjećajnošću: TAMO ne smijem napadno reagirati! TO moram prihvatiti! TO moram previdjeti! Stalno se vlastiti osjećaji moraju podrediti svojem okruženju, stalno se štedi one koje se voli, uvijek se na sebe preuzimaju stotine svakodnevnih malih uloga, balansira se, važe, ujednačuje, samo da se ne poremeti sveukupni sustav, jer je čovjek i sam njegov dio.

Kod Vas se, dragi Leo, ne ustručavam biti onako spontana kako sam to u svojoj najdubljoj nutrini. Ne razmišljam o tome čime Vas smijem opteretiti, a čime ne. Jednostavno pišem ono što jest. I to mi strahovito godi!!!

I, a to je Vaša zasluga, dragi Leo, zato ste za mene postali nezamjenjivi: Vi me prihvaćate onakvu kakva sam. Ponekad me zakočite, neke stvari ignorirate, nešto krivo shvatite. Ali Vaša ustrajnost da ostanete uz mene pokazuje mi da smijem biti onakva kakva jesam. I, smijem li opet ubaciti malo promidžbe same sebe? Ja sam puno, puno pitomija nego se to može naslutiti iz mojih e-mailova. To znači, ako već

netko voli Emmi koja se opusti, koja se uopće ne trudi prikazati u dobrom svjetlu - da, Leo, ja sam ljubomorna, ja sam sumnjičava, malo sam neurotična, nemam načelno ekstremno dobro mišljenje o suprotnom spolu, o vlastitom, uostalom, također ne - sada sam izgubila nit... dakle, ako netko voli Emmi koja se ne trudi biti dobra, koja radije iživljava svoje potisnute slabosti, kako bi taj netko tek volio Emmi onakvu kakva u stvarnosti živi, jer zna da drugoga samo uvjetno smije opteretiti sobom onakva kakva jest: snop hirova, kontejner sumnji, kompozicija neusklađenosti.

Ali ne radi se samo o meni, Leo, ja se sve vrijeme bavim Vama. Vi ste zaposjeli nekoliko četvornih milimetara mojega velikog mozga (ili maloga mozga, ili priključne moždane žlijezde, nemam pojma gdje se u mozgu misli na nekoga poput Vas). Vi ste tamo doista razapeli svoj šator. Ja ne znam jeste li Vi onaj koji piše da jest. Ali ako ste samo dio njega, onda ste nešto posebno. Vaši su reci i moja rima na njih ono što otprilike čini čovjeka kakvog zamišljam da bi mogao biti, da jedan takav doista postoji u stvarnosti. Vi ste uvijek pisali o svojoj "Emmi iz mašte". Ja sam možda manje spremna zadovoljiti se "Leom iz mašte", trajno samo zamisliti nekoga tko mi je tako drag. Taj ipak mora biti od krvi, mesa i sličnoga. I taj netko mora moći izdržati susret sa mnom. Dotle još nismo došli. Ali u sebi osjećam da se mi pismenim načinom možemo približiti našemu susretu. Dok jednom ne budemo sučelice stajali. Ili sučelice sjedili. Ili klečali. Posve je svejedno.

Leo, uzmimo e-mail koji Vam upravo pišem: predodžba da ga Vi opipavate riječ po riječ kako biste iz njega došli do znanstvenih saznanja, kako biste citirali primjere kako se i na koji način osjećaji mogu prenositi ili, još gore, kako se u drugoga mogu pobuditi osjećaji, kako se mora pisati da bi drugi otkliznuo u osjećajnost, takva je predodžba toliko grozna da bih mogla vriskati od boli!!! Recite mi, molim Vas, da naš dijalog nema ništa zajedničkoga s Vašom studijom. I oprostite mi, molim Vas, što sam to morala pretpostaviti. Ja sam takva osoba: moram poći od najgore pretpostavke da bih stekla imunitet kojim onda to mogu podnijeti ako se pokaže istinitim.

Leo, ovo je bio moj do sada najduži e-mail Vama. Nemojte ga ignorirati. Vratite se. Nemojte pokupiti svoje šatore ispod moje moždane kore. Ja Vas trebam!

Ja Vas... cijenim! Vaša Emmi.

P. S.: Znam da je već bezobrazno kasno. Ali ja sam sigurna da ste još budni. Također sam sigurna da ćete još pogledati u svoj poštanski sandučić elektroničke pošte. Ne morate mi sada više odgovarati. Ali možda da mi napišete samo jednu jedinu riječ, da znam da ste dobili moju obavijest? Jedna riječ, bi li to bilo moguće? Mogu biti i dvije riječi, ili tri, ako bi to lakše išlo. Molim. Molim. Molim. Molim. Molim.

Nakon 2 sekunde

AW:

OBAVIJEST O ODSUTNOSTI. PRIMATELJ JE OTPUTOVAO I SVOJU ĆE ELEKTRONIČKU POŠTU PONOVO MOĆI DOBITI TEK 18. SVIBNJA. U HITNIM SLUČAJEVIMA BIT ĆE OBAVIJEŠTEN OD PSIHOLOŠKOG INSTITUTA SVEUČILIŠTA.

E-MAIL ADRESA GLASI: psy-uni@gr.vln.com.

Nakon jedne minute

RE:

To je zadnje!

Peto poglavlje

Nakon 8 dana

Predmet; Opet tu!

Halo, Emmi, vratio sam se. Bio sam u Amsterdamu. Marlene me pratila. Hvatali smo novi zalet. Bio je to kratak zalet. Nakon dva dana ležao sam u krevetu s upalom pluća. Sramio sam se kako je ona tijekom pet dana svaki dan otresala toplomjer i pritom mi se kiselo-dobrohotno smiješila, poput bolničarke u tridesetoj godini službe, koja mrzi svoj posao, ali pokušava pacijente ne smatrati odgovornima za to. Amsterdam je bio suprotnost onomu što sam ja pod tim podrazumijevao, nikakav novi početak, nego stari kraj, u čemu smo godinama već postigli zavidnu rutinu. Ovoga smo se puta razišli s puno poštovanja. Rekla mi je da će mi uvijek biti pri ruci ako bih što trebao. Mislila je - nešto iz ljekarne. A ja sam joj rekao: Ukoliko ikada ponovo umisliš da ne možeš živjeti bez mene, a ja još uvijek budem siguran da ne mogu živjeti bez tebe, onda ćemo odletjeti na nekoliko dana u Amsterdam - i dokazat ćemo sebi suprotno.

Ja sam, uostalom, Marlene pričao o nama. Ona je na to reagirala kao da je ovo stanje kritičnije od moje upale pluća. Rekao sam joj: Postoji jedna žena na Internetu koja me jako zaokuplja. Ona: Koliko joj je godina? I kako izgleda? Ja: Nemam pojma. Između trideset i četrdeset. Ili plava ili smeđa ili crvenokosa. U svakom slučaju, sretno je udata. Ona: Ti si bolestan!

Ta žena, rekao sam joj, daje mi mogućnost da mislim na nekoga drugog osim na Tebe, Marlene, a da ipak slično osjećam. Ona me zbunjuje, uzbuđuje me, ponekad bih je mogao ispaliti na Mjesec, ali isto je tako rado skinem otuda dolje. Trebam je, naime, ovdje na Zemlji. Ona može slušati. Pametna je. Šaljiva. I što je najvažnije, ona je tu za mene. “Ako je za tebe dobro da joj pišeš, onda joj piši”, popratila je Marlene moj put u krevet. “I uzmi tablete!” dodala je.

Emmi, zbunjen sam. Kako da se riješim te žene? Ona je poput hladionika, ali meni bude toplo kada je dodirnem. Kada hodam s njom kroz Amsterdam, dobijem upalu pluća, ali kada mi noću položi ruku na čelo, počinjem se žariti.

Tako, Emmi, drugi dio: ja sam se, dakle, vratio. Ne pomišljam na to da

dragovoljno pokupim svoje šatore ispod Vaše moždane kore. Htio bih da se i dalje dopisujemo. I htio bih da se i osobno upoznamo. Mi smo već propustili sve ljudskom razumu odgovarajuće, razumljive, logične, prave trenutke za to. Negirali smo najjednostavnija pravila igre zajedništva. Mi smo stari prisni prijatelji, međusobna potpora u svakodnevici, a ponekad smo čak i ljubavni par. A uza sve to nedostaje nam prirodni početak susreta. To ćemo nadoknaditi, posve sigurno! Kako ćemo to napraviti a da ne izgubimo nešto od onoga što nas oboje čini, to još ne znam. Znate li Vi?

Tako, Emmi, treći dio: Ja sara svoj e-mail svjesno počeo s Marlene. Želim, naime, da mi jedno drugomu više pričamo iz svojih života. Ne želim se više praviti kao da postojimo samo nas dvoje. Želim znati kako Vi uspijevate u svome braku, kako izlazite na kraj s djecom i sve takve stvari. Bilo bi lijepo kada biste mi priopćili i svoje brige. Tješi me spoznaja da nisam samo ja onaj koji ih ima. Godi mi da se time pozabavim. Laska mi da me uključite u svoje najdublje povjerenje.

Tako, Emmi, četvrti dio: nemojte me više nikada preventivno mrziti! Ne podnosim to. Ja sam početkom ožujka otkazao svoje sudjelovanje u radu na studiji o utjecaju e-maila na naše govorno ponašanje i njihovo značenje kao prijenosnika osjećaja. Kao službeni razlog naveo sam nedostatak vremena. U zbilji mi je ta tema postala odveć “privatna” a da bih se njome htio znanstveno baviti. Je li sve jasno, Emmi? Ugodan dan, Vaš Leo.

(P. S.: S jedne strane je moja obavijest o odsutnosti bila pravedna kazna za Vaše agresivno nepovjerenje. S druge strane mi Vas je bilo žao. Napisali ste mi jednu ludo lijepu, otvorenu, iskrenu i opširnu poruku. Hvala Vam na svakoj riječi! Sada opet imate pravo na nekoliko drskosti.)

Nakon 45 minuta

RE:

Vi ste odustali od svoje studije zbog nas dvoje? Leo, to je lijepo, za to Vas volim! (Srećom, ne slutite na koji sam Vam to način upravo rekla.) Sada moram s Jonasom zubaru. Nažalost, još nije pod punom narkozom. Samo toliko na Vaše pitanje kako izlazim na kraj s djecom. Do kasnije, Emmi.

Nakon 6 sati

RE:

Tako, Leo. Upravo sjedim u svojoj sobi, Bernhard još radi, Fiona će prenoćiti kod jedne prijateljice, Jonas spava (siromašniji za dva zuba), Wurlitzer jede pseću hranu (jeftinija je, a njemu je svejedno, glavno da je puno).

Prugastih vjeverica, koliko je poznato, nemamo, to bi mačku i te kako prijalo. Namještaj me prijekorno promatra. Sluti izdaju. Prijeti mi: Jao tebi ako izdaš kako sam bio skup, koje sam boje i dizajna! Glasovir kaže: Jao tebi ako mu ispričaš da je Bernhard bio tvoj učitelj glasovira! I kako ste se prvi puta poljubili, kako ste sjedili na meni i vodili Ijubav. Polica za knjige pita: Tko je uopće taj Leo? Što on tu radi? Zašto provodiš tolike sate s njim? Zašto tako rijetko navraćaš do mene? Zašto si postala tako zamišljena? CD-player kaže: Još će možda doći do toga da više nećeš slušati Rahmanjinova - a ti znaš, ti i Bernhard, vas povezuje i glazba, i to ne kao zadnje što vam je zajedničko - nego ćeš slušati ono što taj Leo rado sluša, možda Sugar Babes! Jedino se vinoteka ne buni: Dakle, ja doista nemam ništa protiv tog Lea, nas se troje dobro slažemo. Ali krevet se javlja prijeteći: Emmi, kada ovdje ležiš, ne sanjaj o drugom mjestu. Nemoj da te ikada ovdje ulovim s Leom! Opominjem te!

Leo, ne mogu. Ne mogu Vam prenijeti ovaj svijet. Vi nikada ne možete postati dio toga. To je svojevrsna cjelina. To je utvrda. Ne može biti osvojena, ne podnosi uljeze, drži se zajednički protiv. Leo, mi moramo ostati “vani”, to je naša jedina šansa, inače ću Vas izgubiti. Želite znati kako “uspijevam” u svome braku? Bravurozno, Leo, iskreno! Bernhard isto tako. On me poštuje. Ja njega pazim i cijenim. Mi se međusobno ophodimo s poštovanjem. On me nikada ne bi prevario. Ja ga nikada ne bih mogla ostaviti na cjedilu. Mi nikada ne želimo povrijediti jedno drugoga. Mi smo izgradili zajedništvo i računamo jedno na drugo. Imamo glazbu, kazalište, puno zajedničkih prijatelja. Fiona, 16-godišnjakinja, mi je kao mlađa sestra. A za Jonasa sam zbilja postala nešto kao mala mama. Bile su mu tri godine kada mu je majka umrla.

Leo, ne prisiljavajte me na listanje obiteljskog albuma. Učinimo to ovako: ja ću Vama pričati o “kući” kada doista budem imala volje za to, ako me koji put cipela doista bude žuljala, ako zatrebam mišljenje jako, jako bliskog prijatelja. Vi mi pak u svako doba možete pričati o svojemu privatnom životu do u najsitnije

pojedinosti. (Samo ništa erotskoga, to Vam ne dopuštam!)

Tako, a sada ću poći u krevet i konačno jedanput dobro spavati. Leo, tako je lijepo što ste opet tu! Leo, trebam Vas! Ja se i izvan svojega svijeta moram moći kretati i osjećati. Leo, Vi ste moj vanjski svijet! A sutra ćemo pričati o Marlene, za to trebam bistru glavu. Laku noć, dragi moj! Pusa za laku noć!

Sljedećega dana

Predmet: Marlene

Dobro jutro, Leo. Ako ne ide ni jedno s drugim ni jedno bez drugoga, onda ostaje samo ova mogućnost: umjesto! Leo, Vi trebate jednu drugu. Morate se ponovno zaljubiti. Tek tada ćete znati što Vam je sve vrijeme nedostajalo. Blizina nije prekidanje udaljenosti, nego njezino prevladavanje. Napetost nije nedostatak savršenstva, nego stalna težnja i opetovna privrženost njemu. Leo, nema druge, trebamo Vam pronaći ženu! Naravno, naivno je reći: Zaboravite Marlene! Ali učinite to ipak, i to doista. Sljedeći prijedlog: umjesto na Marlene uvijek svjesno mislite na mene! Smijete zamisliti da sa mnom radite sve ono što biste rado radili s Marlene. (Moj me namještaj opet počinje prijekorno promatrati.) Hoću reći, to je samo prijelazno razdoblje dok Vam ne nađemo ženu. Kakvu biste željeli? Kako bi trebala izgledati? Hajde, izjasnite se konačno! Možda doista imam nekoga za Vas.

Doista, žena koja o nama kaže: “Ako je za tebe dobro da joj pišeš, onda joj piši”, kilometrima je udaljena od onoga što ja podrazumijevam pod ljubavlju. Marlene ne voli Lea. Leo ne voli Marlene. Oboje nezaljubljenih iz čežnje za ljubavlju onoga drugoga crpe svoju strastvenost. Tako, pametnije ne mogu reći. Moram sada raditi. Do skora. Emmi, virtualna alternativa.

Nakon 4 sata

AW:

Draga Emmi iz vanjskoga svijeta, uživam u Vašim e-mailovima. Doista sam Vam zahvalan na tome. Poručite svojemu namještaju da se divim njegovu držanju i cijenim njegov timski duh. Neću biti uljez u kući Emmi Rothner, Emmi osvajam samo na monitoru! Poseban pozdrav šaljem polici vinoteke - možda ćemo nas troje opet nekada upriličiti kakav ponoćni domjenak. (Obećavam da neću tako izdašno unaprijed piti.)

Posebno mi je dražesno kako se bavite svodničkim mislima. Kakve mi se žene sviđaju? Žene koje pišu kao što Vi pišete, Emmi. I žene kod kojih bih mogao naslućivati šansu da ću pripadati njihovom nutarnjem svijetu, a ne samo biti dio vanjskoga svijeta. Kratko rečeno, žene koje nisu nužno već “sretno udate”, uključene u nekakvu obiteljsku utvrdu i brižno nadgledane od namještaja. Dok ne naletim na takvu, rado prihvaćam Vašu ponudu svjesnog mišljenja na Vas prije nego pomislim na Marlene. Zacijelo mi to neće uvijek uspjeti, ali ako me i nadalje budete tako mazili e-mailovima, postupno ću se približavati cilju.

Želim Vam ugodnu večer. Danas ču se još sresti sa svojom sestrom Adrienne. Ona će se za mene veseliti što sam se opet uspješno odvojio od Marlene. A veselit će se i što sam još uvijek u kontaktu s Vama. Ona poznaje samo nekoliko redaka iz Vaših tekstova, moje riječi o Vama - i tri kandidatkinje za Emmi. Sviđate joj se, neovisno o tomu koja ste od onih triju. Ona na to gleda kao i njezin brat.

Sljedećega dana

Predmet: Mia!

Halo, Leo, noćas sam je našla. Pa naravno; Mia! To je ona! Leo i Mia - kako to samo lijepo zvuči! Slušajte, Leo; Mia ima 34 godine, lijepa poput slike, sportski pedagog, duge noge, super grada tijela, ni grama suvišne masnoće, taman ten, crna kosa. Jedini nedostatak; vegetarijanka, ali mora joj se samo reći “to je tofu”, tada jede i meso. Vrlo je načitana, visoko inteligentna, poduzetna, vesela, uvijek dobro raspoložena. Kratko rečeno, žena iz snova. I, slobodna je! Da Vas međusobno upoznam?

Nakon sat i pol

AW:

Emmi, Emmi, Emmi, o takvim dugonogim “Miama” znam već sve. Moja mala sestra mi praktički svakoga tjedna predstavi po jednu takvu. Poznati su mi modni katalozi, puni modela a la “Mia” s 0,0 posto masnoga tkiva, jedna ljepša i dugonogija od druge. I sve su uvijek slobodne. A znate li zašto, draga Emmi? Zato što su one rado slobodne i zato što to još neko vrijeme žele ostati.

Osim toga, ja Vas, doduše, ne želim kočiti u Vašoj euforičnosti, draga “Emmi iz vanjskoga svijeta”, ali trenutačno zapravo nisam raspoložen upoznati nekakvu Miju

iz snova. Posve sam zadovoljan svojim načinom života. Ipak, hvala Vam na trudu!

Uostalom, moja Vas sestra lijepo pozdravlja. Kaže mi da ni u kojem slučaju ne smijem načiniti pogrešku da Vas susretnem. Doslovno je rekla; "Susret bi bio kraj Vašega odnosa. A taj ti odnos ludo godi!" Ugodan dan, Leo.

Nakon 2 sata

RE:

Okej, Leo, naš susret može čekati, na tu sam se misao već privikla. Vi ćete od mene još načiniti strpljivu osobu! Posebno me veseli kako Vaša sestra misli o nama. Ali zašto je ona toliko sigurna da bi jednim susretom naš "odnos" bio končan? Misli li ona pritom, okončan s moje ili s Vaše strane?

I još nešto, Leo: Vi ste u svojemu jučerašnjem večernjem e-mailu opet spomenuli moje stanje kao "sretno udata". Zašto ste "sretno udata" stavili u navodnike? To pobuđuje dojam kao da ste od toga željeli načiniti nekakvu frazu u pomalo podrugljivom tonu. Znate li što mislim?

A sada o Miji, tu ste me posve krivo razumjeli. Ne radi se o ljepoti iz modnih kataloga. Mia je istinski vrsna žena. I ona se posve nedragovoljno našla u slobodnjačkom statusu. Tipičan slučaj krivog usmjerenja glede odnosa u mladim godinama. Žena s devetnaest godina upozna muškarca, vanjštinom pravi Adonis, paket testosterona, dobro nabijen seks-kovčeg. Nutrina: šupljina, poglavito u području mozga. Prođu dvije uzbudljive godine čekanja i nadanja, dok on konačno ne otvori usta. Tada čarolija završava. Ženi je tada 21 godina - i dakako odmah opet upozna jednu tako lijepo upakiranu kutiju. I misli pritom: Ovoga puta mora nešto više biti unutra. I opet ništa, sljedeći pokušaj. Iz svega se razvije tipična ženska sudbina, ona vjeruje da uvijek treba istoga tipa za ispravljanje "prve pogreške". Svaka daljnja pogreška veže je, međutim, još više na takvu vrtu tipova.

Kod Mije su svi jednako izgledali, a ni jedan nije uklonio pogreške svojega prethodnika. Dapače, svaki je dojmljivo potvrdio da je njegov prethodnik bio jednako šupalj kao i on. U posljednje dvije godine ona je umorna od muškaraca, nepoticajna glede novih poznanstava. Više uopće ne čini ni koraka približavanja nekomu. Nedavno mi je rekla; Ako upoznaš kakvoga pristalog, možeš mi ga rado predstaviti. Ali ja pritom ne želim uložiti nikakva napora. Sve se mora događati samo od sebe. Ako se ne događa samo od sebe, onda se ništa neće ni dogoditi. To

je Mia. Leo, uvjeravam Vas, bit ćete oduševljeni njome.

Nakon sat i pol

AW:

Draga Emmi, prvo da odgovorim na Vaša uvodna pitanja:

1.) Moja sestra nije precizirala tko bi od nas dvoje prvi prekinuo naš “odnos” (smijem li riječ odnos staviti u navodnike?) nakon fizičkoga susreta. Ona prije svega misli na nepodudarnost pisanoga dijaloga kao takvoga sa življenim, koji bi uskoro sve okončao.

2.) Na što Vi sve obraćate pozornost: navodnike uz riječi “sretno udata” nisam uopće svjesno stavio. Možda to program automatski postavlja. Ne, ozbiljno, izraz potječe od Vas, a ja ga samo citiram, jer mi “sretno udata” uvijek sliči na subjektivno shvaćanje. Ja, na primjer, sumnjam da pod “sretno oženjen” podrazumijevam isto što i Vi ili Vaš muž. Nije uopće tako važno, ili? Posprdno u svakom slučaju nije bilo, a ja ću ubuduće izostaviti navodnike, okej?

A sada o Vašoj prijateljici Miji. Kada je sljedeći puta sretnete, možete joj slobodno ispričati da poznajete muškarca koji treba samo jednu jedinu ženu, da NE I NE ispravi “pogrešku prvoga puta”. Muškarca koji je postao jednako umoran i nepoduzetan glede novih poznanstava. Nekoga tko više uopće ne želi učini ni koraka približavanja nekoj ženi, koji pritom ne želi uložiti nikakva truda, kod kojega se sve mora događati samo od sebe, a ako se ne događa samo od sebe, onda se ništa neće ni dogoditi. Recite joj: Mia, to je Leo! Ali nemojte joj reći: “Bit ćeš oduševljena njime.” Jer oduševljenje pretpostavlja da se ljudi barem jedanput pogledaju u oči. A to bi trenutačno za Miju i Lea vjerojatno bilo previše “truda oko odnosa”.

(Osim toga, malo me vrijeđa, Emmi, kako me brzo ustupate svojoj najboljoj prijateljici. Nedostaje mi Vaša ljubomora!)

Nakon 40 minuta

RE:

Ah, Leo, ljubomora tu ili tamo, ja Vas ionako ne mogu “posjedovati” više nego ovdje u poštanskom sandučiću. Osim toga, ako “pripadate” jednoj od mojih najboljih prijateljica, onda meni također malo pripadate. (Mislite

li doista da Vas svodim bez nekih primisli o vlastitoj koristi?). Ja sam Miji inače već više puta pričala o nama. Želite li znati što ona misli o Vama? (Vjerujem da ste Vi sada odmah u stanju reći: Ne, ne želim to znati. Ali ja ću Vam to ipak odati). Rekla mi je: Vidiš, Emmi, upravo bih takva muškarca željela, nekoga tko bi od mene radije dobio e-mail nego seks. Svi muškarci žele seks. Vrstan je onaj tko od mene ne želi jedno, nego drugo: poštu!

Nakon 5 minuta

AW:

Emmi, Vi ste opet kod seksa.

Nakon 3 minute

RE:

Hvala, primijetila sam. Eto, opet sam se uživjela u muški svijet.

Nakon 8 minuta

AW:

Sve mi se čini da se u taj svijet uživite samo zato da biste neobuzdano mogli pisati o seksu.

Nakon 6 minuta

RE:

Dragi Leo, ne pravite se svecem! Sjećate li se svojega vinom natopljena e-maila s povezom preko očiju i svojega postalkoholnog napada žudnje dan poslije? Niste ni Vi netko tko je iznad nagona, propovjednik na gori lišen libida kakvim se ponekad rado prikazujete! Dakle, trebam li dogovoriti susret između Vas i Mije?

Nakon 3 minute

AW:

To, međutim, nije ozbiljno zamišljena ponuda!

Nakon jedne minute

RE:

Naravno da je ozbiljno zamišljena! Uvjerena sam da se ni Vi ni Mia nećete morati “truditi” odmah svidjeti jedno drugom. Imajte povjerenja u moje poznavanje ljudi.

Nakon 7 minuta

AW:

Odbijam sa zahvalnošću. Držim pomalo perverznim umjesto Emmi upoznati njezinu prijateljicu. Laku noć! (Još uvijek) VAŠ Leo.

Nakon 8 minuta

RE:

Pa mene ne želite osobno upoznati! Također laku noć, (također još uvijek i uvijek iznova) VAŠA Emmi, u izvjesnom smislu.

Nakon 50 sekundi

RE:

Ah, još nešto. Na Vaše objašnjenje u svezi s temom “sretno udata” pod navodnicima ću se još vratiti! Ovo možete shvatiti kao prijetnju. Lijepo spavajte, dragi moj. Emmi.

Sljedeće večeri

Predmet: ???

Zar danas neću dobiti e-mail od Lea? Možda je ljut? Zbog Mije?

Laku noć, Emmi.

Sljedećega jutra

Predmet: Mia

Dobro jutro, Emmi, razmislio sam. Vraćam se na Vašu ponudu. Ako Vi to sredite i Vaša prijateljica Mia doista želi, možemo se sresti! Lijep pozdrav, Leo.

Nakon 15 minuta

RE:

Leeeeeeeeoooooooo? Zezate me?

Nakon 30 minuta

AW:

Ne, uopće ne. Mislim to posve ozbiljno. Rado ću se sresti s Mijom na kavi. Molim Vas samo, draga Emmi, da Vi preuzmete usklađivanje. Subotom ili nedjeljom popodne meni bi dobro odgovaralo. Neka kavana u centru bila bi mi po

volji. Ili opet sajmišna kavana *Huber, Europa* ili *Cafe Paris,* posve svejedno.

Nakon 40 minuta

RE:

Leo, strašite me. Otkud ovaj nagli obrat u raspoloženju? Da ne zbijate šalu sa mnom? Da uistinu upitam Miju? U tom se slučaju više ne smijete povući! Mia nije tip žene s kojom se može igrati.

Nakon 3 sata

AW:

A ja nisam tip muškarca koji se igra ženom koju ne poznaje, barem ne takve igre. Jednostavno sam promislio: ako se nekome tako toplo preporuči žena, zašto je onda ne sresti? Jednom satu neobveznog čavrljanja ne može se ništa prigovoriti. Da, što dulje razmišljam o tome, Vaša mi je preporuka sve draža, Emmi. Ugodna večer, Leo.

Nakon 10 minuta

RE:

Ja ću sada uz to misliti svoj dio, Leo! Nazvat ću Miju i potom Vas obavijestiti.

Nakon minute i pol

AW:

Koji svoj dio ćete misliti uz što?

Nakon 20 minuta

RE:

Dragi Leo, ja imam određenu sumnju da ste sigurni kako sam ja ta koja će se sada povući. Jer, naime, vjerujete da nikada nisam ni namjeravala upoznati Vas s jednom - usto još tako atraktivnom - prijateljicom. Mislite da je "Mia" samo trebala poslužiti svrsi da kod Vas ispadnem zanimljiva, imam li pravo? Dragi Leo, griješite! Ja ću sada nazvati Miju i ako ona pristane, onda je doista i morate sresti, inače ću se ozbiljno naljutiti na Vas! Privremeno ljubazan pozdrav, Emmi.

Nakon 18 minuta

AW:

Mia, međutim, neće pristati. Jer Mia neće razumjeti zašto bi se trebala susresti

s jednim stranim muškarcem koji je prijatelj njezine prijateljice, doduše prijatelj kojega ni prijateljica još nikada nije srela. Mia će se s pravom pitati zašto bi baš ona trebala sresti toga čovjeka. Mia će sama sebi ispasti poput pokusnoga kunića. Ali dopuštam da me se uvjeri u suprotno. Laku noć, pozdravite mi vinoteku! Nakon što zaključimo "slučaj Mia", možemo opet jedanput popiti čašicu u naše zdravlje, Emmi, što mislite o tome?

Sljedećega dana

Predmet: Mia

Halo, Leo, kako ste? Danas je jako vruće. Više uopće ne znam što bih obukla. Nosite li kojiput kratke hlače i sandale? Radije majicu, polo-košulju ili izglačanu košulju bez nabora? Koliko gornjih dugmadi držite otkopčanim? Nosite li traperice, hlače s izglačanim rubom ili - gluk -bermude? Koliko svijetlo mora biti da stavite sunčane naočale? Jeste li dlakavi na podlakticama? A na grudima? Okej, prestajem s ovim.

Ono što sam Vam zapravo htjela reći: Telefonirala sam Miji. Ona bi se načelno rado susrela na dnevnoj kavi. "Zašto ne", odgovorila je. Ali Vi biste je morali nazvati. (Što Vi, dakako, nećete učiniti.) Mia, naime, vjeruje da je Vi uopće ne želite upoznati, nego da je to prije solo poduhvat njezine prijateljice Emmi, koja se trudi oko svodništva. Osim toga, želi znati kako izgledate. Odgovorila sam joj: Mislim da nije ružan, ali ja sam zapravo vidjela samo njegovu sestru... Ah, sve skupa pomalo naporno. Vjerojatno od toga neće ništa biti! Uspješno pregurajte točke usijanja sljedećih vrućih dana! Vaša Emmi.

Nakon dva i pol sata

AW:

Draga Emmi, na Vaša pitanja: Da, dobro sam. Užasno vruće, doista! Kada mi pišete: "Više uopće ne znam što bih obukla", onda to znači da želite da zamislim kako to izgleda kada Emmi ne zna što bi obukla. Pogodak, Emmi, zamišljam to!

Kratke hlače nosim samo na plaži. (Ovdje takvo što, međutim, ne postoji, ili?) Sandale zapravo nikada, ali ako želite, nabavit ću kakve - za naš prvi susret. Majicu ili košulju? Oboje, često i skupa jedno preko drugoga. Raskopčana dugmad? Ovisno o vremenskim prilikama. Trenutačno su mi sva dugmad

raskopčana, ali me pritom nitko ne može promatrati. Hlače? Prije traperice nego hlače s izglačanim rubom. Bermude? Najkasnije pri našem prvom susretu, Emmi, ukoliko do njega dođe jednoga ljeta (sljedećih godina)! Sunčane naočale? Kada sija sunce. Dlakavost? Glava, brada, zalisci, ruke, noge, grudi... pa skupi se toga prilično.

Ah, da, glede Mije: molim Vas za telefonski broj! Lijepe tople sate, Vaš Leo.

Nakon 45 sekundi

RE:

Što? Vi doista mislite nazvati Miju? Vi još uvijek vjerujete da blefiram, ili? No, izvolite: 0773/8636271, Mia Lechberger. Zadovoljan?

Nakon sat i pol

AW:

Hvala, Emmi. Nisam mislio da jedan dan krajem svibnja može natjerati toliko znoja... Ja sada letim na dvodnevni kongres u Budimpeštu. Javit ću se čim se vratim. Imajte ugodno vrijeme, Emmi. Ljubazan pozdrav, Leo.

Nakon 2 dana

Bez oznake

Halo, Leo, jeste li se vratili? Pogodite s kime sam jutros razgovarala. I pogodite što mi je ispričala. “Tvoj e-mail prijatelj me nazvao. Bila sam toliko iznenađena da sam gotovo odmah spustila slušalicu. Ali bio je tako ljubazan! Tako pristojan, prijazan, pomalo stidljiv, šarmantan... bla, bla, bla, žubor, žubor... “A ima tako ugodan glas! I tako lijep izgovor!.Leo, Leo, čini se da ste izvukli sve registre. Moram priznati, nisam Vam nikada povjerovala da ćete se usuditi uistinu nazvati Miju. Želim Vam puno zadovoljstva prilikom Vašega sutrašnjeg susreta! Mia me, uostalom, pitala hoću li i ja doći. Odgovorila sam: To NJEMU zacijelo ne bi bilo po volji. Ja sam za njega prije neka vrsta lika iz mašte, žena s tri lica, od kojih ni jedno ne poznaje i ne želi da se mora odlučiti za jedno od njih. U pravu sam, zar ne? Lijep pozdrav, Emmi.

Nakon 3 sata

AW:

Halo, Emmi, ja sam se, doduše, već vratio, ali sam nažalost još u velikoj gužvi. Vaša prijateljica Mia doista jako simpatično zvuči na telefonu. Javit ću se, Leo. (P. S.: Ne morate se osobno pojaviti, Emmi. Mia će Vam, pretpostavljam, ionako još vruće prenijeti sve pojedinosti našega susreta.)

Nakon 12 minuta

RE:

Leo, Vi mi u posljednje vrijeme počinjete sličiti na maloga vragolana. Nisam sigurna što bih o tome mislila. No, onda, dobar uspjeh! Emmi. Vidimo se! (U sljedećem životu.)

Šesto poglavlje

Nakon 3 dana

Bez oznake

Halo, Leo, jeste li dobro? Lijep pozdrav, Emmi.

Nakon 15 minuta

AW:

Halo, Emmi, da, posve sam dobro. A Vi? Leo.

Nakon 8 minuta

RE:

Također posve dobro, hvala. Osim ove vrućine. Je li to normalno? Tek smo na koncu svibnja... 35 stupnjeva u svibnju - je li takvo što ranije već bilo? Takvo što ranije nije bilo! A inače? Sve u redu?

Nakon 20 minuta

AW:

Da, hvala, Emmi, uglavnom sve u najboljem redu. Imate pravo: 35 stupnjeva znalo je ranije biti potkraj srpnja, početkom kolovoza, možda jedan do dva dana godišnje, ne više. Dobro, možda je bilo četiri ili pet dana, ali nikako u svibnju! Kažem Vam, ovo sa zagrijavanjem zemlje, to će još biti vruća tema. Ne radi se ni o kakvom tupljenju istražitelja klimatskih promjena. Mislim da ćemo se morati priviknuti na sve toplija ljeta.

Da, Leo, temperaturne razlike bivaju sve ekstremnije. A kako Vi provodite ove prve tople dane i večeri?

Nakon 14 minuta

AW:

A sve će češće dolaziti i do olujnih nevremena. Odroni kamenja, lavine mulja, poplave, a potom razdoblja suše. Znate li što to znači? Gospodarske i ekološke posljedice klimatskih promjena još se uopće ne mogu procijeniti.

Nakon 5 minuta

RE:

Havajski ananasi u Alpama. Obvezni lanci za snijeg na kotačima u Apuliji. Rižina polja na Ovčjim otocima. Prodajna mjesta za sredstva protiv zamrzavanja u Damasku. Kolonije deva u Murmansku. Jahting-klubovi u Sahari.

Nakon 18 minuta

AW:

A na kamenim pločama škotskih visoravni moći će se uskoro bez vatre peći jaja na oko, ukoliko kokoši u slobodnoj prirodi ne budu odmah gotove pečene i ako ne budu čak i zimi legle u najboljem slučaju tvrdo kuhana jaja.

Nakon 2 minute

RE:

Dosta, Leo, ne mogu više. Dobro, predajem se: Kako je bilo? I molim, molim, molim Vas, nemojte me samo zapitati: "Kako je bilo, što?" Uštedimo nešto slova, dobro?

Nakon 13 minuta

AW:

Mislite na nedjeljni susret s Mijom? Bilo je ugodno! Čak vrlo ugodno. Hvala na pitanju.

Nakon jedne minute

RE:

Što znači ono "nedjeljni susret"? Je li možda došlo i do "susreta ponedjeljkom"?

Nakon 8 minuta

AW:

Da, Emmi, zanimljivo da smo se sinoć ponovno našli. Išli smo jesti u talijanski restoran. Poznajete li restoran *La Spezia* u Kenienstrasseu? Imaju prekrasno tiho i zabitno malo dvorište. Upravo idealno za ovih vrućina. A prije svega, jako mirno, usto decentna, dobra glazba i izvrsna vina iz Piemonta. Taj restoran Vam doista mogu preporučiti.

Nakon 50 sekundi

RE:

Je li zaiskrilo?

Nakon 18 minuta

AW:

Zaiskrilo? Uvijek ti tehnički izrazi! Najbolje da sami upitate Miju. Ona je ipak jedna od Vaših najboljih prijateljica. Emmi, za danas, nažalost, moram završiti. Sutra ćemo se opet dopisivati, zar ne? Laku noć. Nadam se da u Vašoj spavaćoj sobi nije odveć sparno.

Pa još uopće nije tako kasno, Leo. Planirate li još nešto? Hoćete li se opet sastati s Mijom? Ako je danas još vidite, poručite joj da me nazove. Ja je, naime, ne mogu dobiti. Ugodnu toplu noć, dobro se zabavite, Emmi.

I još jedan mig: obvezno morate spomenuti temu o "klimatskom zatopljenju". Pritom bi Vas Mia zacijelo satima mogla slušati, onako kako Vi to napeto prikazujete.

Nakon 2 minute

AW:

Miju ću ponovno vidjeti tek sutra. Danas sam jednostavno out i poći ću ranije na počinak. Laku noć, ja se sada isključujem. Leo.

Nakon 30 sekundi

RE:

Noć.

Nakon 3 dana

Bez oznake

Halo, Emmi, gledate li i Vi upravo kroz prozor? Jezivo, zar ne? Za mene je oluja s tučom poput povjetarca propasti svijeta. Cijelo nebo je prvo kao pod nekakvim čudnim oker žutim velom, iznenada se preko njega prebaci tamno sivi zastor, a potom silnom brzinom vrca po zemlji na tisuće ovih bijelih kamenčića. Kako se ono zove film u kojem pada kiša žaba ili kokosi? Znate li možda? Ljubazan pozdrav, Leo.

Nakon sat i pol

RE:

Životinjska farma. Kralj žabac. Kentucky Fried Chiken.

Leo, takvi osjećajni, prirodno živopisni e-mailovi, nakon što od Vas tri dana nisam čula ništa, tjeraju me u očaj! Potražite, molim Vas, drugog primatelja za takvo što. Ja Vam nisam pola godine ostala vjerna u poštanskom sandučiću, nisam tjednima i mjesecima svakodnevno provela nebrojene sate ovdje s Vama, da bismo sada počeli razgovarati o pljuskovima i oker žutim velovima po nebu. Ukoliko mi želite kazati nešto o sebi, onda to učinite. Ako želite znati nešto o meni, onda pitajte. Ali na dijaloge o vremenu ne želim trošiti vrijeme. Je li Vam Mia toliko zavrtjela glavom da sada možete vidjeti samo zrna tuče?

I još nekoliko pitanja, kada smo već kod toga. Jeste li joj Vi rekli da mi do daljnjega ništa ne priča o svojim sastancima s Vama? Čemu ta pubertetska blokada informacija, ta glupa tajnovitost? Kakva je to djetinjasta igra? Doista mi kvari raspoloženje da još dulje razgovaram s Vama, Leo, to Vam iskreno kažem. Dobar dan, Emmi.

Nakon 2 sata

AW:

Draga Emmi, ja Miju poznajem nepunih tjedan dana. Do sada smo se četiri puta sreli. Odmah smo se svidjeli jedno drugom. Sjajno se razumijemo u višestrukom smislu. Ali još uvijek je prerano za prosudbu kako će se stvari odvijati. Još uvijek je prerano za izlazak s time “vani”. Razumijete li što mislim? Mia i ja, mi prvo sami moramo biti na čistu glede naših uzajamnih osjećaja. Što je od toga proizišlo samo iz okolnosti u kojima smo se upoznali? Što je od toga primjereno samo trenutku? Što bi pak moglo biti trajnijeg karaktera? To su pitanja koja pojedinačno svatko za sebe može odgovoriti. Molim Vas stoga za strpljenje, Emmi. U kasnijim fazama sve ću vam reći. A što se Mije tiče, ona se vjerojatno osjeća slično, upravo zato jer ste joj Vi najbolja prijateljica. Dajte nam malo vremena. Nadam se da to razumijete. Lijep pozdrav, Leo.

Nakon 10 minuta

RE:

Dragi Leo, Vi me (sada) ne možete ni vidjeti ni čuti, stoga Vam otkrivam: ovo

ću Vam reći apsolutno mirno i opušteno, polako, promišljeno, bez imalo razdraženosti, kričanja ili agresivno. Ne, ne, sve svoje mirotvorstvo i sabranost polažem u ove riječi: Leo, ja još nikada nisam pročitala tako posran e-mail poput ovoga koji ste mi upravo poslali. I ciao!

Nakon 15 minuta

AW:

Doista mi je žao zbog Vas, Emmi. Mislim kako će biti bolje da napravim e-mail stanku. Kada opet budete voljni stupiti u kontakt s glasom svojega "vanjskog svijeta", slobodno se javite. Ljubazan pozdrav, Leo.

Nakon 5 dana

Predmet: Čeznem

Halo, Leo, kako se osjećate kod "odvijanja stvari"? Jeste li Vi i Mia već donekle malo posložili svoje osjećaje? Znate

li već što je od toga "primjereno samo trenutku", a što bi moglo biti "trajnijeg karaktera"? Jeste li već "svatko za sebe pojedinačno odgovorili na nekoliko pitanja"?

Ah, čeznem za starim Leom koji je uvijek rekao što je trebalo reći i koji je osjetio što je trebalo osjećati. Tako jako čeznem za njim!!! Lijep dan, Emmi.

(P. S.: Pretpostavljam da ste obaviješteni o meni i Miji. Nakon što sam primijetila da ona očito također ne zna što bi mi mogla reći, zamolila sam je da Lea Leikea među sobom smatramo tabu-temom.)

Nakon 3 sata

AW:

Draga Emmi, Vaša posljednja opaska izraz je decentnog umanjivanja stvarnosti. Ukoliko sam točno obaviješten, Vi ste svojoj prijateljici Miji prije nekoliko dana rekli telefonom: "Ili ćeš mi ispričati sve o sebi i Leu ili ništa. U drugom slučaju predlažem da svoje dugogodišnje prijateljstvo pošaljemo nekoliko mjeseci na zaslužen odmor."

Emmi, što se s Vama događa? Ne razumijem Vas. VI ste bili ta koja je povezala Miju i mene. VI ste neminovno željeli da je upoznam. VI ste u nama vidjeli par iz

snova. Zašto ste sada tako cinični i zli? Jeste li bili toliko sigurni u svoju dopunu unutarnjeg života, u svoj izvanobiteljski posjed imenom Leo? Jeste li sada ljuti zbog toga što vjerujete da ste svoje virtualno vlasništvo izgubili u korist najbolje prijateljice?

Emmi, ja mjesecima nikome nisam bio bliži nego Vama. I bio sam (i jesam) tako radostan što su propali svi naši pokušaji “fizičkog” susreta. Svejedno mi je kako izgledate dokle god Vas mogu gledati onakvu kakvu Vas želim vidjeti. Zahvalan sam što ne moram iskusiti da ste Vi u stvarnosti neka druga, a ne “junakinja Emmi iz mojega e-mail romana”. Tamo ste Vi savršeni, najljepši na svijetu, tamo Vam nitko nije ravan.

Ali, Emmi, za nas tu jednostavno više nema nikakvog razvitka. Sve drugo se odvija izvan naših dvaju monitora. Mia je najbolji dokaz za to. Bit ću iskren. Na početku me prilično vrijeđalo da ste htjeli biti svodnik među nama. Moj prvi susret bio je svojevrsna prkosna reakcija na Vašu adresu, Emmi. Ali potom sam brzo shvatio u čemu je razlika između Vas i nje. Vi, Emmi, ne usuđujete se opisati mi čak ni svoj glasovir, jer on nema apsolutno ništa tražiti u mojemu svijetu. Mia se pak s udaljenosti pola metra od mene naginje preko majušnog stola i mota preko žlice špagete al pesto. Kada zabaci glavu na stranu, osjetim struju zraka koja pritom nastane. Mogu je istodobno vidjeti, čuti, dotaknuti, mirisati. Mia je materija. Emmi je mašta. Obje sa svim svojim prednostima i nedostacima. Želim Vam ugodnu večer, Vaš Leo.

Nakon 30 minuta

RE:

Moj glasovir je crn, četvrtasta oblika i sastoji se uglavnom od drva. Jedan dio strši okomito gore. Na njemu se nalaze, kada se podigne crna, na rubu zaobljena ploča, bijele i crne tipke. Zapravo bih napamet morala znati koliko tipki ima, ali moram ih, nažalost, prebrojiti. Smijem li Vam kasnije javiti točan broj, Leo? U svakom slučaju, bijele su tipke veće i brojnije. Kada pritisnem jednu tipku, onda se gore iz glasovira začuje ton. Ne zna se zapravo točno otkud on izlazi, a tijekom sviranja se to baš i ne može dobro pogledati. Ali puno je značajniji zvuk. Kada izaberem jednu tipku s lijeve strane, tada je ton uglavnom dubok. Što se tipka nalazi više udesno, to je ton viši. Ukoliko nekoliko puta jednu za drugom pritisnem

različite crne tipke, nastane obična kineska melodija, neka vrsta dječje pjesmice s Dalekog istoka. Ukoliko Vam trebam nešto više otkriti o bijelim tipkama i što se s njima može raditi, recite mi to, Leo. Vjerujem, međutim, da sam ovim zorno predočila najvažnije stvari o svome glasoviru. Usudila sam se opisati Vam svoj glasovir! Vjerno odana, Vaša Emmi.

Nakon 5 minuta

AW:

To ste jako lijepo napravili, Emmi. Vjerujem da sada imam predodžbu o Vašem glasoviru. Da, upravo ga plastično vidim pred sobom. A Vi, Emmi, sjedite pred njim i brojite tipke. Hvala za taj pogled! Laku noć.

Nakon jednoga sata

RE:

Halo, Leo, ja još jedanput. Još nisam umorna. Nažalost, ne znam što bih trebala reći. Jednostavno sam samo tužna. Mislila sam da će nas Mia i fizički približiti. Ali ona nas očigledno sve više udaljuje. A ja se zbog toga čak ne mogu ljutiti na nju, ta bila je to moja ideja. Bit ću iskrena: ja sam, doduše, željela da je Vi upoznate, ali Vas ja nisam željela spojiti. Za mene ste vi bili (i jeste) sve drugo samo ne "par iz snova". Ja sam doista bila presigurna u Vas, Leo. Mislila sam da Vas poznajem. Nisam držala mogućim da se Vi u nju zaljubite. Mia je bez sumnje atraktivna. Ali ona je otprilike sušta suprotnost meni. Ona je potpuna sportašica, snažna, žilava. Kod nje je svaki madež istreniran. Kod nje su vjerojatno i dlake ispod pazuha sačinjene od mišića. Od razvijenog prsišta joj se ne vide grudi. A njezina suncem opaljena koža prava je i istinska rafinerija kokosova ulja. Mia je personificirana fitness misao. Za nju seks mora biti upareni trening mišića nadlaktica i zdjelice s prekidom u vidu orgazmički uvjetovanoga predaha. Ona je žena za dasku za surfanje, za zdrav post, za gradski maraton u New Yorku. Ali ni u snu žena za Lea - tako sam barem mislila. Vas sam, Leo, posve drukčije procijenila. Žudjeti za Mijom znači odbaciti mene. Možete li razumjeti da me to deprimira?

Nakon 10 minuta

AW;

Tko kaže da ja žudim za Mijom? Tko kaže da ona žudi za mnom?

Nakon 2 minute

RE:

Hej, hopala: Vi! Vi! Vi to kažete! Vi to kažete na grozan način! Groznije nego što ste to rekli u svojemu e-mailu

- “moramo biti na čistu glede naših uzajamnih osjećaja”

- to se ne može reći. Kažete: “Sjajno se razumijemo u višestrukom smislu.” Iiiiiiiiiiiiiih - to od Vas nikada ne bih očekivala, Leo!

Nakon 5 minuta

AW:

Ali to je točno: Mia i ja se sjajno razumijemo u višestrukom smislu. Ni jednu riječ nisam slagao. Na primjer, sjajno se razumijemo glede zajedničkoga svjetonazora, promatranja i procjena koje se odnose na Vašu osobu, štovana Emmi Rothner!

Nakon 3 minute

RE:

Sada mi još samo recite da niste spavali s njom.

Nakon 4 minute

AW:

Emmi, Vi se opet uživljavate u muškarca, jesam li u pravu? Ostanimo kod teme. Jesam li ja s Mijom spavao ili ne, to je posve nevažno.

Nakon 55 sekundi

RE:

Nevažno? Ne za mene! Tko spava s Mijom, neće nikada spavati sa mnom, pa ni u duhovnom smislu. Na to polažem vrijednost.

Nakon 2 minute

AW:

Ne svodimo svoj odnos uvijek iznova na to da mi povremeno u duhu spavamo zajedno.

Nakon 50 sekundi

RE:

Vi ste sa mnom spavah povremeno u duhu? To prvi puta čujem. Ali dobro zvuči!

Nakon jedne minute

AW:

U svezi sa spavanjem, ovoga puta posve tjelesno: laku noć, Emmi. Sada su dva sata noću.

Nakon 30 sekundi

RE:

Da, krasno, kao u stara vremena! Laku noć, Emmi.

Sljedećega jutra

Predmet: Ni riječi o seksu

Dobro jutro, Leo. Kakve su to bile zajedničke procjene moje osobe koje ste s razrađivali Mijom? Što Vam je Mia pričala o meni? Znate li sada koja sam ja od triju Emmi s brojem cipela 37? Jesam li barem ona Emmi za koju je Vaša sestra ustvrdila: "U tu bi se zaljubio"?

Nakon sat i pol

AW:

Nećete vjerovati, Emmi, ali mi Vas nismo promatrali po vanjštini, nego Vašu nutrinu. Ja sam Miji odmah na početku dao do znanja da ne želim znati kako izgledate. Ona je na to odgovorila: "Tu nešto propuštate!" (Ona je doista dobra prijateljica.) Mia je, naravno, također znala da Vi želite sve drugo osim da se ja spojim s njom. Nama su odmah bile jasne uloge koje su nam namijenjene. Sjedili smo deset minuta sučelice - i postali saveznici u predmetu Emmi Rothner.

Nakon 12 minuta

RE:

A onda ste se, za moj trud, zaljubili jedno u drugo.

Nakon jedne minute

AW:

Kaže tko?

Nakon 8 minuta

RE:

Kaže Leo Leike; "Mia se pak s udaljenosti pola metra od mene naginje preko majušnog stola i mota preko žlice špagete al pesto." Slina. "Kada zabaci glavu na stranu, osjetim struju zraka koja pritom nastane." Slina. "Mogu je istodobno vidjeti, čuti, dotaknuti, mirisati." Slina. "Mia je materija." Bljak! Znate što, Leo, kod Marlene Vam sve opraštam. Ona je bila prije našega vremena i ima starija prava. Ali Mijine struje zraka pri zabacivanju glave na stranu za mene su doista previše. Ja također želim jedanput zabaciti glavu na stranu i pritom prouzročiti struju zraka, koju ćete Vi osjetiti, majstore Leo! (Okej, povlačim ono "majstore") Što Mijina struja zraka ima što moja nema? Vjerujte mi, ja mogu proizvesti prekrasne struje zraka kada zabacim glavu na stranu.

Nakon 20 minuta

AW:

Pričali smo i o Vašem braku, Emmi.

Nakon 3 minute

RE:

Ah, da? Dolazite opet do svoje omiljene teme? I što kaže Mia? Je li Vam otkrila da joj Bernhard nije simpatičan?

Nakon 15 minuta

AW:

Ne, nikako. Govorila je o njemu samo pozitivno. Rekla je da je Vaš brak uzoran u svakom pogledu. Rekla je da je to avetinjski, ali da tamo doista sve odgovara. Rekla je da Emmi više nema slabih točaka otkako je s Bernhardom. Djelotvorno je zaboravila biti nesavršena. Kada se negdje pojavi s Bernhardom i dvoje djece, svi vjeruju da se pojavila obitelj iz snova. Svi se smiješe, svi su prijazni, svi su sretni. Između Vas i Vašega muža riječi uopće nisu potrebne, vlada tihi sklad. Čak i brat i sestra sjede skupa i grle se. Posvemašnja idila. Prijatelji

kojima Rothneri dođu u posjet trebali bi nakon toga uzeti nekoliko sati terapije, misli Mia. Ljudi vjeruju da sve krivo čine. Osjećaju se kao da su zakazali. Jer imaju partnera koji ih ili ne podržava ili im više ne odgovara izgledom (ili oboje). Ili imaju djecu koja ih teroriziraju. Ili sve tri stvari odjednom. Ili nedostaje bilo jedno, bilo drugo - čovjek jednostavno nema nikoga. Poput Mije, kaže Mia. I to joj ponekad izgleda jadno, isključivo u usporedbi s Emmi.

Nakon 18 minuta

RE:

Da, znam kako Mia misli o meni, o mojemu braku i mojemu obiteljskom životu. Ona ne voli Bernharda jer misli da joj je nešto uzeo: mene, njezinu najbolju prijateljicu. Da, do vraga, ona pati zbog toga što meni više nije tako loše kao njoj. Ne tako loše da bih se kod nje isplakala. Naše je prijateljstvo postalo jednostrano. Prije smo imale zajedničke teme, zajedničke ljutnje, zajedničke neprijatelje - na primjer, muškarce i njihove mane. Bilo je to izdašno, mogle smo pričati satima, mogle smo crpiti iz punine. Nakon Bernharda sve je postalo drukčije. Ni uz najbolju volju ne mogu o njemu reći ništa loše. Nema uopće smisla da se umjetno ljutim zbog sitnica samo da bih Miji odglumila osjećaj solidarnosti. Nas smo dvije jednostavno u posve različitim životnim situacijama. U tome je problem između Mije i mene.

Nakon 5 minuta

AW:

Mia kaže da joj na pamet pada jedna jedina stvar koja ne odgovara u potpunosti savršenoj rotnerskoj obiteljskoj idili. Barem ona to ne može shvatiti, iako je o tome s Vama razgovarala više puta.

Nakon 50 sekundi

RE:

O čemu?

Nakon 40 sekundi

AW:

O meni.

Nakon 30 sekundi

RE:

O Vama?

Nakon 15 minuta

AW:

Da, o meni, o nama, Emmi. Mia ne razumije zašto mi pišete kako mi pišete, što mi pišete, kako mi često pišete i tako dalje. Ne razumije zašto Vam je kontakt sa mnom tako važan. Kaže; Emmi ništa ne nedostaje, apsolutno ništa. Ako ima briga, zna da u svako doba može doći k meni ili kojoj drugoj od svojih prijateljica. Ukoliko traži potvrdu svoje vrijednosti, onda je dovoljno da jedanput prošeta pješačkom zonom. Ako poželi flertati, onda bi na šetnici mogla podijeliti brojeve i pojedinačno prozivati likove. Za sve to ne treba trajnog, intenzivnog e-mail partnera, koji zahtijeva toliko vremena i snage. Da, Mia ne zna zašto me trebate, zašto sam Vam ja potreban, Emmi.

Nakon 2 minute

RE:

Je l' to Vi također ne znate, Leo?

Nakon 9 minuta

AW:

Mislim da znam, uzimam Vas za riječ. Pokušao sam Miji objasniti da sam ja za Emmi neka vrsta "vanjske postaje", malo otklona od obiteljske svakodnevice. I netko tko je cijeni i voli onakvu kakva jest, a da ne mora biti nazočna. Ona samo mora pisati, ništa drugo. Za Miju ovo objašnjenje, međutim, nije dostatno. Ona kaže: Emmi ne treba nikakav otklon. Ona nikada ne bi toliko ulagala u nekakav "otklon". Ako Emmi ulaže, onda ona nešto "želi". A ako Emmi nešto želi, onda ona ne želi puno. Ako Emmi nešto želi, onda ona želi sve.

Nakon 3 minute

RE:

Možda me Mia ipak ne poznaje tako dobro, Leo. Što bih "sve" ja od Vas mogla željeti? Pa ja još nisam s Vama jela čak ni špagete al pesto. Nisam nijednom

zabacila glavu u stranu kako bih proizvela strujanje zraka koje biste Vi mogli osjetiti, dragi Leo. U tome moja prijateljica Mia ima debelu prednost. Uopće ne želim znati koliko je ona tomu “svemu” kod Vas došla bliže nego ja.

Nakon jedne minute

AW:

Veseli me da Vi jedanput to iznimno ne želite znati.

Nakon 50 sekundi

RE:

Dakle, koliko je blizu Mia kod Vas došla do “svega”?

Nakon 2 minute

AW:

Ovisi o tome što za nekoga znači “sve”.

Nakon 55 sekundi

RE;

Vidite, Leo, to su oni Vaši znameniti odgovori koji opravdavaju “trud” što ga ulažem svojim pisanjem. To rado možete poručiti mojoj prijateljici Miji. Kada ćete se opet sresti? Danas?

Nakon 3 minute

AW:

Ne, danas sam pozvan na večeru kod jednoga kolege. Morao bih se zapravo već početi spremati. Želim Vam još ugodnu večer, Emmi.

Nakon 45 sekundi

RE;

I nećete povesti Miju? Očito je, dakle, da ona s onim “sve” Vama još uvijek nije baš tako blizu.

Nakon jedne minute

AW:

Tako blizu ne, Emmi, ako Vas to tješi.

Nakon 40 sekundi

RE:

Da, tješi me!

Nakon 50 sekundi

AW:

Emmi. Emmi. Emmi.

Sljedećega dana

Predmet: Mia

Bok, Leo, sutra ću se naći s Mijom! Pozdrav, Emmi.

Nakon 10 minuta

AW:

Halo, Emmi, lijepo za Vas, lijepo za Miju. Također pozdrav, Leo.

Nakon 50 sekundi

RE:

Ne pada Vam na pamet ništa više u svezi s tim?

Nakon 20 minuta

AW:

Što ste mislili, Emmi? Jeste li pomislili da bih se trebao uspaničariti? Emmi, nemamo roditeljski sastanak, nisam bježao s nastave, Mia nije moja učiteljica, a Vi, Emmi, niste moja mama. Nemam se, dakle, čega bojati.

Nakon 3 minute

RE:

Ukoliko Vi s Mijom... ma znate već... tada bih to radije doznala od Vas danas nego sutra od Mije. Dakle, recite mi.

Nakon 4 minute

AW:

Spavam li s Mijom? Možda Mia uopće ne želi da Vi to doznate, ukoliko bi to doista bilo tako.

Nakon jedne i pol minute

RE:

VI ne želite da ja to znam. Ali peh, Lee, ja to znam! Tako kako pišete Vi piše samo netko tko spava s Mijom.

Nakon 13 minuta

AW:

I to bi za Vas bila katastrofa? To bi cijeli Vaš "vanjski svijet" bacilo u nesklad? Ili se radi samo o staroj igri iz djetinjstva: ja nešto ne mogu imati, prema tome, moja najbolja prijateljica to također ne može imati?

Nakon 4 minute

RE:

Leo, Vi ste mi odveć zeleni za ovu temu. Ostavimo to, dakle. Provedite ugodan dan. Čitat ćemo se, Emmi.

Nakon 10 minuta

AW:

Vi ste također već bili bolje raspoloženi, draga moja. Da, čitat ćemo se, bez sumnje.

Sljedećega dana

Predmet: Mia

Hej, Leo, našla sam se s Mijom!

Nakon 30 minuta

AW:

Znam, Emmi, najavili ste to.

Nakon 2 minute

Ne želite znati kako je bilo?

Nakon 4 minute

AW:

Dobro pitanje. Mogu sada birati između dviju varijanti odgovora: 1.) Mia će mi već ispričati ili 2.) Vi, Emmi, ćete mi to ionako odmah ispričati.

Biram varijantu 2.

Nakon jedne minute

RE:

Zamalo promašeno, dragi moj. Pitajte Miju kako je bilo. Ugodno popodne!

Nakon 50 sekundi

RE:

Ne pada Vam na pamet ništa više u svezi s tim?

Nakon 20 minuta

AW:

Što ste mislili, Emmi? Jeste li pomislili da bih se trebao uspaničariti? Emmi, nemamo roditeljski sastanak, nisam bježao s nastave, Mia nije moja učiteljica, a Vi, Emmi, niste moja mama. Nemam se, dakle, čega bojati.

Nakon 3 minute

RE:

Ukoliko Vi s Mijom... ma znate već... tada bih to radije doznala od Vas danas nego sutra od Mije. Dakle, recite mi.

Nakon 4 minute

AW:

Spavam li s Mijom? Možda Mia uopće ne želi da Vi to doznate, ukoliko bi to doista bilo tako.

Nakon jedne i pol minute

RE:

VI ne želite da ja to znam. Ali peh, Leo, ja to znam! Tako kako pišete Vi piše samo netko tko spava s Mijom.

Nakon 13 minuta

AW:

I to bi za Vas bila katastrofa? To bi cijeli Vaš “vanjski svijet” bacilo u nesklad? Ili se radi samo o staroj igri iz djetinjstva: ja nešto ne mogu imati, prema tome, moja najbolja prijateljica to također ne može imati?

Nakon 4 minute

RE:

Leo, Vi ste mi odveć zeleni za ovu temu. Ostavimo to, dakle. Provedite ugodan dan. Čitat ćemo se, Emmi.

Nakon 10 minuta

AW:

Vi ste također već bili bolje raspoloženi, draga moja. Da, čitat ćemo se, bez sumnje.

Sljedećega dana

Predmet: Mia

Hej, Leo, našla sam se s Mijom!

Nakon 30 minuta

AW:

Znam, Emmi, najavili ste to.

Nakon 2 minute

RE:

Ne želite znati kako je bilo?

Nakon 4 minute

AW:

Dobro pitanje. Mogu sada birati između dviju varijanti odgovora: 1.) Mia će mi već ispričati ili 2.) Vi, Emmi, ćete mi to ionako odmah ispričati.

Biram varijantu 2.

Nakon jedne minute

RE:

Zamalo promašeno, dragi moj. Pitajte Miju kako je bilo. Ugodno popodne!

Nakon 7 sati

AW:

Laku noć, Emmi, ovo je danas bilo nešto slabije dostignuće.

Sljedećega dana

Predmet: Emmi?

Draga moja e-mail partnerice, jeste li uvrijeđeni? Zašto zapravo? Je li Vam Mia ispričala nešto što niste željeli čuti?

Nakon dva i pol sata

RE:

Leo, Vi točno znate što mi je Mia ispričala. Vi, također, točno znate što mi Mia NIJE ispričala. “Da, on je vrlo ugodan. Da, dobro se razumijemo. Da, viđamo se češće. Da, ponekad bude dosta kasno (osmijeh, zasmijavanje). Da, on je doista posve okej (razvučeni osmijeh). Da, to bi već bio muškarac (uzdah), kod kojega se može zamisliti (sanjarenje)... Ali, Emmi, posve je svejedno jesmo li se seksali! To ipak nije odlučujuće... Ah, Emmi, zašto ti uvijek moraš govoriti o seksu?” I tako dalje.

Dobri Leo, to nije Mia kakva ona jest. Kada je Mia onakva kakva jest, ona satima govori o seksu! Ona pritom opisuje svaki mišić koji se napreže ili je na bilo koji način uključen pa makar samo kao gledatelj (ili slušatelj). Mia je u stanju jedan jedini orgazam u trajanju od pet sekundi sa sportsko-medicinskoga gledišta podijeliti u sedam radnih jedinica s tablicama utroška energije itd., od kojih svaka zahtijeva referat u trajanju od jednoga sata. To je Mia! A znate li tko ni u kojem slučaju nije Mia? “Ah, Emmi, zašto ti uvijek moraš govoriti o seksu!” To je nula od Mie, ali zato sto posto Leo Leike. Leo, što ste napravili od Mije? I zašto? Da mene ljutite?

Nakon 13 minuta

AW:

Zar Vas Mia nije pitala zašto se tako zdvojno zanimate za to jesam li spavao s njom? Nije li Vam rekla da ni ona Vas ne pita koliko često spavate sa svojim Bernhardom? (Okej, povlačim ono “svojim”.) Zar Vas Mia nije pitala što Vi zapravo hoćete od mene? Jest, pitala je, imam li pravo? A što ste odgovorili na to, Emmi?

Nakon 50 sekundi

RE:

Od njega hoću e-mailove! (Ali ne takve.)

Nakon jedne i pol minute

AW:

Ponekad ih čovjek ne može izabrati.

Nakon 3 minute

RE:

Ne želim ih morati birati. Želim da su po sebi lijepi. Ranije ste mi, Leo, pisali tako lijepe e-mailove. Otkako spavate s Mijom, samo okolišate. Dobro, sama sam kriva, nisam Vas smjela spojiti s Mijom. To je jednostavno bio moj pogrešan potez.

Nakon 8 minuta

AW:

Draga Emmi, obećavam Vam da ćete jedanput od mene opet dobiti lijep e-mail, bez obzira na Miju. Danas to više neću uspjeti. Idemo u kazalište. (Ne, ne Mia i ja, nego moja sestra, nekoliko prijatelja i ja.) Ugodna večer, Leo. I pozdravite mi svoj glasovir.

Nakon 5 sati

RE:

Jeste li se već vratili iz kazališta? Danas ne mogu spavati. Jesam li Vam zapravo već jednom pričala o sjevercu? Ne podnosim sjeverac kada imam otvoren prozor. Bilo bi lijepo kada biste mi napisali još nekoliko riječi. Napišite jednostavno: “Pa onda zatvorite prozor.” Onda ću Vam odgovoriti: Ne mogu spavati uz zatvoren prozor.

Nakon 5 minuta

AW:

Spavate li glave prema prozoru?

Nakon 50 sekundi

RE:

LEO!!! Da, spavam glavom koso prema prozoru.

Nakon 45 sekundi

AW:

A da se okrenete za 180 stupnjeva pa spavate nožnim prstima koso prema prozoru?

Nakon 50 sekundi

RE:

Ne ide, tamo mi nedostaje noćni ormarić sa svjetiljkom za čitanje.

Nakon jedne minute

AW:

Pa za spavanje ne trebate svjetiljku za čitanje.

Nakon 30 sekundi

RE:

Ne, ali za čitanje.

Nakon jedne minute

AW:

Onda čitajte, a potom se okrenite i spavajte nožnih prstiju koso prema prozoru.

Nakon 40 sekundi

RE:

Kada se okrenem, razbudim se pa opet moram čitati da bi me obuzeo san. A onda mi nedostaje noćni ormarić sa svjetiljkom za čitanje.

Nakon 30 sekundi

AW:

Imam rješenje! Postavite ga jednostavno na drugu stranu kreveta.

Nakon 35 sekundi

RE:

Nije moguće, kabel svjetiljke je prekratak.

Nakon 40 sekundi

AW:

Šteta, imao bih ovdje produžni kabel.

Nakon 25 sekundi

RE:

Pošaljite mi ga mailom!

Nakon 45 sekundi

AW:

Okej, šaljem ga kao dokument.

Nakon 50 sekundi

RE:

Hvala, primila sam. Krasan kabel, tako dug! Sada ću ga priključiti.

Nakon 40 sekundi

AW:

Pazite samo da noću ne zapnete za njega.

Nakon 35 sekundi

RE:

Ah, zahvaljujući Vašem kabelu, spavat ću duboko i čvrsto.

Nakon jedne minute

AW:

Onda sjeverac može puhati koliko hoće.

Nakon 45 sekundi

RE:

Tako ste mi jako, jako dragi. Vi ste fantastično dobri protiv sjeverca!

Nakon 30 sekundi

AW:

Vi ste meni također dragi, Emmi, laku noć.

Nakon 25 sekundi

RE:

Laku noć. Sanjajte nešto lijepo.

Sljedeće večeri

Bez oznake

Dobra večer, Emmi. Danas ste čekali da Vam prvi pišem, imam li pravo?

Nakon 5 minuta

RE;

Leo, ja gotovo uvijek čekam da Vi prvi pišete, ali uglavnom uzalud. Ovoga puta sam izdržala. Jeste li dobro?

Nakon 3 minute

AW:

Da, dobro sam. Upravo sam razgovarao s Mijom. Zaključili smo da Vam otkrijemo sve o nama, ukoliko to još uopće želite znati.

Nakon 8 minuta

RE:

Tek ću poslije znati jesam li željela doznati. Vi ste to svakako tako državnički iznijeli da mi se uopće ne čini nevjerojatnim kako ču poslije znati da zapravo uopće nisam željela znati. Ukoliko se radi o ljubavnoj priči s trudnoćom, putovanjem u Veneciju i terminom za vjenčanje, onda me bolje poštedite toga. Danas sam već imala svađu s jednim od mojih klijenata. Osim toga, ulazim u svoje dane.

Nakon 4 minute

AW:

Ne, ne radi se o ljubavnoj priči. Ona to nikada nije ni bila. A mene čudi da ste, i u kojem opsegu, posumnjali u to. Prije ste bili posve sigurni u svoju stvar. “Svoju stvar”, da, to je ta točka. Trebam li ići u pojedinosti?

Nakon 6 minuta

RE:

Leo, to nije fer! Ja nisam bila sigurna ni u što. Nije uopće bilo nikakve “stvari”. Nisam prethodno razmišljala što bi se moglo dogoditi kada sretnete moju prijateljicu. Bila sam samo znatiželjna što će ona reći - i što ćete Vi reći, Leo.

Kada ste onda rekli, odnosno kada NISTE rekli, tek sam tada osjetila kako mi se malo sviđa ono što ste rekli, odnosno ono što NISTE rekli, Vi i Mia. Ali pričajte samo dalje. Najvažniju rečenicu ionako ste već napisali (Vaša prva). Sada se više ništa ne može dogoditi.

Nakon sat i pol

AW:

Mia i ja smo se toga nedjeljnog popodneva prvi puta sreli u kavani i odmah smo znali zašto tamo sjedimo - ne zbog nas, nego zbog Vas. Mi uopće nismo imali nikakve šanse za približavanjem, da se možda međusobno zaljubimo. Bili smo uglavnom suprotnost od određenja “jedno za drugo”. Od prvoga trenutka izgledali smo sebi kao Vaše marionete, poput šahovskih figura koje ste Vi, Emmi, upravo povlačili. Jedino što nismo razumjeli “igru”. I igra do danas nije shvaćena. Emmi, Vi znate da Mia puno drži do Vas, ona Vam se divi, da, pa čak Vam i zavidi. Je li to trebalo pridonijeti porastu mojega zanimanja za Vas? Ako da, onda čemu? Trebam li znati kako Vi savršeno i idilično možete voditi obiteljski život? Čemu? Kakve to veze ima s našim e-mailovima? Sprječava li to sjeverac da ne puše kroz Vaš prozor, tako da ne možete zaspati?

A Mia... Ona se više uopće ne snalazi kod Vas. Ona je od samoga početka osjećala samo jedno: ja sam za nju bio tabu. Ja sam oko vrata nosio pločicu s natpisom: “Emmino vlasništvo! Zabranjeno doticati!” Mia se osjetila svedenom na to da me ispipa. Ona Vam je o meni trebala pričati u svim pojedinostima, trebala Vam je servirati moju drugu razinu, onu koju Vi ne poznajete, onu fizičku, kako biste zaokružili svoju sliku o meni.

E, pa dobro, Emmi, Mia i ja nismo bili spremni udovoljiti zamisli o nama namijenjenim ulogama. Odlučili smo uprskati Vašu čudnu igru. Da, bili smo prkosni, nismo se, doduše, međusobno zaljubili, ali mi smo skupa spavali. To nam je godilo, činilo nam zadovoljstvo, nismo jedno drugom ništa ostali dužni. Proteklo je to bez ikakva ubrzanog pulsa, bez velike žudnje, bez duboke strasti. Nama je bilo dovoljno da Vama napakostimo. Bila je to najjednostavnija i najiskrenija stvar na svijetu. Bili smo istinski ljuti na Vas! Na taj smo način mi u igri imali svoju igru. Da, jedne je noći to funkcioniralo, druge više nije. Trajno se može “s nekim” spavati, ali ne protiv nekakvoga zajedničkog trećeg. A nama je bilo jasno da se

između Mije i mene neće ništa razviti. Ali mi smo se rado sretali, bilo je ugodno ćaskati, bili smo jedno drugom dragi (i još jesmo) i sviđalo nam se držati Vas na odstojanju, Emmi. Kao malu kaznu za Vašu prepotentnost.

To je cijela priča. Znatiželjan sam hoćete li je razumjeti i kako ćete je svariti, draga moja e-mail partnerice. U međuvremenu je pala noć. Pun je mjesec, koliko vidim. A sjeverac je utihnuo. Možete ostaviti glavu kraj prozora. Laku noć!

Nakon 2 dana

Bez oznake

Draga Emmi, čovjek sam sebi ispada prilično jadan ako dva dana visi u zraku, kao što visim ja, jer ste me ostavili visjeti u zraku. Stoga Vas ljubazno pozivam da mi odgovorite. Slobodno me grubo spustite na zemlju, ali ne ostavljajte me visjeti u zraku. S poštovanjem, Vaš Leo.

Sljedećega dana

Predmet: Varenje

Halo, Leo, Jonas je na odbojci iščašio ruku. Proveli smo dvije noći u bolnici. To samo kao mali predokus o obiteljskoj idili.

Sada o varenju. Pokušala sam nekoliko puta provariti Vaš e-mail, ali mi se, nažalost, uvijek dizao u želucu. Sada je ostao još samo kao okusom neutralna kaša. Pitate me jeste li od Mije trebali doznati kako savršeno i idilično znam voditi obiteljski život? Dragi Leo, u tom ste pogledu i Vi i Mia podlegli velikoj zabludi. Moj obiteljski život je dobar, ali ni u kojem slučaju savršen. “Obiteljski život” kao takav nema ništa zajedničko sa savršenstvom, nego s izdržljivošću, strpljenjem, razumijevanjem i iščašenim rukama djece. Smijem li ovdje iznimno ukazati na svoje dugogodišnje iskustvo koje - žao mi je - odričem i Miji i Vama? “Obiteljska idila” je oksimoron, par pojmova koji jedan drugoga isključuje: ili obitelj ili idila.

Tako, a sada još nekoliko riječi o Vašoj “igri u igri”. Vi ste, dakle, s Mijom otišli u krevet jer ste oboje bili ljuti na mene? Nešto tako djetinjasto već odavno nisam čula, Leo, Leo! To Vam donosi oduzimanje bodova.

Sedmo poglavlje

Nakon 2 dana

Predmet: Pospremanje

Halo, Emmi. Kako ste? Ja baš nisam uzbudljivo dobro. Nisam ni posebno ponosan na sebe. Nisam smio upoznati Miju. Morao sam znati da će me to na apsurdan način još više vezati za Vas, Emmi. Predbacio sam Vam da je to bio Vaš cilj. Polovinu od toga povlačim. Vjerujem da nam je oboma to bio cilj, samo što to do danas nismo bili spremni sebi priznati. Mia je bila poveznica među nama. Vi ste je naputili na mene. A ja sam Vam zato s njom vratio milo za drago. Prema njoj to nije bilo nepošteno. Mijino poraslo zanimanje za mene odgovara njezinu poraslom zanimanju za Vas, Emmi. Mislim da ste Vi ona koja bi trebala učiniti nekoliko koraka prema svojoj prijateljici. A ja sam onaj koji bi trebao učiniti nekoliko koraka natrag. Moram tu jednostavno malo pospremiti. Želim Vam još lijep dan. Leo.

Nakon jednoga sata

RE;

A što ćete kao sljedeće pospremiti, Leo? Mene?

Nakon 8 minuta

AW:

Ja sam uvijek mislio da su e-mailovi kao takvi dovoljno pospremljeni. Ali vjerujem da bih i tu jedanput polako trebao povući kočnicu.

Nakon 4 minute

RE:

Leo oklijevalo je opet u svome elementu. “Vjerujem.” “Trebao bih.” “Polako.” “Jedanput.” “Povući kočnicu.” Veseli li Vas uvlačiti me u sudjelovanje u svojemu bojažljivo najavljenom povlačenju? Leo, molim Vas, povucite kočnicu, ali je dobro povucite!!! I nemojte me mučiti riječima tipa vjerujem, trebao bih, ja ću onda jedanput polako... To jedanput polako živcira!

Nakon 3 minute

AW:

Okej, povlačim kočnicu.

Nakon 40 sekundi

RE:

Konačno.

Nakon 35 sekundi

AW:

Već povučena.

Nakon 25 sekundi

RE:

I sada?

Nakon 2 minute

AW:

Još ne znam. Čekam na mirovanje.

Nakon 25 sekundi

RE:

Evo ga. Noć!

Nakon dva dana

Bez oznake

Halo, Emmi, kako je, nećemo se više uopće dopisivati?

Nakon 7 sati

RE:

Izgleda da nećemo.

Sljedećega dana

Bez oznake

Upravo ugodno jedanput ne dobiti e-mail.

Nakon dva i pol sata

AW:

Da, čovjek bi se mogao naviknuti na to.

Nakon 4 sata

RE:

Tek se sada vidi kako je to bilo naporno.

Nakon pet i pol sati

AW:

Stres. Čisti stres.

Sljedećega dana

Bez oznake

A kako je Mia?

Nakon 2 sata

AW:

Nemam pojma, više se ne sastajemo.

Nakon 8 sati

RE:

Ah, tako? Šteta.

Nakon 3 minute

AW:

Da, šteta.

Sljedećega dana

Bez oznake

Baš je zabavno s Vama, Leo.

Nakon 9 sati

AW:

Hvala, tu pohvalu mogu samo uzvratiti.

Sljedećega dana

Bez oznake

Kako je, zapravo, Marlene? Opet iznova popustili?

Nakon 3 sata

AW:

Ne, do sada još ne, ali radim na tome. A kako obitelj? Kako Jonasovo koljeno?

Nakon 2 sata

RE:

Ruka.

Nakon 5 minuta

AW:

Da, točno, oprostite, kako ruka?

Nakon tri i pol sata

RE:

Ne vidi se. U gipsu je.

Nakon pola sata

AW:

Ah, tako. Ah, da, jasno.

Nakon 2 dana

Bez oznake

Doista tužno, Emmi, nemamo više što reći jedno drugom.

Nakon 10 minuta

RE:

Možda nikada nismo ni imali što za reći.

Nakon 8 minuta

AW:

Zato smo, međutim, puno razgovarali.

Nakon 20 minuta

RE:

Govorili smo nijemo. Sve prazne riječi.

Nakon 5 minuta

AW:

Kada Vi tako kažete, onda je vjerojatno tako.

Nakon 12 minuta

Koja blagodat što ste povukli kočnicu.

Nakon 3 minute

AW:

Mirovanje ste Vi najavili, Emmi.

Nakon 8 minuta

RE:

A Vi ga svakodnevno izgovarate.

Nakon 5 sati

AW:

Hoćemo li posve prestati?

Nakon 3 minute

RE:

Mi smo to ionako već učinili.

Nakon 50 sekundi

AW:

Znate jako dobro nekoga oboriti s nogu.

Nakon 2 minute

RE:

To sam od Vas naučila, Leo. Laku noć

Nakon 3 minute

AW:

Laku noć.

Nakon 2 minute

RE:

Laku noć.

Nakon jedne minute

AW:

Laku noć.

Nakon 50 sekundi

RE:

Laku noć.

Nakon 40 sekundi

AW:

Laku noć.

Nakon 20 sekundi

RE:

Laku noć.

Nakon 2 minute

AW:

Tri je sata u noći. Puše li sjeverac? Laku noć.

Nakon 15 minuta

RE:

Tri sata i 17 minuta. Zapadni vjetar, taj mi ne smeta. Laku noć.

Sljedećega jutra

Predmet: Dobro jutro Dobro jutro, Leo.

Nakon 3 minute

AW:

Dobro jutro, Emmi.

Nakon 20 minuta

RE:

Ja večeras letim na dva tjedna u Portugal, ljetni godišnji odmor s djecom. Leo, hoćete li još biti tu kada se vratim? Moram to znati. Pod “tu” mislim... zapravo, što mislim? Mislim, jednostavno tu. Vi već razumijete što mislim. Bojim se da ću Vas

izgubiti. Što se mene tiče, kočnica. Što se mene tiče, mirovanje. Što se mene tiče, prazne riječi. Ali nijeme, prazne riječi s Vama, ne bez Vas!

Nakon 18 minuta

AW:

Da, draga Emmi, ja, doduše, neću čekati na Vas, ali ću biti tu kada se vratite. Ja sam uvijek tu, za Vas, i u vrijeme mirovanja. Vidjet ćemo kako ćemo se nakon tih četrnaest dana "stanke" osjećati. Možda će to biti dobro za nas. Mislim da smo se posljednjih dana već sasvim lijepo pripremili za to. Ljubazan pozdrav, Leo.

Nakon 2 sata

RE:

Još jedno, prije nego odletim, Leo. Molim, iskreno! Jeste li izgubili zanimanje za mene?

Nakon 5 minuta AW:

Doista iskreno?

Nakon 8 minuta RE:

Da, doista iskreno. Iskreno i, molim Vas, brzo! Moram s Jonasom na skidanje gipsa.

Nakon 50 sekundi

AW:

Kada vidim da prispije e-mail od Vas, srce mi brže zakuca. To je danas jednako kao i jučer i jednako kao i prije sedam mjeseci.

Nakon 40 sekundi

RE:

Unatoč nijemim, praznim riječima? To je lijepo!!!!! Godišnji odmor je spašen! Adieu.

Nakon 45 sekundi

AW:

Adieu.

Nakon 8 dana

Bez oznake

Halo, Leo, upravo sam u jednom internetskom lokalu u Portu. Pišem brzo da Vam srce ne bi stalo od “nekucanja”. Mi smo dobro: mali od početka godišnjeg odmora ima proljev, velika se zaljubila u učitelja surfanja. Još samo šest dana! Veselim se Vama! (P. S.: Ne započinjite ništa s Marlene!)

Nakon 6 dana

Predmet: Halo!

Dragi Leo, evo me opet. Kakva je bila “stanka”? Što ima novo? Nedostajali ste mi! Niste mi pisali. Zašto ne? Bojim se Vašega prvog e-maila. Još se više bojim što me puštate da čekam na njega. Pitanje: Kako ćemo dalje?

Nakon 15 minuta

AW:

Emmi, ne trebate se bojati mojega prvog e-maila. Evo ga i posve je bezazlen.

1.) Novoga - ništa.

2.) Stanka je bila - duga.

3.) Nisam Vam pisao, jer je - bila stanka.

4.) Nedostajali ste i Vi meni - također! (Vjerojatno više nego ja Vama. Vi ste barem morali braniti šesnaestogodišnju kćerku od učitelja surfanja. Kako je ta priča završila?)

5.) Kako ćemo dalje? Kod toga postoje točno tri mogućnosti: Kao i do sada. Prestati. Susresti se.

Nakon 2 minute

RE:

Pod 4.) Fiona želi odseliti u Portugal i udati se za učitelja surfanja. Samo je nakratko doletjela s nama kući da spakira stvari. Tako barem ona misli.

Pod 5.) Ja sam za - susret!

Nakon 3 minute

AW:

Prošle sam Vas noći intenzivno sanjao, Emmi.

Nakon 2 minute

RE:

Doista? To se već i meni dogodilo. Mislim, da sam Vas intenzivno sanjala. Što zapravo podrazumijevate pod “intenzivno”? Je li san bio samo nekako intenzivan ili je barem bio i erotičan?

Nakon 35 sekundi

AW:

Da, vrhunski erotičan!

Nakon 45 sekundi

RE:

Iskreno? To Vam uopće ne priliči.

Nakon jedne minute

AW:

Mene je također začudilo.

Nakon 30 sekundi

RE:

I??? Pojedinosti molim! Što smo radili? Kako sam izgledala? Kako je izgledalo moje lice?

Nakon jedne minute

AW:

Od lica baš nisam puno vidio.

Nakon jedne i pol minute

RE:

Hej, Leo, Vi ste baš nekakvi! Vjerojatno sam bila ona plava Emmi iz kavane, velikih grudi koje je trebalo izvagati.

Nakon 50 sekundi

AW:

Što Vi uvijek imate s velikim grudima? Imate li možda problem velikih grudi?

Nakon 2 minute RE:

Tu Vam se divim, Leo. Vi ne želite znati imam li ja velike grudi. Želite doznati imam li problem velikih grudi. To je u tolikoj mjeri netipično muški, da bi se moglo pomisliti kako imate izražen sindrom problema velikih grudi.

Nakon 3 minute

AW:

Emmi, slobodno me možete smatrati aseksualnim, ali jesu li velike, male, debele, tanke, široke, spljoštene, okrugle, ovalne, uglate ili četvrtaste - nekako me uopće ne zanimaju grudi uz koje ne poznajem lice. U najmanju mi ruku nedostaje talenta da se neovisno o svemu drugome što jednu ženu čini bavim opsegom njezinih grudi.

Nakon jedne minute

RE:

Ha, upadate u protuslovlje! Prije tri maila ste mi pričali o svojemu vrhunski erotičnom snu tijekom kojega ste očito mogli vidjeti sve moguće, samo ne moje lice. Sada mi još samo recite da pritom niste primijetili moje grudi.

Nakon 55 sekundi

AW:

Ja u snu nisam vidio ni lice ni grudi ni bilo što tjelesnoga što Vam pripada. Ja sam sve samo osjećao.

Nakon jedne i pol minute

RE:

Ako niste ništa vidjeli, kako onda znate da sam ja bila ta žena koju ste naslijepo opipali?

Nakon jedne minute

AW:

Jer postoji samo jedna koja se izražava poput Vas!

Nakon dvije i pol minute

RE;

Mi smo, dakle, razgovarali dok ste me Vi naslijepo opipavali?

Nakon 50 sekundi

AW;

Nisam Vas naslijepo opipavao, ja sam Vas osjećao, a to je značajna razlika. Mi smo (između ostaloga) i razgovarali.

Nakon 35 sekundi

RE:

Vrlo erotično!

Nakon jedne i pol minute

AW:

O tome Vi ništa ne razumijete, Emmi. Vi se u takvim prilikama očito previše uživite u "svoje" muškarce.

Nakon 2 minute

RE:

Ovdje "moji muškarci", a tamo - "the one and only" Leo, uzvišen iznad grudi. Ovim plemenitim razlikovanjem završimo naš današnji razgovor. Moram završiti jer još valja koješta obaviti. Javit ću se sutra. Do skora, Emmi.

Sljedećega dana

Predmet; Susret

Dakle, Leo, hoćemo li se sresti? Ja imam na raspolaganju sve vrijeme svijeta. Bernhard je s djecom otišao na tjedan dana pješačiti. Ja sam sama.

Nakon pet i pol sati

RE:

Hej, Leo, je li Vam zapela riječ u grlu?

Nakon 5 minuta

AW:

Ne, Emmi, samo razmišljam.

Nakon 10 minuta

RE:

To ne sluti na dobro. Točno znam o čemu razmišljate. Leo, nađimo se! Ne propustimo možda posljednju zgodnu priliku za to. Što pritom stavljate na kocku? Što imate za izgubiti?

Nakon 2 minute

AW:

1.) Vas.

2.) Sebe.

3.) Nas.

Nakon 17 minuta

RE:

Leo, Vi imate paničan strah od dodira. Mi ćemo se vidjeti i bit ćemo jedno drugom dragi, razgovarat ćemo kako smo uvijek međusobno razgovarali, samo što će to biti usmeno. Bit ćemo od prve minute prisni. Nakon sat vremena nećemo uopće moći pretpostaviti kako bi bilo da se nikada nismo vidjeli. Sjedit ćemo za malim stolom u jednom talijanskom restoranu. Ja ću pred Vašim očima jesti špagete al pesto. (Smiju li biti i “vongole”?) I ja ću zabaciti svoju glavu u stranu, tako da proizvedem strujanje zraka koje ćete Vi moći osjetiti, dragi Leo. Konačno jedno istinsko, fizičko, oslobađajuće, antivirtualno strujanje zraka!!!

Nakon tri i pol sata

AW:

Emmi, Vi niste Mia. Kod Mije nisam imao nikakvih očekivanja - i obratno. Mia i ja, mi smo u startu počeli kao što je uobičajeno kada se dvoje upoznaju. Drukčije je kod nas, Emmi. Mi počinjemo od ciljne crte i postoji samo jedan smjer: natrag. Usmjeravamo se prema velikom otrježnjenju. Mi ne možemo živjeti ono što pišemo. Ne možemo zamijeniti sve one slike koje jedno o drugomu stvaramo. Bit će razočaravajuće ako zaostanete za onom Emmi koju poznajem. A Vi je nećete doseći! Vi ćete biti deprimirani ako ja zaostanem za onim Leom kojega Vi poznajete. A ja ću zaostati za njim! Mi ćemo se nakon našega prvog (i jedinog) susreta otriježnjeni razići, lijeno, kao nakon kakva masnoga obroka koji nam nije prijao, a tako smo mu se željno veselili godinu dana i pustili ga da se mjesecima kuha i krčka. I onda? Gotovo. Kraj. Pojedeno. Činiti kao da ništa nije

bilo? Emmi, mi onda zauvijek u zrcalu pred očima imamo demitologiziranu, otkrivenu, razočaranu, napuklu sliku drugoga, lišenu svake čarolije. Mi više nećemo znati što bismo pisali jedno drugom. Nećemo znati čemu bismo pisali jedno drugom. I nekada kasnije susrest ćemo se jedanput slučajno u nekakvoj kavani ili podzemnoj željeznici. Pokušat ćemo se ne prepoznati ili se međusobno previdjeti i brzo ćemo se okrenuti jedno od drugoga. Bit će nam neugodno što je postalo od našega "mi", što je od toga ostalo. Ništa. Dvije strane osobe prividne zajedničke prošlosti, kojoj su se tako dugo i tako bestidno dali varati.

Nakon 3 minute

RE:

A svaki dan izumire na stotine životinjskih vrsta.

Nakon jedne minute

AW:

Što sada to znači?

Nakon 55 sekundi

RE:

Leo, Vi kukate, kukate, kukate, kukate, kukate. Vi sve gledate crno, gledate crno, gledate crno, gledate crno.

Nakon 25 sekundi

AW:

Gledate crno.

Nakon 40 sekundi

RE:

???

Nakon jedne i pol minute

AW:

Gledate crno. (Jedno ste zaboravili, ili pet puta "kukate" i pet puta "gledate crno" ili četiri puta "kukate" i četiri puta "gledate crno". U tom je slučaju jedan "kukate" bio previše.)

Nakon 2 minute

RE:

Dobro zamijećeno, dobro razrađeno. Tipični Leo, pomalo bolesno usiljen, ali ljubazno pažljiv i korektan. A pritom bih rado vidjela Vaše oči. Vaše stvarne oči! Laku noć. Sanjajte o meni! I pritom me možda jedanput i pogledajte!

Nakon 3 minute

AW:

Laku noć, Emmi. Žao mi je, ja sam takav kakav jesam, takav kakav sam, takav kakav sam.

Nakon 2 dana

Predmet: "Light" susret

Ugodno popodne, Emmi. Jeste li (još uvijek) uvrijeđeni ili možemo noćas opet jedanput skupa popiti nekoliko čaša vina? U očekivanju, Vaš Leo.

Nakon jedan i pol sat

RE:

Halo, Leo, večeras ću se "realno" sresti s Mijom. Odlučile smo tomu pristupiti "kao u starim vremenima" i završiti, da ne kažem zaglaviti, u posljednjem još otvorenom baru. To znači da bismo glatko mogli biti do pet sati ujutro.

Nakon 16 minuta

AW:

Jasno mi je. Da, to treba iskoristiti kada je obitelj jedanput izvan kuće. Pozdravite Miju s moje strane. I ugodna večer.

Nakon 8 minuta

RE:

To je jedan od rijetkih e-mailova kod kojih ne želim znati kako izgledate kada tako nešto pišete. (Uostalom, Vi imate prilično prostodušnu predodžbu o obitelji, ili u najmanju ruku - o mojoj obitelji. Da bih ostala negdje do pet sati ujutro, ne moram čekati da mi obitelj bude izvan kuće. Ja to i inače mogu napraviti, kada god to poželim.)

Nakon 3 minute

AW:

I sa mnom biste se također mogli naći kada god poželite? Posve svejedno je li Bernhard s djecom otišao na tjedan dana daleko u brda ili boravi kod kuće u pokrajnjoj sobi (i u svako doba može banuti u posjet u Vašu sobu).

Nakon 20 minuta

RE:

LEO, KONAČNO JE DOŠLO NA VIDJELO!!! Mogli ste sebi uštedjeti prekjučerašnje tamnosmeđe nabrajanje o potresnom prvom susretu između nas koje bi razorilo naše slike u zrcalu. To, naime, uopće nije Vaš problem. Vaš problem zove se Bernhard. Vi ste sebi odveć dobri da biste bih drugi nakon njega. Vi me ne želite sresti jer me čisto teoretski uopće ne možete "dobiti", neovisno o tome želite li Vi to tada doista ili ne. Putem e-maila imate me samo za sebe i u ovom se obliku sjajno slažemo. Tu u svako doba, već prema želji, možete prebacivati s udaljenosti na bliskost i opet natrag. Jesam li u pravu?

Nakon 45 minuta

AW:

Emmi, niste odgovorili na moje pitanje. Biste li me željeli sresti i onda ako bi Vaš muž sjedio u pokrajnjoj sobi?

I (dodatno pitanje): Što biste mu rekli? Možda nešto poput: "Čuj, zlato, ja ću se danas naći s jednim muškarcem s kojim se već godinu dana dopisujem, uglavnom više puta na dan, od 'dobro jutro' do 'laku noć'. On je često prvi u danu koji nešto čuje od mene. Često je posljednji kojemu nešto kažem prije nego pođem spavati. A u noći kada ne mogu spavati, kada puše sjeverac, tada ne dolazim k tebi, zlato. Ne, tada tom muškarcu pišem e-mail. I on mi odgovara. To mi, naime, prokleto godi protiv sjeverca u mojoj glavi. O čemu mi to pišemo? Ah, sve same osobne stvari, samo o nama, kako bi to bilo s nama kada ne bih imala tebe, zlato, tebe i djecu. Da, i kako rekoh, večeras ću se naći s njim..."

Nakon 5 minuta

RE:

Ja svojemu mužu nikada ne govorim "zlato".

Nakon 50 sekundi

AW:

Oh, oprostite, Emmi, Vi, dakako, kažete: Bernhard. To zvuči s više poštovanja.

Nakon 4 minute

RE:

Nemojte se ljutiti, Leo, ali Vi doista imate bijednu predodžbu o jednom dobro funkcionirajućem braku. Znate li što bih rekla Bernhardu kada bih se jedne večeri htjela naći s Vama? Rekla bih: "Bernharde, ja ću večeras izići. Naći ću se s jednim prijateljem. Moglo bi biti kasno." I znate li što bi Bernhard na to odgovorio? "Dobro se zabavite!" A znate li zašto bi on to rekao?

Nakon jedne minute

AW:

Jer mu je svejedno što radite?

Nakon 40 sekundi

RE:

Jer ima povjerenja u mene!

Nakon jedne minute

AW:

Povjerenja u što?

Nakon 50 sekundi

RE:

Da neću učiniti ništa što bi moj suživot s njim stavilo u pitanje ili moglo staviti u pitanje.

Nakon 9 minuta

AW:

Ah, da, točno. Vi odlazite tek u svoj od obitelji zanemareni "vanjski svijet". Unutarnji svijet ostaje netaknut. Emmi, pretpostavimo da se Vi zaljubite u mene i ja u Vas, pretpostavimo da doživimo romansu, aferu, ljubavnički odnos... nazovite to kako hoćete. Emmi, ne biste li time počinili nešto što bi Vas suživot s Bernhardom stavilo u pitanje ili moglo staviti u pitanje?

Nakon 12 minuta

RE:

Leo, Vi polazite od pogrešnih pretpostavki: ja se u Vas neću zaljubiti!!! Neće se dogoditi nikakva romansa, afera, ljubavnički odnos ili kako biste Vi to nazvali! Bio bi to jednostavno susret. Kao kada se sretne jako dobar, stari prijatelj kojega se već odavno nije vidjelo. Samo s jednom malom razlikom - ne da ga se već odavno nije vidjelo, nego ga se uopće nikada nije vidjelo. Umjesto: “Leo, ti još uvijek isto izgledaš”, rekla bih: “Leo, tako Vi, dakle, izgledate!” Tako je to!

Nakon 8 minuta

AW:

Mislite, znači, da biste se zadovoljili time da se samo JA u VAS zaljubim, tako reći, jednostrano. U tom bih Vam slučaju cijeli život slao vrele, zanesene, srcedrapajuće emailove. Potom stihove, pjesme, možda čak i mjuzikle i opere pune neispunjene strasti. Tada biste sebi ili Bernhardu, ili oboma, mogli reći: Vidiš, ipak je bilo dobro da sam ga tada srela.

Nakon 40 sekundi

RE:

Izgleda da Vas je Marlene dobrano oštetila!

Nakon četiri i pol minute

AW:

Ne skrećite pozornost, Emmi. Marlene ovoga puta, iznimno, s cijelom ovom stvari nema ama baš ništa. Ovo je isključivo između nas dvoje ili, recimo, stvar između nas troje. Vaš muž, naime, na neki način periferno također spada tu, ma kako se Vi zagriženo branili od toga. I jednostavno Vam ne vjerujem da se čisto slučajno želite naći sa mnom upravo sada kada znate da Vam je muž daleko u brdima.

Nakon 2 minute

RE:

Ne, to nije slučajnost. Ja ovaj tjedan jednostavno imam više vremena za sebe. Vremena koje bih rado provela s ljudima koji su mi dragi. Vremena za prijatelje ili

za one koji bi to još mogli postati. Što se tiče vremena, uskoro će osam sati. Moram poći, Mia već zacijelo čeka. Ugodna večer, Leo.

Nakon 5 sati RE: Leo?

Halo, Leo, jeste li slučajno još budni? Hoćete li još popiti čašu vina sa mnom? Leo, Leo, Leo. Ja se uopće ne osjećam dobro. Emmi.

Nakon 13 minuta

AW:

Da, još sam budan. To znači, opet sam budan. Uključio sam, naime, svoju Emmi budilicu. Zvučni signal koji najavljuje dolazak novoga e-maila pojačao sam na najglasnije i ostavio svoj laptop pokraj uzglavlja. Upravo me diglo iz kreveta.

Znao sam, Emmi, da ćete mi ove noći još pisati. Koliko je zapravo sati? Ah, tek kratko iza ponoći. Vi i Mia niste baš dugo izdržali! (Ne bih više pio vina. Već sam oprao zube, a vino i zubna pasta su kao juha s rezancima uz jutarnju kavu.)

Nakon 2 minute

RE:

Leo, meni je taaaaaaaaaako drago što ste se javili!!!! Kako ste znali da ću Vam još pisati?

1.) Jer rado provodite vrijeme s ljudima koji su Vam dragi. Vrijeme “s prijateljima ili onima koji bi to još mogli postati”.

2.) Jer ste sami kod kuće.

3.) Jer se osjećate usamljenima.

4.) Jer puše sjeverac.

Nakon 2 minute

RE:

Hvala Vam, Leo, što se ne ljutite na mene. Jučer sam Vam pisala strahovito ozbiljne e-mailove. Vi za mene niste običan prijatelj. Vi mi daleko, daleko više značite. Vi ste za mene. Vi ste. Vi ste. Vi ste onaj koji odgovara na moja nepostavljena pitanja. Da, osjećam se usamljeno i zato Vam pišem!

Nakon 40 sekundi

AW:

A kako je bilo s Mijom?

Nakon dvije i pol minute

RE:

Bilo je grozno! Ona ne podnosi kako ja govorim o Bernhardu. Ona ne podnosi kako ja govorim o svojemu braku. Ona ne podnosi kako ja govorim o svojoj obitelji. Ona ne podnosi kako ja govorim o svojim e-mailovima. Ona ne podnosi kako ja govorim o svojemu... kako ja govorim o Leu. Ona ne podnosi kako ja govorim. Ona ne podnosi da ja govorim. Ona ne podnosi. Ona ne podnosi mene.

Nakon jedne minute

AW:

Pa zašto uopće pričate o takvim stvarima? Mislio sam da ste namjeravali s njom napraviti noćnu turu po barovima, kao u stara vremena.

Nakon 3 minute

RE:

Stara se vremena ne mogu ponoviti. Kao što već sam naziv kaže, ta su vremena stara. Nova vremena ne mogu nikada biti poput starih vremena. Kada to i pokušaju, djeluju staro i potrošeno, poput onih koji čeznu za njima. Nikada ne treba žaliti za starim vremenima. Tko žali za starim vremenima, taj je star i žalostan. Trebam li Vam što priznati? Željela sam jedino doma - k Leu.

Nakon 50 sekundi

AW:

Lijepo što sam u međuvremenu Vaš dom!

Nakon 2 minute

RE:

Leo, posve iskreno, što mislite o meni i Bernhardu nakon svega što ste o tome čuli od mene i Mije? Molim Vas, posve iskreno!

Nakon 4 minute

AW:

Pffffffff - je li to doista pitanje za pola jedan u noći? I niste li svoj “unutarnji život” oduvijek i upravo nedavno htjeli držati apsolutno podalje od mene? Ali

molim, dakle u redu, vjerujem da živite u dobro funkcionirajućem braku.

Nakon 45 sekundi

RE:

“Dobro funkcionirajućem”? Je li to bilo podrugljivo? Je li to nešto loše? Zašto mi sve važne osobe poručuju da je “dobro funkcionirajuća” veza loša veza?

Nakon 6 minuta

AW:

Emmi, to nije bilo podrugljivo. Ako nešto dobro funkcionira, onda ne može biti baš loše, ili? Loše postaje tek onda ako više ne funkcionira dobro. Onda bi se čovjek morao zapitati: Zašto više ne funkcionira tako dobro? Ili: Može li uopće bolje funkcionirati? Ali, Emmi, mislim da sam doista pogrešna osoba da bih s Vama raspravljao o Bernhardu i Vašemu braku. Mia je vjerojatno isto tako pogrešna osoba. Bernhard, da, Bernhard bi bio prava osoba za to, mislim.

Nakon 13 minuta

AW:

Hej, Emmi, jeste li već zaspali?

Nakon 35 sekundi

RE:

Leo, rado bih Vam čula glas.

Nakon 25 sekundi

AW:

Molim?

Nakon 40 sekundi

RE:

Rado bih čula Vaš glas!

Nakon 3 minute

AW:

Da, doista? Kako ste to zamislili? Trebam li načiniti demo-vrpcu i poslati Vam je? Što želite čuti od mene? Je li dovoljna jedna govorna proba, “dvadeset jedan,

dvadeset dva, dvadeset tri”? Ili trebam otpjevati pjesmicu? (Kada jednom slučajno ulovim kakav ton, taj mi onda više ne može pobjeći, a onda uopće ne zvuči loše.) Mogli biste me pratiti na svojemu glasoviru...

Nakon 55 sekundi

RE:

Sada! LEO, JA BIH SADA HTJELA ČUTI VAŠ GLAS. Molim Vas, ispunite mi želju. Nazovite me. 83 17 433. Govorite mi na telefonsku sekretaricu. Molim, molim, molim! Samo nekoliko riječi.

Nakon jedne minute

AW:

A ja bih rado čuo kako Vi izgovarate rečenice koje u svojim e-mailovima pišete velikim slovima. Vičete li? Resko? Vrišteći?

Nakon 2 minute

RE:

Okej, Leo, dakle, evo prijedloga; Vi ćete me sada nazvati i govoriti mi jedan e-mail na vrpcu. Na primjer: “Da, doista? Kako ste to zamislili? Trebam li načiniti demovrpcu i poslati Vam je? Što želite čuti od mene?...” I tako dalje. A onda ću ja nazvati Vas i govoriti: “Sada! LEO, JA BIH SADA HTJELA ČUTI VAŠ GLAS. Molim Vas, ispunite mi...” I tako dalje.

Nakon 3 minute

AW:

Protuprijedlog: Slažem se, ali odgodimo sve skupa za sutra. Moram ponovno doći do glasa. Osim toga, umoran sam ko pas. Sjednica telefonskih sekretarica večeras oko 21 sat - uz čašu dobroga vina. Je li to okej?

Nakon jedne minute

RE:

Okej. Ugodan ostatak noći. Leo, hvala što ste tu. Hvala što ste me prihvatili. Hvala što postojite. Hvala!

Nakon 45 sekundi

AW:

A sada ću izbaciti svoj laptop iz kreveta! Laku noć.

Sljedeće večeri

Predmet: Naši glasovi

Halo, Emmi, hoćemo li to doista napraviti?

Nakon 3 minute

RE:

Pa naravno, već sam posve uzbuđena.

Nakon 2 minute

AW:

A ako Vam se moj glas ne bude svidio? Ako budete potreseni? Ako pomislite: Je li tip tako razgovarao sa mnom sve vrijeme? (Uzdravlje! Ja pijem francusko stolno vino.)

Nakon jedne i pol minute

RE:

A obratno? Ako Vam se ne svidi moj glas? Ako Vam se pritom podignu nokti na nožnim prstima? Ako nakon toga više uopće ne budete htjeli razgovarati sa mnom? (Čin-čin! Ja pijem viski, ako dopuštate. Odveć sam nervozna za vino.)

Nakon 2 minute

AW:

Uzmimo dva upravo poslana e-maila. Slažete se?

Nakon 3 minute

RE:

To su, međutim teški, e-mailovi, sastoje se uglavnom samo od pitanja. Pitanja je teško izgovarati kada se nekome obraćate prvi put. Poglavito ženama. Žene su kod pitanja u glasovno lošijem položaju, jer na kraju rečenice trebaju podići glas, prisiljene su, dakle, prijeći u viši glasovni stupanj. Ako su pritom još i nervozne, onda bi to moglo sličiti na grgotanje. Razumijete što mislim reći? Grgotanje zvuči blesavo.

Nakon jedne minute

AW:

EMMI, MI ĆEMO SADA POČETI! Ja ću početi prvi. Kroz pet minuta Vi govorite. Kada završimo, razmijenit ćemo mailove. I TEK POTOM ćemo odslušati. Sve jasno?

Nakon 30 sekundi

RE:

Stop!!! Vaš telefonski broj, ako smijem zamoliti!

Nakon 35 sekundi

AW:

Oh, oprostite. 45 30 737. Dakle, ja počinjem.

Nakon 9 minuta

AW:

Gotov sam. Sada Vi!

Nakon 7 minuta

RE:

Gotovo! Tko će prvi odslušati?

Nakon 50 sekundi

AW:

Oboje istodobno.

Nakon 40 sekundi

RE:

Okej, nakon toga ćemo se javiti.

Nakon 14 minuta

RE:

Leo, zašto se ne javljate? Ako Vam se moj glas ne sviđa, možete mi to reći u lice (poštanski sandučić). Mislim da sam kao žena bila u izrazito lošijem položaju glede izbora e-maila. Hrapavost koja prati moj glas ne potječe od mene, nego od viskija. Ako se odmah ne javite, ispit ću cijelu bocu! A pri trovanju alkoholom zaračunat ću Vam bolničke troškove!

Nakon 2 minute

AW:

Emmi, bez riječi sam. Mislim, začuđen sam. Potpuno sam Vas drukčije zamišljao. Recite mi, govorite li Vi uvijek tako ili ste promijenili glas?

Nakon 45 sekundi

RE:

Kako ja to govorim?

Nakon jedne minute

AW:

Ludo erotično! Poput kakve voditeljice programa za telefonski seks.

Nakon 7 minuta

RE:

Zvuči zgodno, s time mogu živjeti! Vi također niste slabi. Govorite puno smjelije nego što pišete. Imate pravi pušački glas. Moj omiljeni dio je: “Je li tip tako razgovarao sa mnom sve vrijeme?” Prije svega riječi “tip” i “razgovarao”. Kod riječi “tip” to je onaj “i” koji zapravo potječe od “y” i kod Vas upravo tako zvuči. Vaš “y” je doista senzacionalan, nikakav preglašeni “u”, nikakav “i”, zapravo gotovo uopće nikakav glas. Prije šapat, uzdah, kao da kroz zube ispuštate dim džointa. Taj se “y” prometnut u “i” nažalost vrlo rijetko koristi, zar ne? Ali Vi biste se trebali prebaciti na što je moguće više riječi koje u sebi sadržavaju taj glas. Kod “razgovarao” je to “razgo”. To Vi kažete nevjerojatno opako, upravo seksi, poput poziva na... svejedno na što, u svakom slučaju kao izazov koji se prihvaća. “Razgo”, onako kako Vi to izgovarate, moglo bi biti ime nove tablete za potenciju. Razgo umjesto Viagra, prema glasovnom predlošku Lea Leikea, to bi se dobro prihvatilo.

Nakon 4 minute

AW:

Mene najviše iznenađuje kako Vi izgovarate riječi “nokti na nožnim prstima” Emmi. Tako umilan, blag, taman, jasan izraz “nokti na nožnim prstima” još nikada nisam čuo i nikada ne bih očekivao od Vas. Nikakvo vrištanje, nikakvo grgljanje,

nikakvo kriještanje. Posve lijepi, meki, elegantni, uglađeni “nokti na nožnim prstima” od samta. A “viski”, da, to zvuči jako plemenito. Onaj “v” - poput zatitrale žice, “ki” poput ključa Vaše... hm... spavaće sobe. (Moja boca crvenog vina bliži se kraju, primjećujete to?)

Nakon jedne minute

RE:

Pijte dalje, Leo! Volim kada malo popijete. To u kombinaciji s Vašim glasom potiče me donekle...

Nakon 20 minuta

RE:

Leo, gdje ste?

Nakon 10 minuta

AW:

Trenutak. Otvaram još jednu bocu crnoga vina. Francusko stolno vino je dobro, Emmi. Odveć rijetko pijemo francuska stolna vina. Odveć rijetko i odveć malo. Da češće i više pijemo francuska stolna vina, bili bismo svi sretniji i bolje bismo mogli spavati. Vi imate jako erotičan glas, Emmi. Sviđa mi se Vaš glas. Marlene također ima erotičan glas, ali drukčiji. Marlene je puno hladnija od Vas, Emmi. Marlenin glas je dubok, ali hladan. Emmin glas je dubok i topao. Ona kaže: Viski. Viski. Viski. Popijmo još jednu za nas! Ja pijem francusko crno vino. Emmi, ja ću sve Vaše e-mailove još jedanput pročitati i oni će potpuno drukčije zvučati. Ja sam Vaše e-mailove do sada uvijek čitao pogrešnim glasom. Ja sam ih uvijek čitao Marleninim glasom. Emmi je za mene bila Marlene, Marlene na samom početku, kada je sve još bilo otvoreno. Tada je postojala Ijubav i ništa više. Sve je bilo moguće. Jeste li Vi dobro, Emmi?

Nakon 5 minuta

RE:

Oh, ne, Leo! Morate tako brzo piti? Ne možete li izdržati malo dulje? Za slučaj da već čelom ležite na slovima: Laku noć, dragi moj. S Vama je fantastično. Fantastično, ali ponekad - i to uvijek onda kada upravo postaje napeto - vidno prekratko (uvjetovano alkoholom). No, imam barem telefonsku sekretaricu. Prije

spavanja ću još koji put odslušati Lea Leikea i njegovo: “Je li tip tako razgovarao sa mnom sve vrijeme?” To je sigurno dobro protiv sjeverca.

Nakon 12 minuta

AW:

Emmi, nemojte još ići spavati! Ja sam još budan i dobro se osjećam. Emmi, dođite k meni! Popijmo još jednu čašu. Šapnite mi “viski, viski, viski” u uho. Recite “nokti na nožnim prstima”. Pokažite ih. Ja ću reći: To su, dakle, slavni Emmini nožni prsti slavnih Emminih nogu sa slavnim brojem Emminih cipela 37. Obećavam, samo ću Vam staviti ruku oko ramena. Samo jedan zagrljaj. Samo jedan poljubac. Samo nekoliko poljubaca, ništa drugo. Posve bezazlenih poljubaca. Emmi, moram znati kako mirišete. Imam Vaš glas u uhu, sada još trebam Vaš miris u nosu. Posve ozbiljno, Emmi, dođite k meni. Ja ću Vam platiti taksi. Ne, Vi to ne želite. Svejedno, netko će već platiti taksi. Hochleitnergasse 17, stan 15. Dođite k meni! Ili da ja dođem k Vama? Mogu i ja doći k Vama! Samo jedanput pomirisati. Samo jedanput poljubiti. Nikakav seks. Vi ste udati, nažalost! Bez seksa, obećavam Vam. Bernharde, obećavam to! Želim samo mirisati Vašu kožu, Emmi. Uopće ne želim znati kako izgledate. Nećemo paliti svjetlo. Posve u tami. Samo nekoliko poljubaca, Emmi. Ima li u tome što lošega? Je li to prijevara? Što je prijevara? E-mail? Glas? Miris? Poljubac? Htio bih sada biti uz Vas. Htio bih s Vama biti zagrljen. Provesti s Emmi samo jednu noć. Zatvorit ću oči. Ne moram znati kako izgleda. Moram je samo mirisati, ljubiti i osjetiti, posve blizu. Smijem se od sreće. Je li to prijevara, Emmi?

Nakon 5 minuta

RE:

“Je li tip tako razgovarao sa mnom sve vrijeme?” Laku noć, Leo. Lijepo je s Vama. Začuđujuće lijepo. Ludo lijepo!!! Mogla bih se na to naviknuti. Ja sam se navikla na to.

Osmo poglavlje

Sljedećega jutra

Bez oznake

Dobro jutro, Leo. Loša vijest. Moram u Južni Tirol. Bernhard leži u bolnici. Toplotni udar ili nešto slično, kažu liječnici. Moram se odvesti tamo i pokupiti djecu. Boli me glava. (Previše viskija!) Hvala Vam na lijepoj noći. Ja također ne znam što je "prijevara". Ja samo znam da Vas trebam, Leo, jako, jako trebam. A mene treba moja obitelj. Ja ću sada poći. Javit ću Vam se sutra ponovno. Nadam ste da ste dobro, nakon onoliko francuskoga stolnog vina...

Sljedećega dana

Predmet: Sve okej

Bez e-maila od Lea? Htjela sam samo reći, vratili smo se. Bernhard je također došao s nama. Bio je to kolaps krvožilnog sustava, ali već je na nogama. Javite se, Leo, molim Vas!!!

Nakon 2 sata

Predmet; Za gospodina Leikea

Poštovani gospodine Leike, moram se jako svladati kako bih Vam pisao. Priznajem da mi je neugodno, a sa svakim retkom će moja zbunjenost, u koju se sam uvodim, biti još veća. Ja sam Bernhard Rothner i mislim da Vam se ne trebam pobliže predstaviti. Gospodine Leike, obraćam Vam se s jednom velikom zamolbom. Bit ćete iznenađeni ili čak i šokirani kada je izgovorim. Nakon toga ću Vam pokušati objasniti svoje motive za to. Ja baš ne znam dobro pisati, to nažalost ne znam. Ali potrudit ću se u ovom za mene neuobičajenom obliku izraziti ono što me već mjesecima zaokuplja, čime je moj život malo-pomalo izišao iz kolotečine, moj život i život moje obitelji, pa također i život moje supruge. Vjerujem da to nakon svih godina našega skladnog braka mogu prosuditi.

Evo sada moje zamolbe: Gospodine Leike, nađite se s mojom suprugom! Molim Vas, učinite to konačno kako bi ova mora završila! Mi smo odrasli ljudi, nemam Vam pravo išta propisivati. Mogu Vas samo preklinjući moliti: Nađite se s

njom! Ja neizmjerno trpim zbog svoje podređenosti i slabosti. Što mislite kako je za mene ponižavajuće formulirati ove retke. Vi, međutim, gospodine Leike, niste otkrili ni jednu svoju slabost. Vi sebi nemate što predbacivati. Pa ni ja, ni ja Vam ne mogu ništa predbacivati, nažalost, nažalost, doista ne mogu. Jednom duhu se nema što predbacivati. Vi ste nedohvatljivi, gospodine Leike, neopipljivi, Vi niste stvarno biće, Vi ste samo lik iz mašte moje supruge, iluzija o beskrajnom osjećaju sreće, izvanzemaljska omamljenost, ljubavna utopija sazdana od slova. Protiv toga sam nemoćan, mogu samo čekati dok se sudbina ne smiluje i napravi od Vas čovjeka od krvi i mesa, čovjeka s konturama, s njegovim jakim stranama i slabostima, s površinom koja je ranjiva. Tek kada Vas moja supruga uzmogne vidjeti kao što vidi mene, kao ranjivo, nesavršeno biće, kao primjerak čovječje nedostatnosti, tek kada jedno drugom budete stajali licem u lice, tek će tada Vaša premoć nestati.

Tek tada se meni ukazuje prilika suprotstaviti Vam se, gospodine Leike. Tek tada se mogu boriti za Emmu.

“Leo, ne prisiljavajte me na listanje obiteljskog albuma”, napisala Vam je moja supruga jednom prigodom. Ali umjesto nje, ja se vidim prinuđen to učiniti. Kada smo se upoznali, Emma je imala 23 godine, ja sam bio njezin učitelj glasovira na glazbenoj akademiji, četrnaest godina stariji od nje, dobro oženjen, otac dvoje prekrasne dječice. Prometna nesreća učinila je od naše obitelji hrpu ruševina, trogodišnjak traumatiziran, trinaestogodišnjakinja teško ozlijeđena, ja sam osobno prošao s trajnim posljedicama, a majka djece, moja supruga Johanna - mrtva. Bez glasovira, to bi me razorilo. Ali glazba je život; dok ona odjekuje, ništa ne umire zauvijek. Kada je netko glazbenik i svira, on živi uspomene kao da su neposredni događaji. To me je podiglo. A tu su bili i moji učenici i učenice, to je bilo skretanje pozornosti, bio je to zadatak, bio je smisao. Da, i iznenada je bila - Emma. Ta živahna, iskričava, vragolasta, prelijepa mlada žena počela je skupljati naše krhotine, sama od sebe, a da nije ništa od toga očekivala ili sebi što obećavala. Takvi iznimni ljudi poslani su u svijet da suzbijaju tugu. Takvih je jako malo. Ne znam čime sam ja to zaslužio, ali ja sam je iznenada imao uza se. Djeca su joj prišla i ja... da, ja sam se zaljubio u nju preko ušiju.

A ona? Gospodine Leike, sada se zacijelo pitate: A Emma? Je li se ona, 23-

godišnja studentica, je li se ona isto tako zaljubila, i to baš u ovoga gotovo četrdeset godina starog viteza tužna lika koga su u to vrijeme još samo tipke i tonovi održavali na životu? Na to pitanje ne mogu ni Vama ni sebi samome dati odgovor. Koju je ulogu u tomu imalo divljenje mojoj glazbi (bio sam u to vrijeme prilično uspješan, slavljen koncertni pijanist)? Koliko je tu bilo sažaljenja, sućuti, želje za pomoću, spo- sobnosti biti uz nekoga u njegovim najgorim trenucima? Koliko sam je podsjećao na njezina oca, koji ju je prerano napustio? Koliko je zavoljela malu slatku Fionu i zlatnog Jonasa? Koliko je to bila moja vlastita euforija koja se u njoj zrcalila, koliko je voljela samo moju neobuzdanu Ijubav prema njoj, a ne mene samoga? Koliko je uživala u sigurnosti da je nikada neću razočarati zbog druge žene, u pouzdanju u dugovječnost, moju vječnu vjernost, u koju je mogla biti sigurna? Vjerujte mi, gospodine Leike, ja se nikada ne bih usudio približiti joj se da nisam osjetio da je ona prema meni gajila isti onakav koloplet jakih osjećaja, kakve sam ja osjećao prema njoj. Na nepredvidljiv način osjećala se privučenom meni i djeci, htjela je biti dio našega svijeta i postala je dio našega svijeta, onaj dio koji tomu svijetu daje obilježje, odlučujući dio, središte. Nakon dvije godine smo se vjenčali. Tomu je sada osam godina. (Oprostite, ovim sam unio zbrku u Vašu igru skrivača, otkrio sam jednu od tisuću tajni: “Emmi” koju Vi znate ima 34 godine.) Nije prošao dan a da se uvijek iznova nisam čudio što tu vitalnu, mladu ljepotu imam uza se. I svakoga sam dana sa zebnjom iščekivao da će se “dogoditi”, da će se pojaviti netko mladi, netko od njezinih brojnih štovatelja i obožavatelja. I da će Emma reći: “Bernharde, zaljubila sam se u drugoga. Što će sada dalje biti s nama?” Ta je trauma izostala. Dogodilo se nešto puno gore. Vi, gospodine Leike, tihi “vanjski svijet”. Iluzije Ijubavi putem e-maila, osjećaji koji se stalno pojačavaju, rastuća čežnja, nezasićena strast, a sve usmjereno na jedan jedini prividno stvaran cilj, najviši cilj, na uvijek iznova odgađan cilj, na susret svih susreta do kojega nikada neće doći, jer bi razbio dimenzije zemaljske sreće, posvemašnje ispunjenje bez završne točke, bez datuma trajnosti, koji se može živjeti samo u glavi. Protiv toga sam nemoćan.

Gospodine Leike, od kada Vi “postojite”, Emma se posve promijenila. Odsutna je duhom i prema meni distancirana. Satima sjedi u svojoj sobi i bulji u računalo, u svemir svojih željenih snova. Ona živi u svom “vanjskom svijetu”, ona živi s

Vama. Kada se zadovoljno smiješi, onda to već odavno nije namijenjeno meni. Samo s naporom uspijevam pred djecom prikriti njezinu odsutnost. Primjećujem koliko se muči dulje sjediti uza me. Znate li kako to boli? Ja sam pokušao ovo razdoblje prevladati velikom tolerancijom. Emma se kod mene nikada nije smjela osjetiti zatvorenom. Među nama nikada nije bilo ljubomore. Ali iznenada više nisam znao gdje da počnem. Nije postojao nitko i ništa, nikakva stvarna osoba, nikakav stvarni problem, nikakvo očigledno strano tijelo - dok nisam otkrio korijen. Mogao bih sada propasti u zemlju od srama što je dotle moralo doći: špijunirao sam u Emminoj sobi. Konačno sam u jednoj sakrivenoj ladici pronašao mapu, debelu mapu punu spisa; cjelokupnu zbirku e-mail dopisivanja s izvjesnim Leom Leikeom, fino jasno otisnutu, stranicu po stranicu, priopćenje po priopćenje. Ja sam ta pisma drhtavom rukom kopirao i nekoliko tjedana uspješno odbijao od sebe. Imali smo grozan dopust u Portugalu. Mali se razbolio, velika se besmrtno zaljubila u nekog učitelja sporta. Moja supruga i ja odšutjeli smo međusobno ta dva tjedna, ali svatko se od nas trudio drugome pokazati da je sve u redu kao što je uvijek bilo, kao što je trebalo biti, kako je to običajnost nalagala. Nakon toga više nisam izdržao. Ponio sam tu mapu na dopust u Tirol i u napadu samorazarajuće i mazohističke želje za patnjom pročitao sve e-mailove u jednoj noći. Nakon smrti moje prve supruge, nisam proživio veće duševne boli, to mi slobodno možete vjerovati. Kada sam pročitao štivo, nisam se više mogao dići iz kreveta. Moja je kći obavijestila hitnu službu i prebacili su me u bolnicu. Otuda me prekjučer moja supruga vratila kući. Sada znate cijelu priču.

Gospodine Leike, molim Vas, nađite se s Emmom! Dolazim sada do bijednog vrhunca svojega samoponiženja: da, nađite se s njom, provedite s njom jednu noć, spavajte s njom! Vjerujem da ćete Vi to željeti. Ja Vam to “dopuštam”. Imate moje dopuštenje, ovim Vas odrješujem svih skrupula, ne smatram to prijevarom. Osjećam da Emma ne traži samo Vašu duhovnu, nego i tjelesnu blizinu, ona “želi znati”, vjeruje da to treba, traži to. To je draž, novo, promjena koju joj ja ne mogu pružiti. Toliki su ljudi štovali i željeli Emmu i nikada ne bih pomislio da ju je itko od njih seksualno privlačio. I onda ugledam e-mailove koje Vam ona piše. I shvatim konačno kako snažna može biti njezina žudnja ukoliko je pobudi netko “pravi”. Vi, gospodine Leike, Vi ste njezin izabranik. I ja gotovo želim: imajte jedanput seks s njom. JEDANPUT (za ovo biram jasna velika slova, kao što to

moja supruga čini), JEDANPUT SAMO JEDANPUT! Pustite da to bude svrha Vaše pismeno razbuktale strasti. Neka to bude završna točka. Okrunite time svoj e-mail odnos - i nakon toga prestanite s tim. Vratite mi, Vi izvanzemaljac, nedodirljivi, moju suprugu! Dajte joj slobodu. Spustite je opet na zemlju. Dopustite da naša obitelj i dalje opstoji. Ne činite to radi mene, radi moje djece. Učinite to radi Emme, njoj za ljubav. Molim Vas!

Dolazim sada do kraja svojega neprijatnog i mučnog poziva u pomoć, svoje stravične molbe za milost. Još jedna zaključna molba, gospodine Leike. Nemojte me odati. Ostavite me izvan Vaše zajedničke priče. Ja sam zlorabio Emmino povjerenje, učinio sam joj nešto iza leđa, čitao sam njezinu privatnu, intimnu poštu. To sam okajao. Ja joj više ne bih mogao pogledati u oči da dozna za moje špijuniranje. Ona mi više nikada ne bi mogla pogledati u oči da dozna što sam pročitao. Ona bi i mene i sebe jednako mrzila zbog toga. Molim Vas, gospodine Leike, poštedite nas toga. Prešutite joj ovo moje pismo. I još jednom: molim Vas!

A sada ću Vam poslati najstrašniji dopis koji sam ikada sastavio.

S dužnim poštovanjem, Bernhard Rothner.

Nakon 4 sata

AW:

Poštovani gospodine Rothneru, potvrđujem primitak Vašega e-maila. Ne znam što bih na to rekao. Ne znam čak trebam li uopće išta reći. Zaprepašten sam. Vi niste ponizili samo sebe, Vi ste postidjeli sve troje nas. Moram razmisliti. Povući ću se na izvjesno vrijeme. Ne mogu Vam ništa obećati, baš ništa. Pristojan pozdrav, Leo Leike.

Sljedećega dana

Predmet: Leo???

Leo, gdje ste? Ja neprekidno slušam Vaš glas. Uvijek iste riječi: “Je li tip tako razgovarao sa mnom sve vrijeme?” Ja sada vrlo dobro znam kako govori taj tip. Ali, on već danima ne govori. Jeste li one noći ipak natočili previše francuskoga stolnog vina? Sjećate se? Pozvali ste me u Hochleitnergasse 17, stan 15. Pisali ste mi: “Samo jedanput pomirisati.” Ne možete ni slutiti kako sam bila blizu tomu da dođem. Tako blizu kao nikada do tada. U mislima sam stalno s Vama. Zašto se ne

javljate? Trebam li se zabrinuti?

Sljedećega dana

Predmet: Leo???????

Leo, što se dogodilo? Molim Vas, pišite mi!

Vaša Emmi.

Nakon pola sata

Predmet: Za gospodina Rothnera Poštovani gospodine Rothneru, predlažem Vam jedan mali *deal*. Morate mi nešto obećati. A ja ću Vama obećati protuuslugu. Dakle, dajem Vam obećanje da Vašoj supruzi neću odati ni riječi o Vašemu e-mailu i njegovoj pozadini. A Vi meni morate obećati da VIŠE NIKADA NEĆETE ČITATI NI JEDAN JEDINI E-MAIL svoje supruge meni ni od mene Vašoj supruzi. Pouzdajem se da takvo obećanje, ukoliko ga date, nećete pogaziti. Vi, s druge strane, možete biti sigurni da ću ja održati svoju riječ. Ako ste sporazumni, napišite: Da. U suprotnom ću Vašoj supruzi uliti ono čisto vino koje je u stvarnosti njezino, a koje ste Vi ljubaznim načinom prolili. Pristojan pozdrav, Leo Leike.

Nakon 2 sata

RE:

Da, gospodine Leike, to Vam mogu obećati. Neću više čitati ni jedan e-mail koji nije namijenjen meni. Već sam ionako pročitao previše zabranjenoga. Dopuštate li mi pitanje: Hoćete li se naći s mojoj suprugom?

Nakon 10 minuta

AW:

Gospodine Rothneru, na to Vam ne mogu odgovoriti. Čak i kada bih mogao, ne bih to učinio. Prema mojemu mišljenju, Vi ste svojim pismom meni počinili katastrofalnu pogrešku, simptomatičnu za grubi, vjerojatno već godinama postojeći propust unutar Vaše obitelji. Obratili ste se na pogrešnu adresu. Sve ono što ste meni ispričali trebali ste ispričati svojoj supruzi, i to još puno prije, odmah na početku. Ja Vam samo mogu ozbiljno preporučiti: Učinite to! Nadoknadite to!

Uostalom, molim Vas da mi više ne šaljete e-mailove. Vjerujem da ste mi rekli sve za što ste mislili da mi trebate reći. Ionako je već bilo previše. Prijateljski

pozdrav, Leo Leike.

Nakon 15 minuta

AW:

Halo, Emmi, upravo sam se vratio sa službenog putovanja u Köln. Žao mi je, ali tamo je vladala tolika gužva da nisam mogao uhvatiti nekoliko mirnih minuta da Vam pišem. Nadam se da je u Vašoj obitelji glede zdravlja opet uglavnom sve u redu. Iskoristit ću ovo razdoblje lijepog vremena i otputovati na nekoliko dana, nekamo na jug, gdje ni za koga neću biti dostupan. Vjerujem da to trebam, osjećam se prilično iscijeđenim. Kada se vratim, javit ću Vam se. Želim Vam ugodne ljetne dane - i po mogućnosti što manje išćašenih dječjih ruku. Ljubazan, ljubazan pozdrav, Leo.

Nakon 5 minuta

RE:

Kako se ona zove?

Nakon 10 minuta

AW:

Kako se zove tko?

Nakon 4 minute

RE:

Leo! Molim Vas, ne vrijeđajte moju oštroumnost i moj Leo-njuh. Kada Vi jašete po turbulentnim službenim putovanjima i korištenju razdoblja lijepa vremena, kada se tužite na svoju iscijeđenost, najavljujete svoju nedostupnost i meni zaprijetite željom za ugodnim ljetnim danima, onda za mene postoji samo jedno: JEDNA! Kako se zove? Ne valjda - Marlene?

Nakon 8 minuta

AW:

Ne, Emmi, griješite. Nema nikakve Marlene ni bilo koga drugoga. Jednostavno se moram malo povući. Protekli tjedni i mjeseci dobrano su me istrošili. Trebam oporavak.

Nakon jedne minute

RE:

Oporavak od mene?

Nakon 5 minuta

AW:

Oporavak od sebe! Javit ću se opet kroz nekoliko dana. Obećavam!

Nakon 3 dana

Predmet: Leo nedostaje!

Halo, Leo, ja sam. Znam da niste tu, upravo se odmarate od sebe samoga. Kako se to zapravo radi? Želim da i sama to mogu. Upravo bih hitno trebala odmor od sebe same. Umjesto toga ja se bavim sama sobom i pritom se trošim. Leo, moram Vam nešto priznati. To znači: Naravno da to ne moram, dapače, nije uopće dobro što to

èinim, ali nešto me jednostavno prisiljava na to. Leo, ja trenutačno uopće nisam sretna. A znate li zašto? (Pretpostavljam da Vi to uopće ne želite znati, ali nemate nikakve šanse, žao mi je.) Nisam sretna - bez Vas. Za svoju sreću trebam e-mailove od Lea. Za sreću mi nedostaju e-mailovi od Lea. Na nesreću, upravo mi jako nedostaju ti e-mailovi za moju sreću. Nakon što poznajem Vaš glas, tri puta mi više nedostajete.

Sinoćnju večer i nekoliko noćnih sati provela sam s Mijom. Bio je to prvi dobar susret s njom u posljednjih nekoliko godina. A znate li zašto? (Jako pokvareno, znam, ali to sada morate poslušati.) Susret je bio dobar, jer sam ja, konačno, bila nesretna. Mia kaže da sam zapravo bila kao i uvijek, samo da sam to ovoga puta priznala, sebi samoj i njoj. Zato mi je zahvalna. Zvuči tužno, ili?

Mia tvrdi da sam se na čudnovat način, naime pismeno, zaljubila u Vas, Leo. Ona misli da ja bez Vas trenutačno na neki način ne mogu živjeti, barem ne sretno. I kaže: Ona to čak može razumjeti. Nije li to strašno? Pritom ja zapravo volim svoga muža, Leo. Posve iskreno. Ja sam ga izabrala, njega i njegovu djecu, njega i svoju djecu. Ja sam željela ovu obitelj i nikakvu drugu, do danas ne. Tada su to bile dramatične okolnosti, jedanput ću Vam to ispričati. (Uočavate li da dragovoljno pričam o svojoj obitelji?) Bernhard me nikada nije razočarao i nikada me ne bi razočarao. Nikada! Nikada! Nikada! On mi daje potpunu slobodu, ispunjava sve

moje želje. On je tako naobražen, nesebičan, miran, prijazan čovjek. Naravno da s vremenom rutina počinje daviti. Tijek događanja je reguliran, nedostaje iznenađenja. Mi se poznajemo do u srž, nema više nikakvih tajni. “Možda ti jednostavno nedostaje samo tajna. Možda si se zaljubila u iskričavu tajnu”, kaže Mia. “Što da radim?” kažem.

“Ne mogu sada od Bernharda napraviti iskričavu tajnu.” Što Vi mislite, Leo, mogu li od Bernharda napraviti iskričavu tajnu? Može li se od osam godina obiteljskoga života napraviti iskričava tajna?

Ah, Leo, Leo, Leo. Trenutačno mi jednostavno sve teško pada. Nisam dobro raspoložena. Nedostaje mi poticaj. Nemam volje ni za što. Nedostaje mi - jedan i jedini Leo. Ne znam kamo bi to trebalo voditi. Ne želim uopće znati. Svejedno mi je. Glavno da mi opet pišete. Molim Vas, požurite s odmora od samoga sebe. Htjela bih opet piti vino s Vama. Htjela bih da me opet poželite poljubiti. (Je li ova rečenica bila gramatički ispravna?) Ne trebam stvarne poljupce. Trebam onoga koji me u pojedinim situacijama tako neminovno hitno i odmah želi poljubiti, da ne može drugačije nego mi to odmah napisati. Trebam Lea. Osjećam se tako usamljena sa svojom bocom viskija. Popila sam puno viskija, Leo. Primjećujete to? Kako bi to sve bilo s Vama? Život? Kako dugo biste me neminovno hitno i odmah željeli ljubiti? Tjednima, mjesecima, godinama, uvijek? Znam, ne smijem tako misliti. Ja sam sretno udana. Ali ja se pritom osjećam nesretno. To je, čini mi se, proturječje. Vi ste proturječje, Leo. Hvala što ste me saslušali. Popit ću još jedan viski. Laku noć, Leo, jako mi nedostajete.

Ja bih Vas i naslijepo poljubila. Da, ja bih to učinila. Upravo sada.

Nakon 2 dana

Predmet: Ni riječi

Trideset stupnjeva i ni riječi od “onoga koji se odmara od sebe”. Znam, moj prekjučerašnji e-mail bio je na rubu podnošljivosti. Jesam li Vas preopteretila, Leo? Vjerujte, bio je to viski! Viski i ja. Ja - ono što je u mojoj nutrini. Viski - ono što je izvukao iz mene. Čeznutljivo, Emmi.

Sljedećega dana

Bez oznake

Južni vjetar, a ja se svejedno samo vrtim u krevetu. Jedno jedino slovo od Vas i odmah bih mogla zaspati. Laku noć, dragi moj “onaj koji se odmara od sebe”.

Nakon 2 dana

Predmet: Moj posljednji mail

Moj posljednji mail bez odgovora! Leo, doista je brutalno to što činite! Prestanite s time, to užasno boli. Sve je dopušteno, sve osim šutnje.

Sljedećega dana

Predmet: Odgovor

Draga Emmi, trebalo mi je svega nekoliko sati da donesem odluku koja će promijeniti moj život. Ali trebalo mi je devet dana da Vama priopćim posljedice. Emmi, ja ću kroz nekoliko tjedana preseliti u Boston na najmanje dvije godine. Tamo ću biti voditelj jedne projektne grupe na sveučilištu. Posao je iznimno zavodljiv, kako sa znanstvenoga, tako i s financijskoga stajališta. Moja životna situacija omogućuje mi da budem tako spontan. Postoji malo stvari koje ovdje moram ostaviti. Očito je u našoj obitelji da se u jednom trenutku promijeni kontinent. Nedostajat će mi nekoliko bliskih prijatelja. Nedostajat će mi moja sestra Adrienne. I nedostajat će mi - Emmi. Da, ona će mi posebno nedostajati.

Donio sam još jednu odluku. Ona zvuči tako grubo, da mi prsti dršću kada Vam je sada moram pismeno priopćiti nakon dvotočja: Ja završavam naš e-mail kontakt. Emmi, ja Vas moram izbiti iz glave. Vi ne možete biti moja prva i posljednja misao svakoga dana do kraja života. To je bolesno. Vi ste “zauzeti”, imate obitelj, imate zadaće, izazove, odgovornosti. Vama je jako stalo do toga, to je svijet u kojem ste Vi sretni, to ste mi jasno dali do znanja. (S visokopostotnim mješavinama čežnje i viskija prizove se ponekad i nesretno raspoloženje, kao u Vašem posljednjem e-mailu, ali ono je najkasnije s buđenjem sljedećega jutra opet nestalo). Ja sam uvjeren da Vas muž voli, kao što se samo može voljeti ženu nakon tolikih godina zajedništva. Što Vama nedostaje, to je možda samo malo izvanbračnih pustolovina u mislima, malo kozmetike za Vašu neušminkanu osjećajnu svakodnevicu. Na tome se temelji Vaša sklonost prema meni. Na to se oslanja naš dopisnički odnos. On vjerojatno donosi više zbrke nego što bi na dulji rok mogao djelovati obogaćujuće.

A sada o meni: Emmi, ja imam 36 godina (tako, sada to znate). Nemam namjeru

ići u život sa ženom koja je za mene slobodna samo u poštanskom sandučiću elektroničke pošte. Boston mi daje priliku za novi početak. Raspoložen sam opet upoznati ženu na posve jednostavan konzervativni način: prvo je vidim, tada čujem njezin glas, pa je omirišem, a onda je možda poljubim. A bilo kada kasnije vjerojatno ću joj napisati i e-mail. Obrnut put, kojim smo mi pošli, bio je i jest ludo uzbudljiv, ali on ne vodi nikamo. Moram se riješiti svoje blokade u glavi. Mjesecima sam u svakoj lijepoj ženi koju sam znao sresti na ulici vidio Emmi. Ali nijedna se nije mogla mjeriti s pravom, nije joj mogla biti konkurencija, jer onu pravu sam izdvojio iz javnosti, društveno je izolirao, odvojio u računalo samo za sebe. Tamo bi me ona dočekala po povratku s posla. Tamo bi me čekala prije, nakon ili umjesto doručka. Tamo bi mi ona nakon duge zajedničke večeri poželjela laku noć, često je znala do zore proboraviti kod mene u sobi, u krevetu, uvlačila se potajno pod isti pokrivač. Ali u konačnici je u svakom razdoblju ostajala nedohvatljiva i neosvojiva za mene. Njezine su slike bile tako nježne i krhke, da ne bi mogle izdržati moj stvarni pogled, a da se odmah ne pojave pukotine i iskrivljenja. Ta umjetno nastala Emmi činila mi se tako filigranski, da bi se urušila da sam je samo jedanput istinski dodirnuo. Fizički nije bila ništa više osim zraka između slova tipkovnice, kojom sam je dan za danom pisanjem zazivao. Jedanput puhnuti - i nestala bi. Da, Emmi, to je to za mene. Zatvorit ću poštanski sandučić, puhnut ću u svoju tipkovnicu, složit ću monitor. Oprostit ću se od Vas. Vaš Leo.

Sljedećega dana

Predmet: Takav rastanak?

To je bio Vaš zadnji e-mail? Nemoguće! Time gubim vjeru u posljednji mail. Leo, halo! Ja ne očekujem humoristički vrhunska dostignuća ako želite zbrisati. Ali čemu ova gorko tragična lakrdija? Kakav je to oproštaj? Kako trebam sebi predstaviti Vaše lice prilikom melodramatičnoga puhanja u tipkovnicu? Da, okej, ja sam se u posljednje vrijeme malo opustila. Već sam počela pomalo cmizdriti. Moja duša, zapravo superlake kategorije, ponekad je bila teška poput betonskoga bloka. Da, ja sam sa sobom nosila okolo naše ogromno pakiranje elektroničke pošte. Ja sam se malo i zaljubila u gospodina Anonimnoga, to je točno. Mi se međusobno nismo uspjeli pravo izbiti iz glave, tu jedno drugom ništa nismo ostali dužni. Ali nemamo nikakvoga razloga od toga praviti virtualne Tristana i Izoldu.

Otići ćete u Boston, pa dobro, putujte u Boston. Prekidate sa mnom e-mail kontakt, onda ga prekinite.

Ali ne prekidajte ga NA TAKAV NAČIN!!! To je i pismeno i osjećajno ispod Vaše razine i ispod moje časti, dragi prijatelju. Puhnuti u tipkovnicu, dakle, Leeeeeeeoooo! Kakav kič! Moram li pomisliti; “Je li tip tako razgovarao sa mnom sve vrijeme?”

Molim Vas, dokažite mi da to nije bio Vaš posljednji e-mail meni. Ja za kraj želim nešto pozitivno, nešto iznenađujuće, punokrvni razlaz, poentu. Recite na primjer: “Zaključno Vam predlažem da se nađemo!” To bi barem bio šaljiv kraj. (Tako, a sada se idem isplakati, ako mi dopuštate.)

Nakon 5 sati

AW:

Draga Emmi, zaključno Vam predlažem da se nađemo!

Nakon 5 minuta

RE:

Ali ne zaozbiljno.

Nakon jedne minute

Svakako. Ne bih s time zbijao šale, Emmi.

Nakon 2 minute

RE:

Što da sada pomislim o tome, Leo? Je li to kakav hir? Jesam li Vam dala dobru uzrečicu? Jesam li Vas svojim riječima od melodramatičara obratila u realsatiričara?

Nakon 3 minute

AW:

Ne, Emmi, nije nikakav hir, to je dobro promišljena namjera. Vi ste me jednostavno preduhitrili. Dakle, još jednom: Emmi, ja bih našu e-mail vezu rado okončao susretom. To treba biti jednokratni susret, prije nego odselim u Boston.

Nakon 50 sekundi

RE:

Jednokratni susret? Što očekujete od toga?

Nakon 3 minute

AW:

Spoznaju. Olakšanje. Opuštanje. Jasnoću. Prijateljstvo. Razrješenje jedne pisanjem dočarane, ali ipak neopisivo predimenzionirane zagonetke o osobnosti. Odstranjenje blokada. Dobar osjećaj nakon toga. Najbolji recept protiv sjeverca. Dostojan završetak jednoga uzbudljivog životnog razdoblja. Jednostavan odgovor na tisuću složenih, još otvorenih pitanja. Ili, kako ste sami rekli, barem šaljiv kraj.

Nakon 5 minuta

RE:

Možda, međutim, uopće ne bude šaljivo.

Nakon 45 sekundi

AW:

To ovisi o nama dvoma.

Nakon 2 minute RE:

O nama dvoma? Trenutačno ste Vi tamo posve sami, Leo. Ja još ni u kojem slučaju nisam rekla "da" nekakvom susretu u posljednji čas i iskreno govoreći, trenutačno sam od toga dosta udaljena. Morala bih prethodno malo više znati o tom lakrdijaškom "The-first-date-must-bethe-last-date" susretu. Gdje me želite susresti?

Nakon 55 sekundi

AW:

Gdje god Vi želite, Emmi.

Nakon 45 sekundi

RE:

I što ćemo raditi?

Nakon 40 sekundi

AW:

Što god hoćemo.

Nakon 35 sekundi

RE:

A što hoćemo?

Nakon 30 sekundi

AW:

To će se pokazati.

Nakon 3 minute

RE:

Mislim da bih radije e-mailove iz Bostona. U tom se slučaju ne mora tek pokazati želi li netko od nas dvoje nešto. Kod toga barem ja već sada znam da nešto želim i što želim: upravo e-mailove iz Bostona.

Nakon jedne minute

AW:

Emmi, ja Vam iz Bostona neću pisati e-mailove. Ja bih to želio završiti, iskreno. Uvjeren sam da će to za nas oboje biti dobro.

Nakon 50 sekundi

RE:

A koliko mi još dugo mislite mailati?

Nakon 2 minute

AW:

Do našega susreta. Osim ako Vi kažete da se definitivno ne želite sresti sa mnom. Tako bi to bilo neka vrsta zaključne rečenice.

Nakon jedne minute

RE:

To je ucjena, majstore Leo! Osim toga znate se dosta grubo izražavati, pročitajte još jedanput svoj posljednji e-mail. Ne vjerujem da bih željela sresti tipa koji tako govori. Laku noć.

Sljedećega jutra

Bez oznake

Dobro jutro, Leo. Ja se s Vama SIGURNO NEĆU sresti u sajmišnoj kavani *Huber!*

Nakon jednoga sata

AW:

I ne moramo. Ali zašto ne?

Nakon jedne minute

RE:

Tamo se mogu sresti profesionalne kolege ili slučajni poznanici.

Nakon 2 minute

AW:

Jedva da koje poznanstvo može biti slučajnije od našega.

Nakon 50 sekundi

RE:

Je li to stav kojim ste tražili naš kontakt, vodili taj kontakt i koji sada želite okončati? Onda se radije odmah odrecimo slučajnoga i rasplinjujućega kontakta.

Sljedećega dana

Bez oznake

Leo, što je s Vama? Zašto odjednom pišete tako neotesano i destruktivno? Zašto tako ponižavate "našu priču"? Trudite li se biti posebno neosjećajni i zli? Želite li mi olakšati svoj odlazak?

Nakon dva i pol sata

AW:

Žao mi je, Emmi, ja se upravo očajnički trudim "našu priču" izbiti iz glave. Već sam Vam objasnio zašto je to meni potrebno. Znam da moji e-mailovi nakon "Bostona" zvuče strahovito službeno. Ja uopće ne volim tako pisati, ali prisiljavam se na to. Ja ne želim pismeno više nikakve osjećaje investirati u "našu priču". Ne želim još više izgraditi prije nego pustim da se sve sruši. Ja doista želim još samo taj jedan susret. Vjerujem da će nam on oboma goditi.

Nakon 2 minute

RE:

A što ako se nakon susreta ponovno budemo željeli naći?

Nakon 4 minute

AW:

Za sebe to mogu isključiti. To znači, ja sam to već isključio. Ja Vas želim sresti samo jedan i jedini put, kako bih dostojno završio “našu priču” prije nego odem u Ameriku.

Nakon 15 minuta

RE:

Što podrazumijevate pod “dostojno završio”? Ili, drugačije rečeno, što želite da nakon susreta mislim o Vama:

1.) Sasvim zgodan, ali ni izdaleka tako napet kao pismeno. Sada ga mirne savjesti i s dobrim osjećajem zauvijek mogu izbrisati iz svih mapa svojega života.

2.) Zbog ovog sam dosadnjakovića godinu dana živjela “pokraj sebe”?

3.) Idealan muškarac za nevjeru. Šteta što odlazi na drugu stranu oceana.

4.) Strašan tip! Kakva opojna noć! Mailanje mjesecima doista se isplatilo. Tako, riješeno. Sada se opet mogu koncentrirati na Jonasovu užinu.

5.) Sranje. To bi bio taj! Za njega bih ostavila Bernharda i napustila svoju obitelj. Nažalost, upravo mi izmiče u Ameriku, u zemlju iz koje se ne mogu pisati e-mailovi. Ali, ja ću ga čekati! Svaki dan ću za njega zapaliti svijeću. I uključit ću ga s djecom u svakodnevne molitve, dok se ne vrati u svoj svojoj slavi.

Nakon 3 minute

AW:

Vaš će mi sarkazam nedostajati, Emmi.

Nakon 2 minute

RE:

Rado ponesite jedan teret toga u Boston, Leo. Imam ga još puno. Dakle, koji biste tip rado bili prilikom našega službenog rastanka?

Nakon 5 minuta

AW:

Neću biti nikakav tip. Bit ću onaj koji jesam. I Vi ćete me vidjeti onakvoga kakav jesam. Vi ćete me u najmanju ruku vidjeti onakvoga kakav vjerujete da sam. Ili vidjeti onakvoga kako biste željeli vjerovati da jesam.

Nakon jedne minute

RE:

Hoću li Vas potom željeti ponovno sresti?

Nakon 45 sekundi

AW:

Ne.

Nakon 35 sekundi

RE:

Zašto ne?

Nakon 50 sekundi

AW:

Jer to neće biti moguće.

Nakon jedne minute

RE:

Sve je moguće.

Nakon 45 sekundi

AW:

To nije. To, naime, od samoga početka nije moguće.

Nakon 55 sekundi

RE:

Zaključno se često pokažu mogućnosti koje u početku izgledaju posve isključene. A to često nisu čak ni najlošije mogućnosti.

Nakon 2 minute

AW.

Žao mi je, Emmi. Mogućnost da me ponovno poželite sresti neće postojati. Vidjet ćete.

Nakon jedne minute

RE:

Zašto bih to zapravo trebala željeti vidjeti? Ako znam da Vas nakon prvoga susreta neću poželjeti opet sresti, zašto bih Vas onda uopće srela?

Nakon 2 minute

Predmet: Za gospodina Leikea

Poštovani gospodine Leike, mi proživljavamo teške dane. Ukoliko to ne prestane, naš će se brak raspasti. Ne mogu pretpostaviti da Vi to želite. Molim Vas, nađite se s mojom suprugom i prestanite joj pisati. (Kunem se, nemam pojma što Vi jedno drugomu pišete niti to više želim znati, želim samo da to prestane.) S prijateljskim pozdravima, Bernhard Rothner.

Nakon 3 minute

AW:

Emmi, Vi sami trebate znati zašto me želite sresti (ako to želite). Ja Vam samo mogu reći: ja bih se želio sresti s Vama! Ja sam već iscrpno izložio zašto. Ljubazan pozdrav i ugodna večer, Leo.

Nakon jedne minute

RE:

Leo, ledena vrećica Leike: “Je li tip tako razgovarao sa mnom sve vrijeme?” Zapravo, prilično tužno.

Deveto poglavlje

Nakon 3 dana

Predmet: Preostala pitanja

Halo, Leo, sami se, dakle, više ne javljate. Hoćete li mi još odgovoriti kada letite za Boston? Prijateljski pozdrav, Emmi.

Nakon 9 sati

AW:

Dobra večer, draga Emmi, kod mene je, nažalost, prilična gužva. Nalazim se usred priprema na preseljenje u Ameriku. Letim 16. srpnja, dakle od sutra za dva tjedna. Kažem još jedanput: Bilo bi lijepo kada bismo se do tada još mogli vidjeti. Ako niste sigurni želite li Vi to i sami, onda učinite to za mene. Ja to jako želim! Silno biste me obradovali da odgovorite potvrdno. Znam da ču se nakon toga bolje osjećati. I siguran sam da ćete se i Vi nakon susreta dobro osjećati.

Nakon 12 minuta

RE:

Leo, zar ne razumijete? Ja se nakon susreta, i s obzirom na činjenicu da bi to trebao biti "oproštajni susret", mogu dobro osjećati samo onda ukoliko se ispostavi da ste drukčiji nego što mi se već godinu dana pismeno predstavljate (ako izuzmemo nekoliko posljednjih grozno službenih e-mailova). Ako ste, dakle, "drukčiji", onda će susret biti veliko razočaranje i ja ću se potom osjećati dobro samo zato što će to ionako biti posljednji susret. Ako ste, dakle, sigurni da ću se nakon susreta dobro osjećati, onda mi time neizravno poručujete: Susret će za mene biti razočaravajući. A onda Vas po drugi put pitam: Zašto bih trebala doći na razočaravajući susret?

Nakon 8 minuta

AW:

Vjerujem da susret za Vas ni u kojem slučaju ne mora biti razočaravajući da biste se nakon njega dobro osjećali, bolje nego, na primjer - danas.

Nakon jedne minute

RE:

Danas? Otkud znate kako se danas osjećam?

Nakon 50 sekundi

AW:

Vi se danas ne osjećate dobro, Emmi.

Nakon 30 sekundi

RE:

A Vi?

Nakon 35 sekundi

AW:

Također ne dobro.

Nakon 25 sekundi

RE:

Zašto Vi ne?

Nakon 45 sekundi

AW:

Iz istoga razloga kao i Vi.

Nakon 50 sekundi

RE:

Ali tomu ste sami krivi, Leo. Nitko Vas ne primorava da nestanete iz moga života.

Nakon 40 sekundi

AW:

Ipak da.

Nakon 40 sekundi

RE:

Tko?

Nakon 8 minuta

RE:

Tko?

Sljedećega jutra

Predmet: Ja Ja!

Ja se primoravam. I razum.

Nakon sat i pol

RE:

A tko se želi prije toga još jedanput naći sa mnom? Također Vi i razum? Ili Vi i nerazboritost? Ili čista nerazboritost? Ili (najgora inačica) zdrav razum?

Nakon 20 minuta

AW:

Ja, razum, osjećaji, ruke, noge, oči, nos, uši, usta, sve. Sve na meni želi se sresti s Vama, Emmi.

Nakon 3 minute

RE:

Usta?

Nakon 15 minuta

AW:

Da, jasno, za pričanje.

Nakon 50 sekundi

RE:

Ah, tako.

Nakon 2 dana

Predmet: Okej

Halo, Leo, što se mene tiče, riskirajmo to, nađimo se, ionako je već svejedno. Kada ovoga tjedna imate vremena?

Nakon pola sata AW:

Tu ću se posve ravnati prema Vama. Srijeda, četvrtak, petak?

Nakon jedne minute

RE:

Sutra.

Nakon 3 minute

AW:

Sutra? Dobro, sutra. Prije podne, u podne, popodne, navečer?

Nakon jedne minute

RE:

Navečer. Gdje?

Nakon 10 minuta

AW:

U kavani po Vašem izboru. U restoranu po Vašem izboru. U muzeju po Vašem izboru. Na šetnji po Vašem izboru. Na klupi u parku po Vašem izboru. Na bedemu po Vašem izboru. Na bilo kojemu mjestu po Vašem izboru.

Nakon 50 sekundi

RE:

U Vašem stanu.

Nakon 8 minuta

AW:

Zašto?

Nakon 40 sekundi

RE:

Zašto ne?

Nakon jedne minute

AW:

Što namjeravate?

Što VI namjeravate, Leo? VI ste htjeli oproštajni susret, ako Vas smijem podsjetiti.

Nakon 35 minuta

AW:

Ja uopće ništa ne namjeravam. Želim samo vidjeti ženu koja me mjesecima pratila, koja je označila moj život. Želim čuti više njezinoga ugodnoga glasa, više od "viski" i "nokti na nožnim prstima". Htio bih gledati njezine usnice kada izgovara: "Što VI namjeravate, Leo? VI ste htjeli oproštajni susret, ako Vas smijem podsjetiti." Kako se pritom pomiču kutovi njezinih usana, kako njezine oči sjaje, kako se podižu njezine obrve kada izgovara takve rečenice? Kakva mimika prati njezinu ironiju? Kakav je trag sjeverac tijekom godina ostavio na njezinu licu? Stotine me takvih stvari na Emmi zanima.

Nakon 5 minuta

RE:

Vaše zanimanje dolazi relativno kasno, Leo. Vrijeme će Vam te večeri biti prekratko za istraživanje polja lica. Koliko ste sati predvidjeli? Koliko drugo trebam ostati?

Nakon 3 minute

AW:

Toliko, koliko oboje budemo željeli.

Nakon jedne minute

RE:

A ako ne budemo željeli jednako dugo?

Nakon 4 minute

AW:

Onda će se nametnuti onaj koji bude želio kraće.

Nakon 50 sekundi

RE:

Mislite, VI ćete se nametnuti.

Nakon 40 sekundi

AW:

To nije rečeno.

Nakon 20 minuta

RE:

Začuđujuće je koliko toga nije rečeno, iako sve vrijeme razgovaramo. Na primjer, kako ćemo se pozdraviti? Hoćemo li pružiti ruku jedno drugome? Hoćemo li se popljeskati po ramenima? Trebam li Vam pružiti nekoliko dugih, usko pripijenih prstiju na rukoljub? Trebam li Vam isturiti jedan sjevercem oblikovan obraz? Hoćete li mi doći u susret svojim ustima? Di ćemo poput izvanzemaljaca neko vrijeme jednostavno samo buljiti jedno u drugoga?

Nakon 3 minute

AW:

Predlažem da Vam pružim čašu vina i da nazdravimo. Za nas.

Nakon 2 minute

RE:

Imate li i viskija? Ali ne nekakvu pljesnivu bocu dna obrasla algama, u kojoj se ljeska još svega tri milimetra zlatnosmeđe tekućine. U tom ću se slučaju JA nametnuti i to će biti kratak susret.

Nakon jedne minute

AW:

Zbog viskija naš susret neće patiti.

Nakon 45 sekundi

RE:

Zbog čega onda?

Nakon 2 minute

AW:

Uopće ne, bit će to lijep, ugodan, zdrav, vitalan susret, Emmi, vidjet ćete.

Nakon 3 sata

RE:

Imate li još malo vremena, Leo? Znam, već je kasno. Ali uzmite još jednu čašu

crnoga vina, to Vam uvijek dobro dođe. Imala bih još nekoliko pitanja, koješta mi se vrzma glavom. Na primjer, glede moje posebne teme: 1.) Držite li mogućim da tijekom naše "oproštajne večeri" poželite imati seks sa mnom? 2.) Držite li mogućim da ja s Vama poželim imati seks? 3.) Ako se to dogodi, vjerujete li uistinu da ćemo se potom bolje osjećati? Mislim, onako kako ste mi gotovo obećali: "Siguran sam da ćete se i Vi nakon susreta dobro osjećati." 4.) Kako to odgovara Vašem predviđanju da Vas nakon toga neću drugi put poželjeti sresti?

Nakon 10 minuta

AW:

1.) Da bih ja mogao poželjeti seks, držim mogućim, ali Vam to ne moram pokazati.

2.) Da biste Vi mogli poželjeti seks, držim mogućim, ali ne odveć vjerojatno.

1.) Da bismo se potom bolje osjećali? Da, to uistinu vjerujem.

2.) Vi me nećete više željeti sresti jer imate obitelj i jer ćete nakon našega susreta točno znati gdje pripadate.

Nakon 7 minuta

RE:

1.) Mislite da neću primijetiti ako želite seks?

2.) Bih li ga ja mogla poželjeti? Svojim "ne odveć vjerojatno" i niste baš daleko od istine. (Samo da ne pobudite lažne nade.)

3.) Da bismo se potom bolje osjećali? Upravo je ugodno kada jedanput i Vi govorite kao tipičan muškarac, to Vas čini tako zemaljskim.

4.) Da ću znati gdje pripadam? Vjerujete li doista da Vi to unaprijed možete bolje prosuditi nego ja sama?

I posljednje pitanje prije polaska na počinak, Leo; Jeste li još malo zaljubljeni u mene?

Nakon jedne minute

AW:

Malo?

Nakon 2 minute

RE:

Laku noć. Ja sam jako zaljubljena u Vas. Bojim se našega susreta. Ne mogu i ne želim pretpostaviti da ću Vas nakon toga izgubiti. S ljubavlju, Emmi.

Nakon 3 minute

AW:

Nikada se ne smije misliti na gubitak. Čovjek gubi već pri pomisli na to. Laku noć, draga moja.

Sljedećega jutra

Bez oznake

Dobro jutro, Leo, nisam uopće spavala. Trebam li večeras doista doći k Vama?

Nakon 5 minuta

AW:

Dobro jutro, Emmi. Lijepo da smo podijelili besanu noć. Da, dođite k meni. Odgovara li Vam 19 sati? Tada još neko vrijeme možemo sjediti na terasi.

Nakon 2 sata

RE:

Leo, Leo, Leo, pretpostavimo da je večer ljepša nego što očekujete. Pretpostavimo da se zaljubite u ženu koju vidite, u mimiku koja prati njezinu ironiju, u boju glasa njezinih riječi, u pokrete njezinih ruku, u oči, kosu (grudi ispuštam), u njezinu desnu ušnu resicu, njezinu lijevu potkoljenicu, posve svejedno. Pretpostavimo da osjetite da nas dvoje povezuje ipak puno više nego internetski server, da ne može biti slučajnost što smo se našli. Leo, zar ne može biti da me ponovno poželite vidjeti? Zar se ne može dogoditi da mi poželite i dalje pisati, iz Bostona također? Zar se ne može dogoditi da poželite biti sa mnom? Zar se ne može dogoditi da poželite ostati sa mnom? Zar se ne može dogoditi da poželite živjeti sa mnom?

Nakon 10 minuta

AW:

EMMI, VI NISTE SLOBODNI ZA ŽIVOT SA MNOM.

Nakon 35 minuta

RE:

Pretpostavimo da bih bila slobodna za život s Vama.

Nakon 45 minuta

RE:

Leeeeeooooo, ne pada Vam na pamet nikakav odgovor?

Nakon 3 minute

AW:

Draga Emmi, pretpostavimo da mi je to točno jedna pretpostavka previše. Pretpostavimo da ja ne mogu pretpostaviti da ste slobodni, iz jednostavnog razloga što Vi to niste niti ćete biti. Ako večeras i uzmete "slobodno" od svoje obitelji, slobodno za mene, onda je to za mene (nadam se i za Vas) i lijepo i dobro. Ali to još uvijek ne znači da ste Vi za mene slobodni. Ja u pretpostavljanju inače uopće nisam tako loš. Ali kako god ovo očaravajuće zvučalo, ja čak ni uz najbolju volju to ne mogu pretpostaviti. Smijem li ovom prigodom i ja Vama postaviti jedno pitanje? Znam da ne volite takva pitanja. Ali ovo ovdje držim relativno relevantnim. Dakle, što ćete zapravo reći svome mužu kamo idete večeras?

Nakon 9 minuta

RE:

Leo, Vi ne možete prestati s tim!!! Reći ću mu: Naći ću se s jednim prijateljem. On će me pitati: Poznajem li ga? Odgovorit ću mu: Ne vjerujem, jedva sam pričala o njemu. Onda ću još dodati: Imamo puno za pričati, moglo bi biti kasno. On će reći: Dobro se zabavi.

Nakon 20 minuta

AW:

A ako tek u zoru dođete kući? Što će onda reći?

Nakon 3 minute

RE:

Držite li mogućim da kući dođem tek u zoru? Otkrivam u Vas posve nove strane.

Nakon 8 minuta

AW:

Kako ono kaže Emmi Rothner? "Zaključno se često pokažu mogućnosti koje u početku izgledaju posve isključene." Ukratko, sve je moguće. Polako i sam počinjem vjerovati u to.

Nakon 4 minute

RE:

Vau, napeto. Volim kada tako govorite. (Možda zato što su to moje riječi.) Uostalom, još samo četiri sata. Da Vam odam kojoj ćete od triju Emmi iz kavane otvoriti vrata?

Nakon 3 minute

AW:

Ne, Emmi, nemojte odati! Naprotiv, imam prijedlog. Ne smijete me ismijati. Mislim posve ozbiljno. Ja bih rado ostavio pritvorena vrata. Vi ulazite. Iz predsoblja ulazite u prvu sobu s lijeve strane. Ona je zamračena. Ja Vas zagrlim bez gledanja. Poljubim Vas naslijepo. Jedan poljubac. Jedan jedini poljubac!

Nakon 50 sekundi

RE:

I onda trebam opet otići?

Ali ne! Jedan poljubac, a potom ćemo podići rebrenice i vidjeti koga smo poljubili. Tada ću Vam pružiti čašu vina i onda ćemo nazdraviti. Nakon toga ćemo vidjeti dalje.

Nakon jedne minute

RE:

Za mene čašicu viskija! Inače sam s Vašim ritualnim pozdravnim programom sporazumna. On u biti nije ništa drugo nego ona izvedba s povezom preko očiju, samo bez poveza, dakle malo romantičnije. Jasno, učinit ćemo tako! Eh, hoćemo li to doista učiniti? Pa to je ludost, ih?

Nakon 40 sekundi

AW:

Jasno, doista ćemo to učiniti!

Nakon 4 minute

RE:

Ali Leo, to je ipak malo riskantno. Ja pojma nemam hoće li mi se sviđati kako ljubite. Kako Vi ljubite? Više čvrsto ili više meko, više suho ili više vlažno? Kako se ponašaju Vaši zubi, oštro ili tupo? Koliko je navalan i savitljiv Vaš jezik? Osjeti li ga se više kao čvrstu plastiku ili kao pjenastu gumu? Držite li pri poljupcu oči otvorene ili zatvorene? (Okej, to je u slučaju degustacije naslijepo svejedno.) Što radite sa svojim rukama? Hoćete li me dotaknuti? Gdje? Kako čvrsto? Jeste li posve tihi ili dišete glasno i pravite šumove ustima? Dakle, Leo, recite mi, kako Vi ljubite?

Nakoni 3 minute

AW:

Ja ljubim slično kao što pišem.

Nakon 50 sekundi

RE:

To je sada, doduše, bilo vrlo prepotentno, ali ne zvuči loše. Ali, Leo, uostalom, Vi pišete iznimno različito.

Nakon 45 sekundi

AW:

Ja i ljubim iznimno različito.

Nakon 4 minute

RE:

Ako mi obećate da ljubite tako kako ste mi pisali jučer i danas, onda ću riskirati!

Nakon 35 sekundi

AW:

Onda riskirajte!

Nakon 12 minuta

RE:

A ako nakon poljupca poželimo više?

Nakon 40 sekundi

AW:

Onda želimo više.

Nakon 50 sekundi

RE:

Hoćemo li onda i raditi više?

Nakon 35 sekundi

AW:

Vjerujem da ćemo to u toj situaciji posve točno znati.

Nakon 2 minute

RE:

Nadam se da to neće znati samo jedno od nas.

Nakon 4 minute

AW:

Ako jedno zna, znat će i drugo. Uostalom, Emmi, još nepuna 2 sata. Trebali bismo polako prestati s pisanjem i pripremiti se za dimenzionalni skok. Priznajem, ludo sam uzbuđen!

Nakon 8 minuta

RE:

Što da obučem?

Nakon jedne minute

AW:

To prepuštam Vašem ukusu, Emmi.

Nakon 55 sekundi

RE:

Ja bih to ipak radije prepustila Vašoj mašti, Leo.

Nakon 2 minute

AW:

Mojoj mašti trenutačno najradije nemojte ništa prepustiti. Ona mi upravo gubi kontrolu. A nešto biste ipak trebali obući, mislim.

Nakon tri i pol minute

RE:

Trebam li obući nešto što će povećati vjerojatnost da nakon pozdravnoga poljupca nećemo odmah podići rebrenice, jer ni jedno od nas neće imati slobodnu ruku?

Nakon 40 sekundi

AW:

Ako Vam odgovor nije prekratak, DA!

Nakon jedne i pol minute

RE:

"DA!" na pitanje koje zahtijeva "DA!" nikada mi ne može biti prekratko. Idem se sada "dotjerati", kako se ono zgodno kaže. Ukoliko moje srce ne probije moj prsni koš, vidimo se za sat i pol kod Vas, Leo.

Nakon tri i pol minute

AW:

Pozvonite na portafonu na "stan 15". U dizalu utipkajte 142, tada gore u potkrovlje. Tamo i inače postoje samo jedna vrata. Ona će biti pritvorena. Tada lijevo u sobu, jednostavno za glazbom. Ludo Vam se veselim!

Nakon 50 sekundi

RE:

I ja Vama, Leo. I ja TEBI, Leo. Ja sam Emmi. Ja u tami ne ljubim nikoga stranoga s kim nisam na ti. Ti meni također smiješ reći TI, Leo. Ja inače imam 34 godine, dvije sam godine mlađa od Tebe, ako je dopušteno.

Nakon 2 minute

AW:

Emmi, vjerujem da još jedanput moram s Tobom opširno razgovarati o

"Bostonu". Ti imaš posve krivu predodžbu o Bostonu, odnosno o meni i Bostonu. S Bostonom je nešto posve drukčije nego što Ti misliš. Moram Ti to objasniti. Ima toliko toga za objasniti! Ima toliko toga za razumjeti! Razumiješ?

Nakon jedne i pol minute

RE:

Polako, polako, Leo. Jedno za drugim. Boston ima vremena. Objasniti ima vremena. Razumjeti ima vremena. Prvo se mi poljubimo. Do skora, dragi moj!

Nakon 45 sekundi

AW:

Do skora, draga moja!

Deseto poglavlje

Sljedeće večeri

Predmet: Sjeverac

Dragi Leo, znam, neoprostivo je. Tvoja "šutnja" mi to dokazuje. Ti ne pitaš. Ne, Ti čak ni ne pitaš. To je lekcija koju mi udjeljuješ. Nikakav napad bijesa, nikakav pokušaj spašavanja, nikakav očajnički poduhvat. Ti ništa ne činiš. Ti ostaješ nijem. Ti to jednostavno bez riječi trpiš. Uopće ne pitaš zašto. Činiš tako kao da znaš. Time me dodatno kažnjavaš. Tvoje razočaranje može biti samo upola tako veliko kao moje. Jer uz svoje razočaranje moram pribrojiti i predodžbu o Tvojemu.

Leo, reći ću Ti zašto sam u posljednjoj sekundi - ovo nije uzrečica, to je doista bila posljednja sekunda - odustala od dolaska k Tebi. Krivicu snosi jedno slovo, jedno jedino pogrešno slovo, na mjestu na kojemu nije smjelo biti, u najnesretnijem mogućem trenutku.

A Ti, Leo, Ti si me još pitao: "Što ćeš reći Bernhardu?" Sjećaš li se moga odgovora? "Reći ću mu: Naći ću se s jednim prijateljem." Točno to sam mu rekla. "On će me upitati: Poznajem li ga?" Tako me upitao. "Odgovorit ću mu: Ne vjerujem, jedva sam pričala o njemu." To sam mu odgovorila. "Onda ću još dodati: Imamo puno za pričati, moglo bi biti kasno!"

Da, točno sam tako formulirala. "On će reći: Dobro se zabavi." Da, Leo, on je to rekao.

Ali on je dodao još jednu riječ. Rekao je: "Dobro se zabavi, EMMI."

Bilo je to uobičajeno "dobro se zabavi". Nakon toga je napravio malu stanku. I onda je došlo ono EMMI. Dašak, ne više od daška. Proželo me do srži. On me inače zove "Emma", uvijek samo Emma. "Emmi" mi već godinama nije rekao. Ne mogu se više uopće sjetiti kada me zadnji put tako nazvao.

Leo, taj "i" umjesto "a", to jedino strano slovo izazvalo je kod mene šok. Ja to nisam voljela iz njegovih usta. ON to nije smio tako izgovoriti. Zvučalo je tako razotkrivajuće, tako deiluzionistički, tako razorno. Kao da sluti što se sa mnom događa, kao da me prokužio. Kao da mi je htio reći: "Pa znam, Ti želiš biti

‘Emmi’, konačno opet želiš postati ‘Emmi’. Budi, dakle, ‘Emmi’ i dobro se zabavi." Ja sam mu na to trebala odgovoriti nešto strašno, trebala sam mu reći: "Bernharde, ja ne samo da želim biti Emmi, ja JESAM Emmi. Ali ja nisam Tvoja Emmi. Ja sam Emmi jednoga drugoga. Taj me nikada nije vidio, ali on me otkrio. On me prepoznao. On me izvukao iz moga skrovišta. Ja sam njegova Emmi. Ja sam Emmi za Lea. Ne vjeruješ mi? Mogu ti to dokazati. Imam to napismeno."

Skrupule? Ne, Leo, nisam imala skrupula prema Bernhardu. Uplašila sam se sebe.

Popela sam se u svoju sobu, htjela sam Ti poslati e-mail. Nisam mogla ništa napisati. Tamo je stajala samo bijedna rečenica: "Dragi moj Leo, danas ne mogu doći k Tebi, upravo mi je svega preko glave." Buljila sam u nju nekoliko minuta i onda je obrisala. Nisam bila sposobna otkazati Ti svoj dolazak. Bilo bi to otkazivanje sebi samoj.

Leo, nešto se dogodilo. Moj je osjećaj napustio monitor. Vjerujem da Te volim. A Bernhard je to osjetio. Meni je hladno. Sjeverac mi puše u lice.

Što ćemo dalje?

Nakon 10 sekundi

AW:

POZOR. IZMIJENJENA E-MAIL ADRESA. PRIMATELJ POD NAVEDENOM ADRESOM VIŠE NE MOŽE PRIMATI POŠTU. NOVI E-MAILOVI U POŠTANSKOM SANDUČIĆU AUTOMATSKI ĆE BITI IZBRISANI. U SLUČAJU PITANJA, NA RASPOLAGANJU VAM STOJI ADMINISTRATOR SUSTAVA.